การศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

THE STUDY AND DESIGN 0F PRODUCT IDENTITIES: JOK WOVEN TEXTILE FROM SI-SATCHANALAI DISTRICT, SUKHOTHAI PROVINCE

กมลวรรณ แสงฉวี

KAMOLWAN SANGCHAWEE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2563

KMITL-2020-ED-M-222-012

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

THE STUDY AND DESIGN 0F PRODUCT IDENTITIES: JOK WOVEN TEXTILE FROM SI-SATCHANALAI DISTRICT, SUKHOTHAI PROVINCE

KAMOLWAN SANGCHAWEE

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF SCIENCE IN INDUSTRIAL EDUCATION
IN TECHNOLOGY OF INDUSTRIAL PRODUCT DESIGN
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION AND TECHNOLOGY
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2020

KMITL-2020-ED-M-222-012

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2020
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION AND TECHNOLOGY
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย
นักศึกษา	นางสาวกมลวรรณ แสงฉวี
รหัสประจำตัว	58603071
ปริญญา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	เทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
พ.ศ.	2562
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผศ.ดร. ธเนศ ภิรมย์การ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ผศ.ดร. อภิสักก์ สินธุภัค

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์อัตลักษณ์ผ้าชิ่นตีนจก 2) เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าชิ่นตีนจก และ 3) เพื่อประเมินระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าชิ่นตีนจก วิธีดำเนินงานวิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลอัตลักษณ์ผ้าชิ่นตีนจก โดยการลงพื้นที่ชุมชนทอผ้าบ้านหาดสูง อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย พบว่าอัตลักษณ์ของผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ที่นำมาใช้ในการออกแบบ ได้แก่ ลวดลาย ชุดสี การจัดวางองค์ประกอบ การจัดวางตำแหน่งของลวดลาย วัฒนธรรมการแต่งกายประเพณี และวิถีชีวิตของผู้คน ในการวิจัยนั้นผู้วิจัยได้นำหลักกลยุทธ์ทางการตลาด SWOT Analysis และการวิเคราะห์การแบ่งส่วนของตลาดและกำหนดกลุ่มเป้าหมาย STP Marketing เพื่อนำไปสู่การออกแบบร่าง จากนั้นได้ใช้วิธีวิเคราะห์การออกแบบจากกรอบแนวความคิด Concept Generation และหลักวิศกรรมย้อนรอย Reverse Engineering สู่กระบวนการออกแบบผลิตภัณฑ์และเลือกแบบร่างจากผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์จำนวน 3 ท่าน และทำการสร้างต้นแบบ

ผลการวิจัย พบว่าอัตลักษณ์ของผ้าชิ่นตีนจกที่โดดเด่นคือวิธีการจกลวดลายด้วยวิธีการเฉพาะที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดสุโขทัย ซึ่งองค์ประกอบภายในของผ้าชิ่นตีนจกนั้นประกอบไปด้วยลวดลายต่าง ๆ ที่ได้เกิดจากวิธีการจก สีสันที่ใช้จากเส้นใยของฝ้ายและการจัดวางตำแหน่งของลวดลายที่บ่งบอกได้ชัดเจนถึงลักษณะของผ้าชิ่นและยังเป็นชื่อเรียกของผ้าชิ่นตีนจก ผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลแนวทางในการนำอัตลักษณ์มาออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์ ซึ่งผลิตภัณฑ์กระเป๋ามีความเหมาะสมและสามารถใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ กระเป๋าสะพายที่สามารถใช้สำหรับการเดินทาง กระเป๋าทรงสี่เหลี่ยมหรือกระเป๋าถุงผ้าสำหรับใส่สิ่งของต่าง ๆ และกระเป๋าสะพายด้านหน้าสำหรับการนำไปซื้อสินค้าต่าง ๆ มีลักษณะเปิดด้านหน้าเพื่อหยิบสิ่งของใส่ได้อย่างสะดวก กระเป๋าทั้ง 3 ชนิดมีลักษณะภายนอกเหมือนกันคือ ใช้วัสดุผ้าแคนวาสสีเทาในการผลิตภัณฑ์กระเป๋า มีลวดลายผ้าชิ่นตีนจกอยู่ในบริเวณส่วนล่างของกระเป๋าเพื่อแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของผ้าชิ่นตีนจก จากนั้นจึงนำต้นแบบไปประเมินระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อไป ในการประเมินความพึงพอใจผู้บริโภคนั้นผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวจังหวัดสุโขทัยเพื่อทำการตอบแบบสอบถามโดยสรุปผลได้ว่า ผู้บริโภคมีความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าชิ่นตีนจกทั้ง 3 ใบ ในระดับความพึงพอใจมาก ($\overline{X}$ = 4.41) และ (S.D. = 0.66)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis	The Study and Design of Product Identities: Jok Woven Textile from Si-Satchanalai District, Sukhothai Province
Student	Ms. Kamolwan Sangchawee
Student ID	58603071
Degree	Master of Industrial Education
Program	Technology of Industrial Design
Year	2019
Thesis Advisor	Asst. Prof. Dr. Thanate Piromgarn
Thesis Co-Advisor	Asst. Prof. Dr. Apisak Sindhuphak

ABSTRACT

The objectives of this research are 1) to study and analyze the identity of Teen Jok fabrics, Si Satchanalai District, Sukhothai Province 2) to design a products made from the identity of Teen Jok fabrics. Si Satchanalai District, Sukhothai Province, and 3) to assess the level of consumer satisfaction. towards the product from the identity of Teen Jok fabrics. Method of research studied the identity Si Satchanalai District Sukhothai Province by entering the Baan Haad Sung weaving community area in Si Satchanalai District, Sukhothai Province, where identity of Teen Jok fabrics, the designs used patterns, colors, composition and positioning of patterns and culture. In the research, the researcher uses the SWOT analysis with marketing strategy STP Marketing to lead the conceptual design, then uses the design analysis methodology from conceptual framework. Concept Generation and reverse engineering in the product design process and choose conceptual design experts and develop a prototype

The results showed the outstanding of the identity of Teen Jok fabrics that was the unique weaving pattern method made in Sukhothai Province, in which the elements inside the fabrics composed of various unique patterns deriving from weaving methods. Color came from the cotton yarns and the position of pattern identified the types of fabrics, and became the name of Teen Jok fabrics. The researcher concluded the guidelines of designing the identity products in which handbag is the most suitable and is able to use in daily life, especially for travelling: square handbag, cloth handbag and front side opening carry bag for shopping. All these three kinds of handbags had the same external design which was used grey Canvas material for making bags, including Teen Jok fabrics applied in the lower part of the bag in order to represent the identity of Teen Jok fabrics. Further, in the evaluation of consumers' satisfaction, the tourists visiting Sukhothai Province were responded the questionnaire. The result showed that the consumers had high satisfatory of all three kinds of Teen Jok fabrics ($\overline{X}$ =4.41) and (S.D. =0.66)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก ผศ.ดร.ธเนศ ภิรมย์การ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.อภิสักก์ สินธุภัค อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และช่วยตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่านที่กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ ศ.ว่าที่ร้อยโท ดร.พิชัย สดภิบาล, รศ.กันจณา ดำโสภี และ ผศ.จรูญ คล้ายจ้อย ที่ได้ความกรุณาให้คำแนะนำในและชี้แนะแนวทางในด้านต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างสูง ขอขอบพระคุณกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านผ้าชิ้นตีนจก กลุ่มชุมชนทอผ้าบ้านหาดสูง กลุ่มชุมชนบ้านหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ที่ให้โอกาสผู้วิจัยได้เข้าไปทำการศึกษาและเก็บข้อมูลสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีตลอด และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการตัดเย็บกระเป๋าที่ได้ให้องค์ความรู้และคำแนะนำต่าง ๆ ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ผศ.ดร.ธนินทร์ รัตนโอฬาร, ผศ.ดร.กฤษณา คิดดี และผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชร์แสงศรี ที่ให้ความกรุณาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือแบบสอบถาม ตลอดจนข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงผลงานจนสำเร็จ

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และครอบครัวของผู้วิจัยที่ช่วยเหลือ สนับสนุนในทุก ๆ ด้าน ขอขอบพระคุณญาติพี่น้อง ตลอดจนเพื่อน ๆ พี่ ๆ ทุกคน ที่ได้ให้การช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ผู้วิจัย คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ บิดา มารดาของผู้วิจัย และผู้มีพระคุณทุกท่านด้วยความเคารพยิ่ง หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

กมลวรรณ แสงฉวี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย I

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ II

กิตติกรรมประกาศ III

สารบัญ IV

สารบัญตาราง VI

สารบัญภาพ VII

บทที่ 1 บทนำ 1

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย 2

1.3 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในงานวิจัย 3

1.4 ขอบเขตงานวิจัย 4

1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในงานวิจัย 8

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 9

2.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย 10

2.2 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์ ในการผลิตผ้าซิ่นตีนจก 21

2.3 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผ้าจกหรือผ้าลวดลายจก 32

2.4 ศึกษาข้อมูลหลักการตลาดเพื่อพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ 35

2.5 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับหลักการออกแบบผลิตภัณฑ์ 37

2.6 ศึกษาข้อมูลหลักการพัฒนา 40

2.7 ศึกษาหลักการยศาสตร์ 44

2.8 ศึกษาพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์ 49

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 50

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย 52

3.1 วิธีดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 52

3.2 วิธีดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 54

3.3 วิธีดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

แผนผังดำเนินการวิจัย 60

บทที่ 4 วิธีดำเนินการวิจัย 61

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลวัตถุประสงค์ที่ 1 การศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย 61

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลวัตถุประสงค์ที่ 2 การออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย 72

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลวัตถุประสงค์ที่ 3 การประเมินระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย 102

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 106

5.1 สรุปผลการวิจัย 106

5.2 อภิปรายผล 110

5.3 ข้อเสนอแนะ 112

บรรณานุกรม 114

ภาคผนวก 116

ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ 117

ภาคผนวก ข เครื่องมือในการวิจัย 128

ภาคผนวก ค กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล 143

ภาคผนวก ง ภาพถ่ายขั้นตอนการลงพื้นที่ในการเก็บข้อมูล 152

ภาคผนวก จ ภาพถ่ายการเก็บข้อมูลผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ 161

ภาคผนวก ฉ ภาพถ่ายการเก็บข้อมูลในการวิจัยกับในด้านการออกแบบ 165

ภาคผนวก ช ภาพถ่ายการเก็บข้อมูลในการวิจัยในด้านการประเมินความพึงพอใจผู้บริโภค 176

ภาคผนวก ซ ภาพถ่ายผลการออกแบบ 180

ประวัติผู้เขียน 192

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่ **หน้า**

2.1 ตัวเลขอัตราส่วนระหว่างมิติส่วนต่างๆของร่างกาย....45

2.2 ตัวเลขขนาดรัศมีการเอื้อมในระยะต่างๆ....46

2.3 ขนาดสัดส่วนร่างกายโดนเฉลี่ยการใช้งานกระเป๋าแบบต่างๆ....48

2.4 พฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์....49

4.1 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย....62

4.2 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ลวดลายของผลิตภัณฑ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยมีลายหลักทั้งหมด 9 ลาย....63

4.3 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ชุดสีที่นำมาใช้ในผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย....65

4.4 ความคิดเห็นและความต้องการของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย จำนวน 70 คน....74

4.5 วิเคราะห์วัสดุสำหรับทำผลิตภัณฑ์กระเป๋า....83

4.6 แสดงค่าผลคะแนนความสำคัญตามกระบวนการวิเคราะห์ค่าคะแนน....87

4.7 แสดงแนวคิดและลักษณะการใช้งาน....95

4.8 แสดงค่าคะแนนความเหมาะสมการพิจารณาเลือกแบบ....96

4.9 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีน อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย....103

4.10 แสดงความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย....105

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ผ้าซิ่นมุก	10
2.2 ผ้าซิ่นเข็นตีนดำ	11
2.3 ผ้าซิ่นเข็น	11
2.4 ย่ามลายธรรมดา, ย่ามแดงลายจิก, ย่ามแดงลายเข็น	12
2.5 ผ้าซิ่นตีนจก	12
2.6 ลวดลายผ้าซิ่นตีนจก ทั้ง 9 ลาย	13
2.7 ลายเครือน้อย	14
2.8 ลายเครือกลาง	14
2.9 ลายเครือใหญ่	15
2.10 ลายมนสิบหก	15
2.11 ลายสิบสองหน่วยตัด	15
2.12 ลายน้ำอ่าง	16
2.13 ลายสองท้อง	16
2.14 ลายแปดขอ	17
2.15 ลายสี่ขอ	17
2.16 ลายนกคุ้ม	18
2.17 ลายนกหมู่	18
2.18 ลายนกแถว	18
2.19 ลายนกคาบ	19
2.20 ลายดอกหมี่	19
2.21 ลายโง๊ะหรือลายผีเสื้อ	19
2.22 ลายฟันปลา	20
2.23 ลายสร้อยหมากหรือลายสร้อยพร้าว	20
2.24 ลายเครือขอ	20
2.25 ลายสร้อยสา	21
2.26 อิ๊ว	22
2.27 ตะลุ้ม และไม้กง	22
2.28 ไม้ล้อมฝ้าย	23
2.29 หลา ไม้ปั่นด้าย	23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
2.30	เปีย	24
2.31	กง หรือ ระวิง	24
2.32	บ๊าเหง็น	25
2.33	กวัก	25
2.34	เผือ หรือ ม้าเดินด้าย	26
2.35	ฟืม	26
2.36	กี่	27
2.37	ไม้ขี้ผึ้ง	28
2.38	หวีหนหมู หรือ หวีขนหมูป่า	28
2.39	ผัง	29
2.40	ก๊อหลอด หรือ หลอดไม้ไผ่ขนาดเล็ก	29
2.41	กระสวย	30
2.42	ขนแม่น ใช้สำหรับจกเส้นด้าย	30
2.43	ย่ามผ้าจกไทยวน จังหวัดราชบุรี	33
2.44	ผ้าซิ่นตีนจกลายโคมน้อยตุงชัย อำเภอลอง จังหวัดแพร่	34
2.45	ผ้ายกมุก อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์	35
2.46	ลายมุกขา มุกห้า มุกหก	35
2.47	ขนาดรัศมีการเอื้อม	46
2.48	การเคลื่อนไหวส่วนหัวไหล่	46
2.49	การเคลื่อนไหวส่วนข้อศอก	47
2.50	การเคลื่อนไหวส่วนข้อมือ	47
2.51	การเคลื่อนไหวนิ้ว	47
2.52	ความสามารถของมือที่ใช้จับจะต้องมีช่องห่างประมาณ 3 ¼ นิ้ว	48
3.1	แสดงกระบวนการศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย	60
4.1	ภาพตำแหน่งของลวดลายที่ปรากฏบนผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย	66
4.2	ภาพตำแหน่งของลวดลายที่ปรากฏบนผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย	66

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่ **หน้า**

4.3 ภาพอุปกรณ์สำหรับทอผ้าของชาวบ้านชุมชนบ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยวอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย 67

4.4 ภาพผู้สูงอายุกำลังปั่นฝ้ายให้เป็นเส้นด้ายชุมชนบ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยวอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย 68

4.5 ภาพชาวบ้านยังคงทอผ้าเป็นอาชีพหลักชุมชนบ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย 68

4.6 ภาพชาวบ้านยังคงทอผ้าเป็นอาชีพหลักชุมชนบ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย 69

4.7 กี่ทอผ้าของชาวบ้านชุมชนบ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย 69

4.8 ภาพการแต่งกายของผู้ชายและผู้หญิงในงานประเพณีจากผ้าซิ่นตีนจกตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย 71

4.9 ภาพผลิตภัณฑ์กระเป๋าและถุงย่าม,ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม, เครื่องประดับ และของที่ระลึกจากผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย 73

4.10 ภาพแสดงการวิเคราะห์ด้านการตลาด STP Marketing 76

4.11 ภาพแสดงการวิเคราะห์ด้านการตลาด STP Marketing กลุ่มเป้าหมาย 77

4.12 ภาพแสดงการวิเคราะห์ด้านการตลาด STP Marketing การกำหนดตำแหน่ง 78

4.13 ภาพการวิเคราะห์กลยุทธ์ทางการตลาด SWOT Analysis 79

4.14 ภาพการรณรงค์ของหน่วยงานต่างๆในการงดใช้ถุงพลาสติก 81

4.15 ภาพพฤติกรรมของผู้บริโภคที่ใช้กระเป๋าในปัจจุบัน 82

4.16 ภาพสิ่งของที่ใช้ในปัจจุบันของผู้บริโภค 82

4.17 ภาพสิ่งของที่ใช้ในปัจจุบันของผู้บริโภค 82

4.18 แสดงสรุปขั้นตอนการวิเคราะห์กระบวนการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย 85

4.19 ภาพแสดงการออกแบบจำนวน 24 แบบ 86

4.20 ภาพแสดงตารางวิเคราะห์การออกแบบทฤษฎี วิศวกรรมย้อนรอย 87

4.21 ภาพการวิเคราะห์และถอดรูปแบบโครงสร้างของลายสองท้อง 89

4.22 ภาพการวิเคราะห์และถอดรูปแบบโครงสร้างของลายเครือกลาง 89

4.23 ภาพการวิเคราะห์และถอดรูปแบบโครงสร้างของลายน้ำอ่าง 90

4.24 ภาพการจัดวางองค์ประกอบของลวดลายผ้าซิ่นตีนจกบนแบบร่าง 91

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่ **หน้า**

4.25 ภาพแนวคิดและแรงบันดาลใจ 1 92

4.26 ภาพออกแบบร่าง 1 (Sketch Design 1) 92

4.27 ภาพแนวคิดและแรงบันดาลใจ 2 93

4.28 ภาพออกแบบร่าง 2 (Sketch Design 2) 93

4.29 ภาพแนวคิดและแรงบันดาลใจ 3 94

4.30 ภาพออกแบบร่าง 3 (Sketch Design 3) 94

4.31 ภาพแสดงรูปแบบรายละเอียดผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย รูปแบบที่ 1 ที่ผู้เชี่ยวชาญเลือก 98

4.32 แสดงขั้นตอนการดำเนินงานกับผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิต 99

4.33 แสดงขั้นตอนการเลือกใช้วัสดุ 99

4.34 แสดงขั้นตอนการดำเนินงานกับผู้เชี่ยวชาญด้านการทอผ้าซิ่นตีนจกอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย 100

4.35 แสดงขั้นตอนการทอผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย 100

4.36 แสดงขั้นตอนการประกอบกระเป๋าจากด้านในสู่ด้านนนอก 101

4.37 ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัยที่เสร็จสมบรูณ์ รูปแบบที่ 1 101

4.38 ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ที่เสร็จสมบรูณ์ รูปแบบที่ 2 101

4.39 ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ที่เสร็จสมบรูณ์ รูปแบบที่ 3 102

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมไทยมีความสำคัญต่อคนไทย เป็นตัวแทนการแสดงออกด้านความรู้ ด้านทักษะ รวมถึงเครื่องมือ วัตถุ สิ่งประดิษฐ์ และพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งชุมชน กลุ่มชน และบุคคลยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของมรดกทางวัฒนธรรมของตน มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมได้ถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง เป็นสิ่งที่ชุมชนและกลุ่มชนสร้างขึ้นมาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมของตน เป็นปฏิสัมพันธ์ของพวกเขาที่มีต่อธรรมชาติและประวัติศาสตร์ของตน และทำให้คนเหล่านี้เกิดความรู้สึกมีอัตลักษณ์และความต่อเนื่อง ดังนั้นจึงก่อให้เกิดความเคารพต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรม และความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ (วัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม. 2559)

ในวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนนั้น ผ้า ถือเป็นปัจจัยสำคัญขั้นพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์เพราะผ้าเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ตั้งแต่บรรพกาลสืบมาทุกครัวเรือนจะมีการทอผ้าเพื่อใช้สอยภายในครอบครัว และมีการถ่ายทอดสั่งสมกรรมวิธีการทอให้แก่สมาชิกที่เป็นผู้หญิงจากแม่สู่ลูก เพราะการทอผ้าถือเป็นงานศิลปะที่ต้องใช้ความขยัน ความอดทน ความพยายามและความประณีตละเอียดอ่อน เป็นภูมิปัญญาที่ได้รับการถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่งเสมือนมรดกทางวัฒนธรรม ผ้าทอเกิดขึ้นในทุกภูมิภาคของประเทศไทยมาอย่างยาวนาน กรรมวิธีในการทอผ้ามีการสร้างสรรค์ให้เกิดสีสันและลวดลายเฉพาะถิ่นลงบนผืนผ้าในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งในรูปแบบที่ซับซ้อนและรูปแบบที่เรียบง่ายปรากฏความสวยงามในแบบของแต่ละชนิดของลวดลาย จากภูมิปัญญาของผู้ทอผ้าและสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ลวดลายผ้าทอของไทยเป็นลวดลายที่เริ่มต้นจากสิ่งที่พบเห็นในธรรมชาติและลวดลายจากรูปทรงเลขาคณิตนำมาผสมผสานกันด้วยเทคนิควิธีการที่หลากหลาย ส่วนใหญ่มักเป็นการจดจำและได้รับการถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษ (วัฒนะ จูฑะวิภาค. 2555)

ชุมชนทอผ้าชิ่นตีนจกบ้านหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย ของชาวไทพวน จังหวัดสุโขทัยถือเป็นแหล่งศิลปะวัฒนธรรมภูมิปัญญาด้านการทอผ้าประจำจังหวัดสุโขทัยที่สำคัญและเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่นิยมของนักท่องเที่ยวอย่างมาก บ้านหาดเสี้ยว มีชื่อเสียงด้านความงาม สีสันและลวดลายที่แสดงเอกลักษณ์ของผ้าทอพื้นถิ่น ชาวไทพวนส่วนใหญ่มีที่มาจากคนเชื้อสายลาวพวนที่อพยพจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เข้ามาในอาณาจักรล้านนา เมื่อประมาณ 200 ปีที่ผ่านมา มีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ว่า อดีตอาณาจักรล้านนาทางทิศใต้มีอาณาเขตจรดแค้วนสุโขทัย และเมืองแพร่ที่อยู่ในอาณาเขตล้านนานั้นเป็นกลุ่มเมืองที่อยู่ในแค้วนเชลียง ซึ่งมีเมืองเชลียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือศรีสัชนาลัยเป็นศูนย์กลาง ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 16 (สุรพล ดำริห์กุล. 2542) ในอดีตกลุ่มเมืองเหล่านี้มีการสืบทอดวัฒนธรรมการทอผ้าแบบล้านนาที่ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน เพื่อเป็นการอนุรักษ์สืบสานอัตลักษณ์ของผ้าทอพื้นถิ่นและตระหนักในคุณค่าความงามของลวดลายผ้าไทล้านนาในรูปแบบร่วมสมัยในปัจจุบันเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสินค้าเชิงสร้างสรรค์ด้านหัตถกรรมไทยให้คงอยู่ อีกทั้งยังเป็นการสร้างรายได้ให้กลับชุมชน เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการอนุรักษ์ควบคู่กันไป (ใจภักดิ์ บุรพเจตนา. 2555)

จากการลงพื้นที่และสอบถามข้อมูลเบื้องต้นปัจจุบันผลิตภัณฑ์ผ้าซิ่นตีนจกบ้านหาดเสี้ยวยังมีการสืบทอดทางวัฒนธรรมมาอย่างต่อเนื่องแม้วิถีชีวิตของคนในชุมชนจะมีการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับยุคสมัยจากการทอผ้าที่ใช้กันเพียงในครัวเรือนหรือแม้แต่ช่วงเวลาในการทอผ้าที่ต่างจากเมื่อก่อนที่จะทอผ้าเป็นงานอดิเรก ปัจจุบันมีการทอผ้าในเชิงพาณิชมากขึ้น เพื่อให้เข้ากับสมัยนิยมของตลาดและตอบสนองต่อผู้บริโภค แต่ด้วยการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วของตลาดค่านิยม สื่อต่าง ๆ และวัฒนธรรม ทำให้ผลิตภัณฑ์ได้รับความสนใจเฉพาะกลุ่มเนื่องจากผลิตภัณฑ์ยังมีรูปแบบเดิมที่ทำสืบต่อกันมาไม่มีองค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่จะช่วยเข้าไปส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของชาวบ้านในชุมชน รวมถึงผู้ที่ทอผ้าเองนั้นนับวันจะลดลงตามอายุไขของคนรุ่นก่อนขาดผู้สืบสานและมองเห็นผลิตภัณฑ์ที่ทรงคุณค่าทางภูมิปัญญานี้ จึงเป็นเรื่องที่เสี่ยงต่อการสูญเสียงานศิลปหัตถกรรม หากผลิตภัณฑ์ของชุมชนได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสมตามยุคสมัย ค่านิยม เศรษฐกิจและความต้องการของผู้บริโภคเกิดภาพลักษณ์ที่ดีของผลิตภัณฑ์รวมไปถึงการสื่อสารประชาสัมพันธ์ที่ตรงกับผลิตภัณฑ์จะสามารถสร้างรายได้ให้แก่บุคคลในชุมชนมากขึ้นและเกิดความเข้มแข็งให้กับชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้

จากที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมองเห็นปัญหาในจุดนี้และมีความสนใจที่จะศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก บ้านหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาทั้งด้านของรูปแบบและรูปทรง ลวดลายที่ปรากฏ เทคนิคในการทอผ้า รวมไปถึงวัสดุที่ใช้ออกแบบ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้มากขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อนักออกแบบ ผู้ผลิต ผู้ประกอบการ และผู้ที่สนใจที่จะนำองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษางานวิจัยนี้ไปใช้ประโยชน์ อีกทั้งยังเป็นการสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชนและเพื่อเป็นการอนุรักษ์ไว้ซึ่งศิลปหัตกรรมของประเทศไทยที่มีความประณีต สวยงาม และคงความเป็นอัตลักษณ์ท้องถิ่นของไทยให้คงอยู่สืบไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์อัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

1.2.2 เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.3 เพื่อประเมินระดับความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

1.3 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจกของ อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ผู้ออกแบบได้ใช้กรอบแนวความคิดเป็นแนวทางในการออกแบบให้สอดคล้องกับผลการศึกษาและการออกแบบ ที่มาของกรอบแนวความคิดดังนี้

1.3.1 กรอบแนวความคิดตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์อัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ผู้วิจัยใช้กรอบแนวความคิดในการศึกษาและวิเคราะห์อัตลักษณ์การทอผ้าซิ่นตีนจก ความหมายและความสำคัญของลวดลายต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาและออกแบบต่อยอดจากผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย แบบดั้งเดิม ผู้วิจัยใช้กรอบแนวความคิดของการสร้างสรรค์ต้นแบบลวดลายผ้าไทล้านนาแบบร่วมสมัยของ (ใจภักดิ์ บุรพเจตนา. 2553)

1.3.2 กรอบแนวความคิดตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ผู้วิจัยใช้กรอบความคิดด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์จากการสืบค้นข้อมูลผลิตภัณฑ์ดั้งเดิม เพื่อนำไปสู่การออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีรากฐานแนวความคิดดั้งเดิมให้มีความสอดคล้องกับศิลปะวัฒนธรรม โดยผู้วิจัยได้ศึกษาตามกรอบแนวคิด ดังนี้

1.3.2.1 กรอบแนวความในการศึกษารูปแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดด้านการตลาดมาพิจารณาตามหลัก STP Marketing ที่มีการกำหนด (Brand Positioning) ของ (ฟิลิป คอตเลอร์. 2537 : 93) ดังนี้

S = Segmentation (ส่วนแบ่งของตลาด)

T = Targeting (กลุ่มเป้าหมายที่เลือกมีความต้องการอย่างไร)

P = Positioning (ตำแหน่งของผลิตภัณฑ์)

1.3.2.2 ผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิด Customer Path ที่มีอยู่ 5 ขั้น หรือ 5A หลักการตลาด 4.0 ของ (ฟิลิป คอตเลอร์.2560) ดังนี้

(1) Aware (การรับรู้ในสินค้าในแบรนด์จากสื่อโฆษณาต่าง ๆ)

(2) Appeal (การชื่นชอบสินค้า ให้ความสนใจในแบรนด์สินค้านั้น ๆ)

(3) Ask (การสอบถาม หาข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจซื้อสินค้า)

(4) Act (การซื้อสินค้า)

(5) Advocate (การแนะนำ บอกต่อ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.2.3 ผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิดหลักการออกแบบของ (วิรุณ ตั้งเจริญ. 2526 : 111-114) 4 ประการ ดังนี้

(1) การออกแบบที่สัมพันธ์กับคุณภาพของผลิตภัณฑ์

(2) การออกแบบที่สัมพันธ์กับวัสดุและกระบวนการผลิต

(3) การออกแบบที่สัมพันธ์กับความต้องการของผู้บริโภค

(4) การออกแบบที่สัมพันธ์กับความสวยงาม

1.3.3 กรอบแนวความคิดตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อประเมินระดับความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ตามหลักการออกแบบของ (อุดมศักดิ์ สาริบุตร. 2549 : 18-19) นำมาประยุกต์ใช้ในขั้นตอนการหาค่าและประเมินความพึงพอใจโดยผู้วิจัยได้ศึกษาตามกรอบแนวคิดดังนี้

1.3.3.1 ความสวยงาม (Aesthetic)

1.3.3.2 หน้าที่ใช้สอย (Function)

1.3.3.3 ความปลอดภัย (Safety)

1.3.3.4 ความสะดวกสบายในการใช้ (Ease of use)

1.3.3.5 ความแข็งแรงทนทาน (Durability)

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจกของ อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย เพื่อนำไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่แสดงถึงศิลปะวัฒนธรรมอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตที่เหมาะสม เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ความสร้างสรรค์ และประโยชน์ใช้สอย ซึ่งมีขอบเขตของการวิจัย มีดังนี้

1.4.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์อัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ศึกษาข้อมูลผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ดำเนินการศึกษาดังนี้

1.4.1.1 ประเภทของข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลและวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยการสัมภาษณ์ และสังเกตเพื่อศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์

ข้อทุติยภูมิ ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.4.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประชากร กลุ่มที่ 1

- ประชากรผู้ทอผ้าซิ่นตีนจก บ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย จำนวน 280 คน

กลุ่มตัวอย่าง

โดยใช้เกณฑ์ในการคัดเลือก คือผู้ทอผ้าต้องอายุ 35 - 65 ปีขึ้นไป ผู้ทอผ้ามีประสบการณ์แล้วอย่างน้อย 5 ปีขึ้นไป มีพื้นที่และบริเวณเอื้ออำนวยแก่การทอผ้าและมีความพร้อมในการทอผ้า

- กลุ่มชุมชนทอผ้าซิ่นตีนจก บ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย จำนวน 50 คน

ประชากร กลุ่มที่ 2

- ประชากรด้านผู้ให้ความรู้ด้านผ้าซิ่นตีนจก บ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

กลุ่มตัวอย่าง

- กลุ่มผู้ให้ความรู้ด้านผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 3 คน ดังรายชื่อต่อไปนี้

(1) ผศ.จรูญ คล้ายจ้อย ข้าราชการบำนาญ สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

(2) นายสาธร โสรัจประสพสันต์ ปราชญ์ชาวบ้านด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

(3) นางสุนทรี วิชิตนาค ครูภูมิปัญญาไทยด้านอุตสาหกรรมและหัตถกรรม บ้านหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

1.4.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ศึกษาจากสถานที่จริงโดยการสังเกตการบันทึกข้อมูลการถ่ายภาพการสอบถามสัมภาษณ์รวมไปถึงศึกษาจากหนังสือบทความเวปไซต์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสรุป

1.4.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มชุมชนผู้ทอผ้า บ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย มีความต้องการผลิตภัณฑ์ในรูปแบบที่สอดคล้องกับตลาด และเข้าถึงผู้บริโภคได้มากขึ้น จากการศึกษาพบว่าผลิตภัณฑ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณค่าทางภูมิปัญญาศิลปะวัฒนธรรม ควรค่าแก่การอนุรักษ์และส่งเสริมเพื่อต่อยอดทางความคิดด้านผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น เนื่องจากผลิตภัณฑ์เดิมที่มีขายอยู่ตามท้องตลาดนั้นได้รับความสนใจเฉพาะบางกลุ่มบุคคลเท่านั้นทำให้ผลิตภัณฑ์ไม่ถูกขยายตัวตามตลาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.1.5 ตัวแปรที่ศึกษา

ศึกษาผลิตภัณฑ์ในรูปแบบต่าง ๆ จากการทอผ้าและวิเคราะห์อัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัยตลอดจนกระบวนการผลิตผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

1.4.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อที่ 2 เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

1.4.2.1 ประเภทของข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลการออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยการสัมภาษณ์และสังเกตเพื่อศึกษา

ข้อทุติยภูมิ ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและหลักการออกแบบหลักการออกแบบของ (วิรุณ ตั้งเจริญ 2526 : 111-114) 4 ประการ ดังนี้

(1) การออกแบบที่สัมพันธ์กับคุณภาพของผลิตภัณฑ์

(2) การออกแบบที่สัมพันธ์กับวัสดุและกระบวนการผลิต

(3) การออกแบบที่สัมพันธ์กับความต้องการของผู้บริโภค

(4) การออกแบบที่สัมพันธ์กับความสวยงาม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และด้านสุนทรียศาสตร์งานศิลปะ

กลุ่มตัวอย่าง ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และด้านสุนทรียศาสตร์งานศิลปะ จำนวน 4 ท่าน รายชื่อดังต่อไปนี้

1. ผศ. จรูญ คล้ายจ้อย ข้าราชการบำนาญ สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2. รศ.กันจนา ดำโสภี อาจารย์ประจำสาขาวิชาศิลปกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3. ศ.ว่าที่ร้อยโท ดร.พิชัย สดภิบาล อาจารย์ประจำสาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.4.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยการทำแบบร่างจำนวน 24 แบบจากนั้นคัดเลือกโดยใช้กระบวนการวิเคราะห์การออกแบบทฤษฎี วิศวกรรมย้อนรอยเพื่อคัดเลือกแบบที่เหมาะสมจำนวน 6 แบบเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญเลือกแบบที่เหมาะสมที่สุดจำนวน 3 แบบเพื่อนำไปทำแบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญรวบรวมข้อมูลสรุปเพื่อนำไปสู่การทำแบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนต่อไป

1.4.2.4 ตัวแปรที่ศึกษา

รูปแบบผลิตภัณฑ์สำหรับการนำมาออกแบบและสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับอัตลักษณ์จากผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

1.4.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อที่ 3 เพื่อประเมินระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

1.4.3.1 ประเภทของข้อมูล

ปฐมภูมิ ผู้วิจัยได้สอบถามระดับความพึงพอใจผู้บริโภคผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจกของอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยการสัมภาษณ์ และสังเกตเพื่อศึกษา

ทุติยภูมิ ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.4.3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

(1) ประชากรได้แก่นักท่องเที่ยวและผู้บริโภคผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย จำนวน 200 คน

(2) กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักท่องเที่ยวและผู้บริโภคผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ จำนวน 100 คน

1.4.3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วยแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจ (Questionnaire) โดยเป็นแบบมาตรฐานประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือความพึงพอใจในระดับมากที่สุดความพึงพอใจในระดับมากความพึงพอใจในระดับปานกลางความพึงพอใจในระดับน้อยความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุดและอ่านค่าตามอัตราส่วนดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับน้อย

1.0 – 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

1.4.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยผู้วิจัยเลือกใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ค่าเฉลี่ย (Mean : $\overline{X}$) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) ซึ่งผลที่ได้จะนำมาสรุปรวบรวมเป็นข้อมูลและหาข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นเพื่อทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.3.5 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ รูปแบบของผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจกของ อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ที่ได้รับการพัฒนาใหม่

ตัวแปรตาม คือ ระดับความพึงพอใจผู้บริโภค

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1.5.1 การออกแบบ หมายถึง การส่งเสริมและคิดต่อยอดด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ทางภูมิปัญญาท้องถิ่น

1.5.2 ผลิตภัณฑ์ หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นจากการศึกษาและออกแบบจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจกของเดิมให้เกิดผลิตภัณฑ์ที่สิ่งเสริมภูมิปัญญาและสอดคล้องสมัยนิยม เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ได้เติบโตอย่างยั่งยืนและได้รับความพึงพอใจจากผู้บริโภค

1.5.3 อัตลักษณ์ หมายถึง ภูมิปัญญาการทอผ้าซิ่นตีนจกซึ่งเป็นศิลปะวัฒนธรรมอันดีงามที่ทำให้เห็นถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน ผู้คน สังคม ที่สืบทอดกันมาของคนในชุมชนบ้านหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

1.5.4 เอกลักษณ์ หมายถึง ความเป็นลักษณะเฉพาะของผ้าซิ่นตีนจกที่บ่งบอกถึงศิลปะวัฒนธรรมของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย เป็นเอกลักษณ์ที่ชาวบ้านในชุมชนทำมาตั้งแต่บรรพบุรุษและยังคงรักษาไว้จนถึงปัจจุบัน

1.5.5 สัญลักษณ์ หมายถึง ลวดลาย สีสีน รูปแบบที่ปรากฏบนผืนผ้า วัสดุและเทคนิคการทอผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

1.5.6 ผ้าซิ่นตีนจก หมายถึง ผ้าที่ทอขึ้นเพื่อนำมาต่อกันเป็นผืน ใช้สำหรับนุ่งห่ม, ผ้าถุง, ผ้าขาวม้า เอกลักษณ์ฉพาะของผ้าซิ่นชนิดนี้คือในส่วนของชายผ้าซิ่นจะมีลวดลายเฉพาะที่ใช้มือในการจกเส้นฝ้ายให้เกิดลวดลายสวยงาม

1.5.7 ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของชาวบ้านในด้านการทอผ้าซิ่นตีนจก ที่เกิดจากประสบการณ์ การสังเกตุคิดวิเคราะห์คนเกิดปัญญาและตกผลึกมาเป็นองค์ความรู้ที่ประกอบกันขึ้นมาจากความรู้เฉพาะหลาย ๆ เรื่อง ได้รับการยอมรับและถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นและสามารถพัฒนาเป็นองค์ความรู้ให้แก่คนรุ่นใหม่ตามยุคสมัยได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย และมีขั้นตอนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบเพื่อความสมบูรณ์และสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ ดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย
- 2.1.1 ประวัติความเป็นมาของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย
- 2.1.2 อัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

2.2 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์ ในการผลิตผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

2.3 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผ้าจกหรือผ้าลวดลายจก
- 2.3.1 ข้อมูลผ้าจกของแต่ละท้องถิ่น

2.4 ศึกษาข้อมูลหลักการตลาดเพื่อพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์
- 2.4.1 การกำหนดตำแหน่งผลิตภัณฑ์ (Brand Positioning)
- 2.4.2 กลยุทธ์ทางการตลาดการวิเคราะห์ SWOT
- 2.4.3 การวิเคราะห์ตลาด 2017 Marketing 4.0

2.5 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับหลักการออกแบบผลิตภัณฑ์
- 2.5.1 ข้อมูลหลักการออกแบบผลิตภัณฑ์
- 2.5.2 ข้อมูลหลักการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ
- 2.5.3 ข้อมูลหลักการเลือกใช้วัสดุผ้าซิ่นตีนจกเพื่อนำมาออกแบบผลิตภัณฑ์

2.6 ศึกษาข้อมูลหลักการพัฒนา
- 2.6.1 รูปลักษณ์และคุณประโยชน์ของผลิตภัณฑ์
- 2.6.2 การพัฒนาแนวความคิดในการออกแบบ
- 2.6.3 การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์
- 2.6.4 คุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ที่ดี

2.7 ศึกษาหลักการยศาสตร์

2.8 ศึกษาพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

2.1.1 ประวัติความเป็นมาของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

จังหวัดสุโขทัยมีศิลปะวัฒธรรมที่งดงามอย่างหลากหลาย หนึ่งในนั้นคืองานหัตถกรรมผ้าทอที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของท้องถิ่นนั้นคือผ้าซิ่นตีนจกของ อำเภอศรีสัชนาลัย ซึ่งเป็นภูมิปัญญาที่สืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่นมาอย่างช้านาน ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย มีประวัติความเป็นมาจากชาวไทยพวนที่อพยพมาจากเมืองพวน แขวงเมืองเชียงขวาง ประเทศลาว เข้าสู่ประเทศไทยเป็นระยะ ๆ และกระจายกันอยู่บริเวณภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลางของประเทศไทย ชาวไทยพวนบ้านหาดเสี้ยวได้มีการเดินทางมาตั้งรกรากกระจายอยู่ในตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ชาวไทยพวนมีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย การตีเหล็กและการทอผ้าถือเป็นมรดกติดตัวมาตั้งแต่บรรพบุรุษ จะเห็นได้จากทุกใต้ถุนบ้านจะมีอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ทุก ๆ บ้าน (โพธิ์ แซมลำเจียก ตำนานไทยพวน.2537)

2.1.2 อัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ผ้าทอไทยพวนบ้านหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ผ้าทอที่ใช้สอยในชีวิตประจำวัน และอีกประเภทหนึ่ง คือ ผ้าซิ่นตีนจก ที่จะมีการทออย่างประณีตงดงาม เพื่อใช้ในโอกาสพิเศษ ได้แก่ งานบุญ งานเทศกาล และพิธีสำคัญ

2.1.2.1 ผ้าทอที่ใช้สอยในชีวิตประจำวัน ผ้าประเภทนี้จะไม่เน้นความประณีตสวยงามมากนักแต่จะเน้นด้านความหนาของเนื้อผ้า เพื่อให้มีอายุการใช้งานที่นานและมีความคงทน ผ้าทอประเภทนี้ได้แก่ ผ้าซิ่นลายต่าง ๆ ผ้าขาวม้า ผ้าห่ม ผ้านวม ผ้าพื้นย้อมครามหรือย้อมมะเกลือ ผ้าทำถุงย่าม เป็นต้น (สืบเชื้อคงสาย ไทยพวนบ้านหาดเสี้ยว (2551 : 39)

ภาพที่ 2.1 ผ้าซิ่นมุก

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1) ผ้าซิ่นมุก มีลักษณะลวดลายทรงกลมเล็ก ๆ เรียงต่อกันเป็นแถวในแนวขวางของผ้าซิ่นตลอดทั้งผืนนิยมทำเป็นส่วนของตัวซิ่นเพื่อนำไปต่อกับตีนซิ่นที่ทำการจกลวดลายเรียบร้อยแล้ว

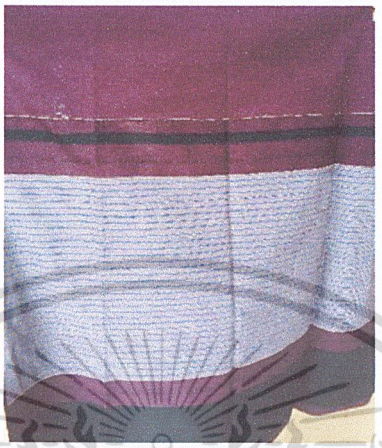

ภาพที่ 2.2 ผ้าซิ่นเข็นตีนดำ

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

(2) ผ้าซิ่นเข็นตีนดำ มีลักษณะคือการนำเส้นฝ้ายสองเส้นขึ้นที่มีสีสันต่างกัน มาทำการปั่นให้เป็นเส้นเดียวกันแล้วจึงนำมาทอเป็นผืน สีของผ้าซิ่นจะมีมิติของเส้นฝ้ายที่ใช้ฝ้ายสองเส้นมาทอ ในส่วนของตีนซิ่นจะมีสีดำล้วนเพื่อบ่งบอกสถานะของผู้สวมใส่

ภาพที่ 2.3 ผ้าซิ่นเข็น

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(3) ผ้าซิ่นเข็น มีลักษณะคือการนำเส้นฝ้ายสองเส้นขึ้นที่มีสีสันต่างกันมาทำการปั่นให้เป็นเส้นเดียวกันแล้วจึงนำมาทอเป็นผืน สีของผ้าซิ่นจะมีมิติของเส้นฝ้ายที่ใช้ฝ้ายสองเส้นมาทอ สามารถทำเป็นส่วนของตัวซิ่นเพื่อนำไปต่อกับตีนซิ่นที่ทำการจกลวดลายเรียบร้อยแล้ว

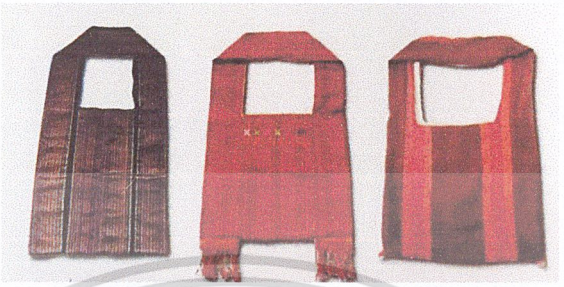

ภาพที่ 2.4 ย่ามลายธรรมดา , ย่ามแดงลายจิก , ย่ามแดงลายเข็น
ภาพโดย : สืบเชื้อคงสาย ไทยพวนบ้านหาดเสี้ยว (2551 : 41)

2.1.2.2 ผ้าซิ่นตีนจก มีความงามของลวดลายและสีสันโดดเด่นแสดงออกถึงเอกลักษณ์เฉพาะตัวของกลุ่มชน ซึ่งผ้าซิ่นตีนจกนั้นต้องอาศัยทักษะฝีมือของผู้ทอเป็นอย่างสูง เพราะเทคนิคและวิธีการมีความซับซ้อนและใช้เวลาในการทอเป็นเวลานาน จึงสร้างชื่อเสียงให้แก่ชาวบ้านหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ได้อย่างภาคภูมิใจ ผ้าซิ่นตีนจกนั้นมีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ ส่วนหัวซิ่น ส่วนตัวซิ่น และส่วนตีนซิ่น

ภาพที่ 2.5 ผ้าซิ่นตีนจก
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จก เป็นเทคนิคของการทอผ้าให้เกิดลวดลายขึ้น โดยการใช้ไม้แหลมหรือขนเม่นงัดช้อนด้ายขึ้น แล้วใช้ด้ายอีกเส้นสอดสีไปตามรอยงัดช้อนนั้น การสอดด้ายสีต่าง ๆ ไปตามรอยงัดในจังหวะต่างกัน ทำให้เกิดลวดลาย การใช้ไม้หรือขนเม่นงัดด้ายช้อนขึ้นนี้ ถ้าทำด้วยความชำนาญจะรวดเร็วเหมือนอาการฉกของงู จึงเป็นที่มาของการเรียกว่า “จก” คำว่า จกจึงอาจมีการพ้องเสียงมาจาก “ฉก” ก็เป็นได้ (กมลา กองสุข. 2536 : 11)

ลวดลายของผ้าซิ่นตีนจกนั้นประกอบไปด้วยลวดลายหลักที่เป็นเอกลักษณ์ทั้งหมด 9 ลาย ได้แก่ ลายเครือน้อย ลายเครือกลาง ลายเครือใหญ่ ลายมนสิบหก ลายสิบสองหน่วงตัด ลายน้ำอ่าง ลายสองท้อง ลายแปดขอ ลายสี่ขอ และยังมีลายประกอบเล็ก ๆ ที่เสริมให้งดงามอีกหลายลาย ได้แก่ ลายนกคุ้ม ลายนกหมู่ ลายนกแถว ลายนกคาบ ลายดอกหมี่ ลายโจ๊ะหรือลายผีเสื้อ ลายฟันปลา ลายเครือขอ ลายสร้อยหมากหรือสร้อยพร้าว ลายสร้อยสา จากการวิเคราะห์ที่มาของลวดลายนั้นจะเห็นได้ว่าลวดลายต่าง ๆ จะมีที่มาจากธรรมชาติ เช่น ลักษณะของสัตว์และความเชื่อเกี่ยวกับความหมาย ดอกไม้ และสถานที่ธรรมชาติ รูปแบบของลายเป็นแบบการจัดวางแบบสมมาตร สีสันที่ใช้นั้นส่วนใหญ่เป็นสีวรรณะร้อนตัดกัน (สืบเชื้อคงสาย ไทยพวนบ้านหาดเสี้ยว. 2551 : 44)

ภาพที่ 2.6 ลวดลายผ้าซิ่นตีนจก ทั้ง 9 ลาย
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1) ลายเครือน้อย

เป็นลวดลายที่ง่ายมีองค์ประกอบไม่มาก เป็นลายที่ให้เด็กผู้หญิงที่กำลังหัดทอผ้าได้ฝึก ในสมัยโบราณลายเครือน้อยมักทอต่อกับลายซิ่นมุก

ภาพที่ 2.7 ลายเครือน้อย

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

(2) ลายเครือกลาง

เป็นลวดลายหลักที่มีกรอบรูปร่างคล้ายลายเครือน้อยแต่จะมีความยากในการจกมากว่าเพราะมีความสอดแทรกสีที่ละเอียดขึ้น

ภาพที่ 2.8 ลายเครือกลาง

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

(3) ลายเครือใหญ่

เป็นลวดลายหลักที่มีความพิเศษแตกต่างจากลายเครือน้อยและเครือกลางคือจะมีรูปดอกไม้อยู่ตรงกลางของเครือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.9 ลายเครือใหญ่
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

(4) ลายมนสิบหก

เป็นลวดลายหลักที่มีขอ 16 ขอ รูปร่างของลายมีลักษณะกลม ภาษาพื้นบ้านจะมีคำเรียก “มน” ซึ่งแปลว่า “กลม” ลายนี้จึงมีความสวยงามและมีความละเอียดเห็นถึงทักษะที่มีความชำนาญของผู้ทอ ลายมนสิบหกนั้นนิยมนำมาต่อกับซิ่นตาเติบ

ภาพที่ 2.10 ลายมนสิบหก
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

(5) ลายสิบสองหน่วยตัด

เป็นลวดลายหลักที่มีขอ 12 ขอ ประกอบกันเป็นดอกที่มีขาพันทำเป็นรูปแบบสามเหลี่ยมและยังมีนกคาบหรือหงส์ตัวเล็กอยู่ตรงกลางของแม่ลาย

ภาพที่ 2.11 ลายสิบสองหน่วยตัด
ภาพโดย : สืบเชื้อคงสาย ไทยพวนบ้านหาดเสี้ยว (2551 : 44)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(6) ลายน้ำอ่าง

เป็นลวดลายหลักที่มีนกหงส์สองตัวคาบดอกไม้ร่วมกันมีลักษณะคล้ายกับหงส์สองตัวคาบดอกไม้ในอ่างน้ำ ลายน้ำอ่างนั้นเป็นลายที่ผู้หญิงชาวไทยพวนบ้านหาดเสี้ยวนิยมทอใส่กันมากที่สุดเพราะเป็นลายที่สวยงามสะดุดตา ลายน้ำอ่างนั้นนิยมต่อกับซิ่นเข็น

ภาพที่ 2.12 ลายน้ำอ่าง
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

(7) ลายสองท้อง

เป็นลวดลายหลักที่มีความหมายแตกต่างไปจากลวดลายอื่น คือ ครึ่งหนึ่งของลวดลายทั้งหมดจะเป็นสีดำ ส่วนอีกครึ่งหนึ่งจะเป็นสีแดง การทอนั้นจะพุ่งกระสวยสองสีแต่จะไม่ปล่อยให้กระสวยพุ่งไปจนหมดขอบของผ้าซิ่น เมื่อปล่อยด้ายสีดำมายังลายที่กำหนดไว้แล้วจึงย้อนกลับ เพราะฉะนั้นสีดำจึงมีเพียงครึ่งเดียว จากนั้นจึงปล่อยกระสวยด้ายสีแดงมาในวิธีการเดียวกัน ลายสองท้องนั้นจึงมีลักษณะเทคนิคของการทอที่ใช้กระสวยสองอันในการทอผ้าหนึ่งผืน ลายสองท้องจะนิยมมาต่อกับผ้าซิ่นน้ำอ่อย

ภาพที่ 2.13 ลายสองท้อง
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

(8) ลายแปดขอ

เป็นลวดลายหลักที่มีความเหมือนกับลายมนสิบหกแต่ย่อขนาดของลายให้มีขนาดเล็กลง ลายแปดขอนิยมนำมาต่อกับซิ่นอ้อมแดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.14 ลายแปดขอ

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

(9) ลายสี่ขอ

เป็นลวดลายหลักที่มีความขนาดเล็กส่วนใหญ่การทอลายสี่ขอนั้นนิยมทอใช้สำหรับต่อกับซิ่นที่ให้เด็กผู้หญิงตัวเล็กใส่

ภาพที่ 2.15 ลายสี่ขอ

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

บนผืนผ้าซิ่นตีนจกนั้นไม่ได้มีเพียงลายหลักเพียงอย่างเดียวการที่จะเป็นผ้าซิ่นตีนจกที่สมบูรณ์ได้นั้นต้องมีลายประกอบเล็ก ๆ เพื่อเป็นองค์ประกอบที่จะส่งเสริมความงามให้กับผ้าซิ่นตีนจกได้อย่างวิจิตรสวยงาม ซึ่งลายประกอบนั้น ได้แก่ ลายนกคุ้ม ลายนกหมู่ ลายนกแถว ลายนกคาบ ลายดอกหมี่ ลายโจ๊ะหรือลายผีเสื้อ ลายฟันปลา ลายเครือขอ ลายสร้อยหมากหรือสร้อยพร้าว และลายสร้อยสา ซึ่งแต่ละลวดลายนั้นได้แฝงความเชื่อในความหมายของแต่ละลวดลายได้อย่างลึกซึ้ง ทำให้เห็นถึงวิถีชีวิตความเชื่อและความศรัทธาที่มีอยู่บนผ้าซิ่นตีนจกได้อย่างมีคุณค่า

(1) ลายนกคุ้ม

เป็นลายประกอบที่มีความหมายถึงการอยู่คุ้มเหย้าคุ้มเรือนคุ้มผัวคุ้มเมียบังเกิดความเป็นสิริมงคลแก่ชีวิตคู่และการครองรักการครองเรือน ลายนกคุ้มนั้นมักจะนำไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกอบกับลายหลักได้ทุกลาย ซึ่งจะสอดแทรกไว้ตำแหน่งใดก็ได้เพราะความหมายของลายเป็นสิริมงคล

ภาพที่ 2.16 ลายนกคุ้ม
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

(2) ลายนกหมู่

เป็นลายประกอบที่มีความหมายถึงการไปกันเป็นพวกเป็นหมู่มีความคิดความเห็นไปในทิศทางเดียวกันไม่มีความขัดแย้งทั้งด้านความคิดและการกระทำ มีความสมัครสมานสามัคคีเห็นพ้องต้องกัน ลายนกหมู่นั้นมักนำไปใช้เป็นลายประกอบของลายเครือน้อยเท่านั้นไม่นิยมนำไปประกอบกับลายหลักอื่น ๆ เนื่องจากอาจจะทำให้ไม่สวยงาม

ภาพที่ 2.17 ลายนกหมู่
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

(3) ลายนกแถว

เป็นลายประกอบที่มีความหมายถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคมวงศ์วานว่านเครือ หรือเรียกกันว่าไปกันเป็นแถวเป็นแนวมีทิศทางในการที่จะทำให้สังคมเจริญรุ่งเรืองไปในทิศทางเดียวกัน ลายนกแถวมักจะใช้ไปประกอบกับลาย 8 ขอเท่านั้น

ภาพที่ 2.18 ลายนกแถว
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(4) ลายนกคาบ

เป็นลายประกอบที่มีลักษณะของนกสองตัวหันหน้าเข้าหากันเป็นคู่ ๆ ซึ่งมีความหมายถึงการคาบดอกไม้ร่วมกัน หรือกินน้ำร่วมต้น ทางภาษาเหนือเรียกว่า “กินน้ำร่วมเต้า” อีกนัยหนึ่งคือการให้สัจจะวาจาที่จะครองรักร่วมกับผู้เป็นสามีอย่างจีรังยั่งยืน

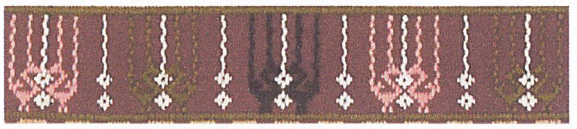

ภาพที่ 2.19 ลายนกคาบ
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

(5) ลายดอกหมี่

เป็นลายประกอบที่มีขนาดเล็กนิยมนำมาประกอบกับลายหลักทั่วไป ยกเว้นลายสองท้อง

ภาพที่ 2.20 ลายดอกหมี่
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

(6) ลายโจ๊ะหรือลายผีเสื้อ

เป็นลายประกอบที่มีขนาดเล็กนิยมนำมาประกอบกับลายหลักที่เรียกว่าลายสองท้องเท่านั้น

ภาพที่ 2.21 ลายโจ๊ะหรือลายผีเสื้อ
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(7) ลายฟันปลา

เป็นลายประกอบที่มีลักษณะสลับกันไปมาใช้ประกอบกับลายหลักได้ทุกลวดลายเพื่อให้เกิดความสวยงาม

ภาพที่ 2.22 ลายฟันปลา

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

(8) ลายสร้อยหมากหรือลายสร้อยพร้าว

เป็นลายประกอบที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับดอกของต้นหมากหรือดอกต้นมะพร้าวในขณะที่ยังมีลักษณะดอกที่ตูมอยู่ ลายสร้อยหมากหรือลายสร้อยพร้าวนั้นจะอยู่ติดกับลายหลักสามารถใช้แทนลายเครือขอได้

ภาพที่ 2.23 ลายสร้อยหมากหรือลายสร้อยพร้าว

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

(9) ลายเครือขอ

เป็นลายประกอบที่อยู่ติดชิดขนาบกับลายหลักสามารถอยู่ได้ทั้งตำแหน่งด้านบนและด้านล่าง เพื่อเน้นลายหลักให้เด่นชัดขึ้น

ภาพที่ 2.24 ลายเครือขอ

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(10) ลายสร้อยสา

เป็นลายประกอบที่มีขนาดเล็กที่จะอยู่ในตำแหน่งล่างสุดของผ้าซิ่นตีนจก เพื่อให้เกิดความอ่อนช้อยน่าสวมใส่

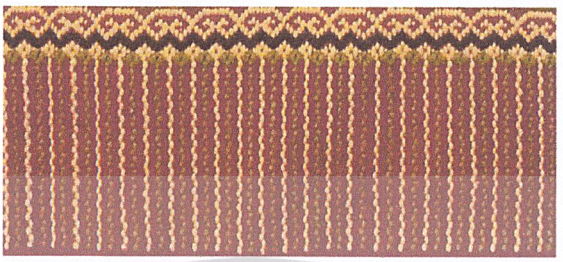

ภาพที่ 2.25 ลายสร้อยสา

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

2.2 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์ ในการผลิตผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

การทอผ้าพื้นเมืองของชาวไทยพวนบ้านหาดเสี้ยวมีการสืบทอดกันมาเป็นเวลายาวนาน เนื่องจากในอดีตทุกครัวเรือนต้องทอผ้าใช้เอง และไม่มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยมากนักที่จะมาช่วยในการผลิต การทอผ้าจึงต้องอาศัยทักษะและความชำนาญขั้นสูง มีหลายขั้นตอนรวมถึงวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ก็มีรูปแบบหลากหลายแล้วแต่หน้าที่ของการใช้งาน บรรพบุรุษของชาวไทยพวนที่ย้ายถิ่นฐานมาอาศัยอยู่ที่อำเภอศรีสัชนาลัย มีการเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์การทอผ้าที่หาได้ง่ายตามท้องถิ่น เช่น ไม้เนื้อแข็ง ไม้ไผ่ เป็นต้น ในสมัยโบราณฝ้ายที่นำมาใช้ทอผ้าต้องปลูกเองและมีขั้นตอนในการนำฝ้ายนั้นมาแปรรูปเพื่อให้เป็นเส้นด้ายและนำไปสู่กระบวนการทอผ้าเป็นผืนจึงจะสามารถเป็นผ้าซิ่นตีนจกได้ แม้ในปัจจุบันจะมีฝ้ายสำเร็จรูปไว้สำหรับใช้งานแล้วแต่ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษากระบวนการทอผ้าตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันจึงได้มีการสืบค้นไปถึงวิธีการทอผ้าต้องแต่ในอดีตดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.1 อุปกรณ์สำหรับการทำฝ้ายและทอผ้า

(1) อิ๊ว คือ เครื่องสำหรับแยกฝ้ายและเมล็ดออกจากกัน

ภาพที่ 2.26 อิ๊ว

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

(2) ตะลุ้ม คือ เครื่องมือที่สานด้วยไม้ไผ่รูปร่างคล้ายตะกร้าทรงสูงขนาดใหญ่ สามารถตั้งนอนได้ใช้สำหรับดีดฝ้ายหรือยิงฝ้ายให้เป็นปุย โดยมีอุปกรณ์ที่ใช้ร่วมกันในขั้นตอนนี้คือ ไม้กง ไม้ไผ่ที่เหลาให้เป็นคัน โยงด้วยเส้นด้ายในล่อนขนาดเล็กพอประมาณ แล้วใช้ไม้ไผ่กลมขนาดพอกำได้ดีดฝ้ายหรือยิงฝ้ายในตะลุ้มให้เป็นปุย

ภาพที่ 2.27 ตะลุ้ม และไม้กง

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(3) ไม้ล้อมฝ้าย คือเครื่องมือที่ทำจากไม้ไผ่นำมาเหลาให้มีขนาดเล็กความยาวโดยประมาณ 30 เซนติเมตร มีลักษณะกลมใช้สำหรับพันฝ้ายกับไม้บนพื้นให้เรียบเพื่อนำไปเข็นด้วยหลา

ภาพที่ 2.28 ไม้ล้อมฝ้าย
ภาพโดย : สืบเชื้อคงสาย ไทยพวนบ้านหาดเสี้ยว (2551 : 57)

(4) หลา ไม้ปั่นด้าย คือเครื่องมือที่ใช้สำหรับเข็นฝ้ายให้เป็นเส้นด้ายหลังจากที่ทำการดีดหรือยิงให้เป็นปุยฝ้าย แล้วล้อมฝ้ายให้เป็นแท่งกลมแล้ว จากนั้นนำไปเข็นใส่หลอดเหล็กแหลมเพื่อนำไปม้วนใสเปียให้เป็นไจ จึงต้องนำไปกวักเพื่อให้เกิดด้ายยืนหรือย้อมสีตามธรรมชาติหรือนำไปใส่หลอดไม้ไผ่ขนาดเล็กเพื่อกรอเส้นด้ายใส่ในกระสวยเพื่อใช้ในการทอผ้า

ภาพที่ 2.29 หลา ไม้ปั่นด้าย
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(5) เปีย คือ เครื่องมือสำหรับพันด้ายหลังจากที่นำฝ้ายไปเข็นแล้วให้เป็นใจ เพื่อนำไปใส่กับ “กง” หรืออีกชื่อหนึ่งคือ “ระวิง” หมุนเส้นด้ายลงกวักจากนั้นนำไปขึ้นด้ายยืนหรือกรอกับหลอดไม้ไผ่ใส่ในกระสวยทอผ้า

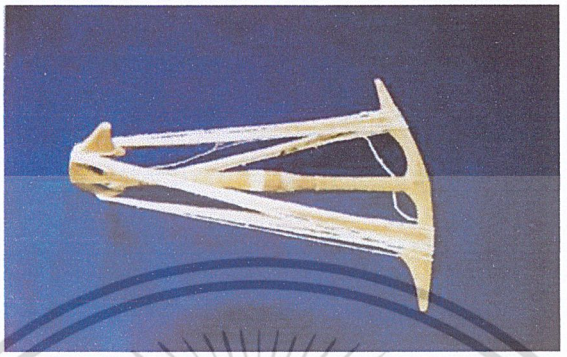

ภาพที่ 2.30 เปีย

ภาพโดย : สืบเชื้อคงสาย ไทยพวนบ้านหาดเสี้ยว (2551 : 57)

(6) กง หรือ ระวิง คือเรื่องมือสำหรับใส่ใจฝ้ายเพื่อนำไปกวักจากนั้นจึงนำไปขึ้นด้ายยืนวิธีการใช้งานจะใช้ร่วมกับกวัก 2 ใบ ตั้งคู่กันหรือจะใช้กรอเส้นด้ายกับหลอดไม้ไผ่เสียบกับเหล็กแหลมของไนปั่นด้ายแล้วจึงในไปใส่กระสวยทอผ้า

ภาพที่ 2.31 กง หรือ ระวิง

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560

(7) บ๊าเหง็น คือ โครงไม้ที่ตั้งได้ไว้สำหรับกวักฝ้ายและนำฝ้ายที่เป็นใจใส่ไว้ในระวิงโดยวิธีการนั่งหมุนกวักใช้ไม้หมุนที่กวัก และใช้มือจับเส้นด้ายที่ออกมาจากระวิงพันกับกวัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

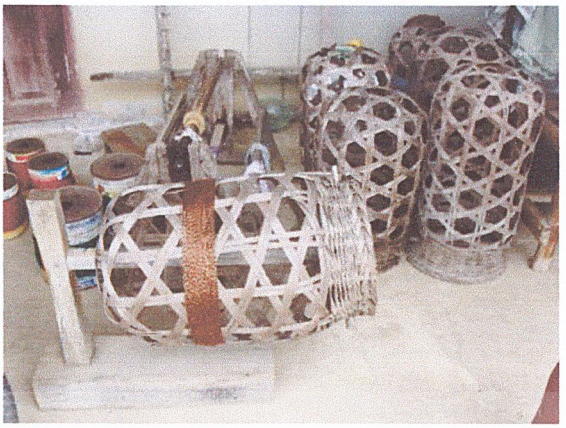

ภาพที่ 2.32 บ๊าเหง็น

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

(8) กวัก คือ อุปกรณ์สำหรับกวักเส้นด้ายที่เป็นไจแล้วเพื่อนำไปขึ้นด้ายยืนใช้สอดใส่กับบะเหง็น แล้วจากนั้นใช้ไม้ไผ่ขนาดเล็กขนาดพอกำได้เป็นอุปกรณ์สำหรับหมุนกวักรับเส้นด้ายจากระวิงสู่กวัก กวักยังทำหน้าที่เป็นเครื่องมือสำหรับติดระวิง

ภาพที่ 2.33 กวัก

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560

(9) เผือ หรือ ม้าเดินด้าย คือเครื่องมือสำหรับนำไปโยงเส้นด้ายขึ้นด้าย ยืนด้าย โดยความยาวของเผือแต่ละช่วงจะสามารถทอผ้าได้ 1 ผืน เผือ 1 อัน สามารถโยงเส้นด้ายในความยาวประมาน 45 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.34 เผือ หรือ ม้าเดินด้าย
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

(10) ฟืม คือ เครื่องมือสำหรับทอผ้ามีฟันเป็นซี่ ๆ คล้ายหวี สำหรับสอดเส้นด้ายที่นำไปยืนด้ายแล้วหรือไหมยืน ใช้สำหรับกระแทกให้ด้ายสอดแน่น ความยาวของฟืมนั้นจะเป็นตัวกำหนดขนาดความกว้างของผ้าทอ

ภาพที่ 2.35 ฟืม
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

(11) กี่ คือ โครงสร้างที่ทำมาจากไม้เนื้อแข็งมีลักษณะเป็นโครงไม้สี่เหลี่ยม กี่มีส่วนสำคัญในการทอผ้าตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จออกมาเป็นผ้าทอ 1 ผืน ส่วนประกอบต่าง ๆ ของกี่มีดังนี้

(11.1) ไม้กี่พั้น คือ อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับขึงเส้นด้ายตั้งแต่เริ่มทอผ้าและพันผ้าที่ทอเสร็จแล้วเก็บไว้ เมื่อได้ความยาวตามที่ต้องการแล้วจะตัดผ้าออกจากไม้กี่พั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(11.2) ไม้หาบเหา คือไม้ไผ่แห้งสำหรับหาบฟืมและเหาใช้เชือกคล้องให้โยงกับคานของกี่ทั้ง 2 คาน ทั้งทางด้านซ้ายและทางด้านขวาของกี่ทอผ้า

(11.3) ไม้หย่ำตีน หรือ ไม้เหยียบตีน คือไม้ไผ่แห้งความยาวประมาณ 150 เซนติเมตร จำนวน 2 อัน อยู่ทางด้านล่างของเครือหูกผูกมัดกับเชือกเหา ไม้หย่ำตีนนั้นมีไว้สำหรับเหยียบให้เส้นด้ายของเครือหูกยกขึ้นยกลงสลับกันแล้วจึงใช้กระสวยพุ่งสลับกันไปมาจากซ้ายไปขวาและจากขวากลับไปซ้าย จะทำให้ได้เนื้อผ้าตามที่ต้องการ ถ้าเป็นการทอผ้าสองลายจะต้องใช้ไม้ไผ่ 4 อัน และสำหรับลายมุกจะใช้ไม้ไผ่ 5 อัน

(11.4) ไม้ป๊องแป๊ง คือ หลอดไม้ไผ่ขนาดเล็กใช้ร้อยเหาหรือเขาให้ขนานกัน

(11.5) ไม้หัวหุ คือ ไม้เนื้อแข็งหรือไม้ไผ่ที่มีขนาดพอประมาณกับความกว้างของหน้าผ้าใช้สำหรับสอดใส่เส้นด้วยยืนที่ทอใกล้เสร็จ จากนั้นใช้เส้นเชือกที่ล้อพันด้วยเส้นขนาดเท่ากับเชือกไนลอนขึงมัดกับคานกี่แทนเส้นด้าย

(11.6) ไม้แป็นกี่ ไม้กระดานเนื้อแข็งพาดกับกี่ ใช้สำหรับนั่งทอผ้า

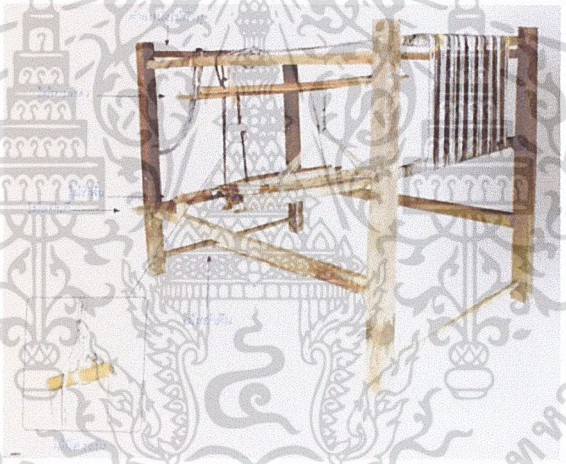

ภาพที่ 2.36 กี่ ไม้กระดานเนื้อแข็งพาดกับกี่ ใช้สำหรับนั่งทอผ้า
ภาพโดย : สืบเชื้อคงสาย ไทยพวนบ้านหาดเสี้ยว (2551 : 60)

(12) ไม้ขี้ผึ้ง คือไม้เนื้อแข็งที่นำไปกลึงให้กลมมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางกว้างประมาณ 2.5 เซนติเมตร ความยาวประมาณ 120 เซนติเมตร นำไปขัดให้เกลี้ยงและทาด้วยแว่นขี้ผึ้งที่แห้งแล้ว การใช้งานนำไปถูกับเครือหูกเพื่อทำให้เส้นด้ายเหนียวไม่ขาดง่าย แล้วจึงสางด้วย หวีขนหมู หรือ หวีจากขนหมูป่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

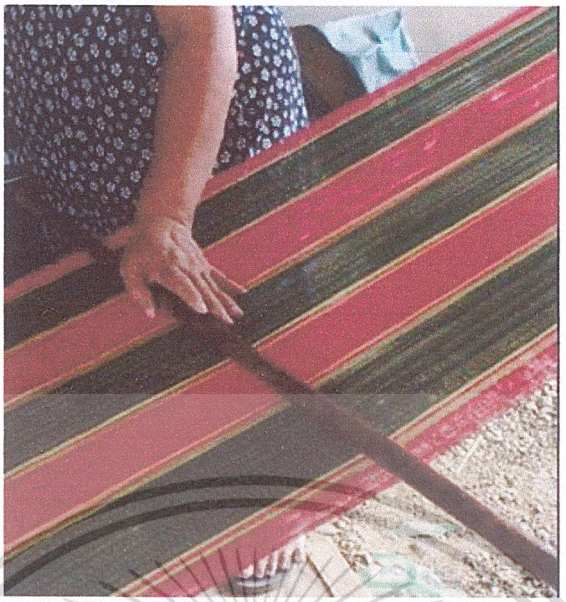

ภาพที่ 2.37 ไม้ขี้ผึ้ง

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

(13) หวีขนหมู หรือ หวีขนหมูป่า คืออุปกรณ์สำหรับหวีหรือแปลงที่ใช้สำหรับสางเส้นด้ายหลังจากถูด้วยไม้ขี้ผึ้งแล้ว เพื่อไม่ให้ด้ายติดกันทำให้สะดวกต่อกระบวนการทอผ้า

ภาพที่ 2.38 หวีขนหมู หรือ หวีขนหมูป่า

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(14) ผัง คือ ไม้ขึงเนื้อผ้าให้ตึงเพื่อให้สะดวกระหว่างการทอผ้า ทำจากไม้ไผ่เหลาให้มีความหนาเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1 เซนติเมตร ให้พอสำหรับการนำมาดัดโค้งไม่ให้หัก และมีความยาวมากกว่าหน้ากว้างของผ้าทอเพื่อให้นำมาดัดโค้งได้ ส่วนด้านปลายของผังนั้นจะเหลาควั่นให้แหลมหรือใช้ทองเหลืองตีให้ปลายแหลมเล็กเพื่อใช้สำหรับขึงหน้าผ้า

ภาพที่ 2.39 ผัง
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

(15) ก๊อหลอด หรือ หลอดไม้ไผ่ขนาดเล็ก คือ อุปกรณ์ที่ทำมาจากหลอดไม้ไผ่ที่แห้งแล้ว มีขนาดเล็ก ความยาวประมาณ 5-6 เซนติเมตร ใช้สำหรับเสียบกับเหล็กแหลมของหลาสำหรับปั่นด้ายใส่จากนั้นจึงนำไปใส่ในกระสวยทอผ้า

ภาพที่ 2.40 ก๊อหลอด หรือ หลอดไม้ไผ่ขนาดเล็ก
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(16) กระสวย คือ เครื่องมือที่ใช้ในการพุ่งเส้นด้ายสำหรับทอผ้า ทำจากไม้เนื้อแข็งเจาะรูตรงกลางลำของกระสวย เพื่อใส่หลอดด้ายที่ทำจากไม้ไผ่หรือเรียกว่า ก๊อหลอด ใส่เข้าไปในกระสวยได้ ในปัจุบันหลอดด้ายอาจใช้หลอดที่ทำด้วยเหล็กขนาดใกล้เคียงกับหลอดไม้ไผ่แทนหลอดที่ทำจากไม้ไผ่

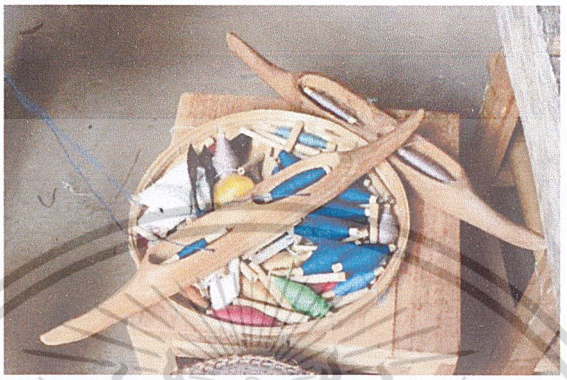

ภาพที่ 2.41 กระสวย
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

(17) ขนเม่น คือ อุปกรณ์สำหรับงัดซ้อนด้ายขึ้น แล้วใช้ด้ายอีกเส้นสอดสีไปตามรอยงัดซ้อนนั้น การสอดด้ายสีต่าง ๆ ไปตามรอยงัดในจังหวะต่าง ๆ กัน ทำให้เกิดลวดลาย

ภาพที่ 2.42 ขนเม่น ใช้สำหรับจกเส้นด้าย
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

2.2.2 ขั้นตอนการทอผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ในการทอผ้าของชาวไทยพวนศรีสัชนาลัย ในอดีตชาวบ้านจะมีการปลูกฝ้ายเองตามไร่นา เมื่อดอกฝ้ายบานพร้อมเก็บ ทำการคัดเลือกคัดเลือก และทำความสะอาด ดอกฝ้ายที่มีความสมบูรณ์นำไปสู่กรรมวิธีที่ทำเป็นเส้นด้าย และย้อมสีเส้นด้ายด้วยวัตถุดิบทางธรรมชาติ โดยนำส่วนต่าง ๆ ของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้นไม้มาใช้ ส่วนมากใช้รากไม้ เปลือกไม้ ดอกไม้ ใบไม้และเมล็ด เช่น สีดำ ได้จากผลมะเกลือ สีคราม ได้มาจากต้นคราม สีแดง ได้จากต้นยอป่า สีเหลืองได้จากขมิ้น ซึ่งหาได้ง่ายในท้องถิ่นไปนำสู่การทอผ้าต่อไป ปัจจุบันนี้มีเทคโนโลยีและระบบอุตสาหกรรมที่เข้ามาพัฒนาการผลิตเส้นได้ก้าวหน้าขึ้น มีความคงทนของเส้นด้ายและมีสีสันให้เลือกใช้อย่างหลากหลาย ทำให้มีความสะดวกรวดเร็วและง่ายต่อการเตรียมสีเส้นด้าย กรรมวิธีการเก็บดอกฝ้ายมาแปรรูปเป็นเส้นด้ายจึงค่อย ๆ ได้เลือนหายไป (สืบเชื้อคงสาย ไทยพวนบ้านหาดเสี้ยว. 2551 : 63)

ขั้นตอนการเตรียมฝ้ายและการทอผ้าซิ่นตีนจกมีดังนี้

(1) หีบฝ้าย หรือ อิ๊วฝ้าย คือการคัดเลือกฝ้ายที่ดีและไม่ใช่ฝ้ายที่มีเมล็ดลีบคัดและนำมาทำความสะอาดดอกฝ้าย จากนั้นนำฝ้ายที่คัดเลือกไปผึ่งแดดให้แห้งสนิท แล้วนำมาหีบแยกเมล็ดออก เรียกว่า อิ้วฟ้าย อิ้วฟ้ายคือการใช้มือซ้ายป้อนฝ้ายเข้าในหีบแล้วใช้มือขวาหมุนลูกหีบฝ้ายที่ได้จะมี 2 ชนิด ถ้าเส้นใยยาวจะนำมาทำด้าย ถ้าเส้นใยสั้นจะนำไปยัดเป็นไส้ผ้าห่ม พรม เบาะ

(2) ดีดฝ้าย หรือ ญิงฝ้าย คือการทำให้ฝ้ายพองตัวฟูขึ้นโดยมีอุปกรณ์ที่ใช้คือ ตะลุ่ม กงฝ้ายและไม้ไผ่ขนาดประมาน 6 – 7 นิ้ว โดยการนำฝ้ายที่หีบเมล็ดออกแล้วและตากแดดจนแห้งสนิทนำมาดีดให้พองตัวโดยใช้กงที่มีลักษณะคล้ายธนูดีดกระทบฝ้ายจนฝ้ายพองตัวฟู

(3) ม้วนฝ้าย หรือ ล้อมฝ้าย นำฝ้ายที่ดีดพองตัวแล้วนำมาทำให้มีรูปวงกลม เอาปุยฝ้ายมาคลี่ลงบนแผ่นกระดานแล้วใช้ไม้ตะเกียบวางลงตรงกลางฝ้าย ใช้ฝ่ามือคลึงให้ฝ้ายม้วนตัวแน่นเข้าเหมือนปั้นเทียน มือขวาจับปลายไม้หมุนตามคล้ายเป็นไส้ เมื่อฝ้ายกลมดีก็ชักไม้ออกจะได้ฝ้ายเป็นแท่งกลม ๆ ยาวประมาณ 7 - 8 นิ้ว กว้างประมาณ 1.5 นิ้ว ใช้ไม้ตะเกียบวางลงตรงกลางฝ้าย ใช้ฝ่ามือคลึงให้ฝ้ายม้วนตัวแน่นใช้มือขวาจับปลายไม้หมุนตามคล้ายเป็นไส้ เมื่อฝ้ายกลมดีก็ชักไม้ออกจะได้ฝ้ายเป็นแท่งกลม ๆ โดยใช้ไม้กระดานกว้างประมาณ 7 - 8 นิ้ว ยาว 12 นิ้ว รองพื้นล่าง

(4) เข็นฝ้าย การเข็นฝ้ายนั้นคือการนำฝ้ายที่ผ่านการม้วนฝ้ายแล้วนั้นนำมาปั่นให้เป็นเส้นด้าย ในปัจจุบันมักไม่นิยมการเข็นฝ้ายแล้วเพราะมีฝ้ายสำเร็จมาให้ใช้งานได้สะดวกมากกว่า อุปกรณ์ที่ใช้ในการเข็นฝ้ายคือ “หลา” หรือ “ไน” การเข็นฝ้ายต้องใช้ความชำนาญและทักษะการใช้มือต้องมีความสัมพันธ์กันทั้งสองข้างทั้งหมุนหลาและค่อยจับเส้นด้าย

(5) เปียฝ้าย การเปียฝ้ายคือการนำด้ายจากหลอดที่เข็นเสร็จแล้วนำมาพันไว้บนเครื่องมือที่เรียกว่าเปียเพื่อทำให้เป็นไจ ด้ายที่นำมาเปียเสร็จแล้วก็จะนำไปย้อมสีและนำไปแช่น้ำขาวแล้วจึงตากให้แห้ง การย้อมสีในอดีตนั้นจะใส่วัฏดิบจากธรรมชาติ ได้แก่ สีเหลืองจากขมิ้น สีแดงจากต้นยอป่า สีดำได้จากผลมะละกอ สีม่วงได้จากระกำ และสีครามได้จากต้นคราม เป็นต้น

(6) ลงน้ำขาวฝ้าย คือการนำด้ายที่ผ่านการย้อมสีแล้วนั้นนำมาแช่น้ำข้าวที่รินออกจากหม้อหุงข้าวและขยับให้น้ำข้าวซึมเข้าไปในเส้นด้าย

(7) ตากฝ้าย เมื่อทำการแช่ด้ายด้วยน้ำข้าวแล้วจึงนำด้ายขึ้นมาตากแดดให้แห้งและทำความสะอาดด้ายที่มีผงข้าวสุกติดอยู่บนด้ายออกโดยใช้ไม้ตี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(8) กวักด้าย คือการนำด้ายที่ตากน้ำข้าวจนแห้งสนิทไปหมุนใส่ในเครื่องมือที่เรียกว่า กวัก เพื่อทำให้ด้ายมีความตึงและเรียบเสมอกัน

(9) คันหุ หรือ การวนเส้นด้าย คือการนำด้ายที่อยู่ในกวักไปค้นเป็นเครือด้วยอุปกรณ์ที่เรียกว่า เผือ เป็นขั้นตอนของการเตรียมด้ายยืนเพื่อที่จะได้รู้ถึงจำนวนของผ้าที่จะทำการทอเรียกว่า เครือหูก

(10) สืบหุ คือการต่อเส้นด้ายที่ทำการขึงเรียบร้อยแล้วนั้นนำมาต่อเข้ากับฟืมเพื่อเตรียมสู่กระบวนการทอผ้า

(11) แต่งหุ คือการนำเครือหูกที่ทำการสืบใส่ฟืมเป็นที่เรียบร้อยนำมาขึงบนกี่ทอผ้า ทำการแต่งเส้นด้ายให้เรียบร้อยแล้วจึงใช้หวีขนหมูสางเส้นด้ายเพื่อไม่ให้ด้ายพันกันจากนั้นจึงใช้ไม้ขี้ผึ้งถูกขนเส้นด้ายเพื่อทำให้เส้นด้ายมีความเหนียวแล้วไม่มีเศษด้ายเกาะบนเส้นด้าย

(12) การทอผ้า ขั้นตอนสำคัญหลังจากการเตรียมฝ้ายจนถึงขั้นตอนการย้อมฝ้ายและการปั่นฝ้ายให้เป็นเส้นด้ายเพื่อนำมาสู่ขั้นตอนการผลิตขั้นสุดท้ายนั้นคือการทอผ้า ในการทอผ้าในแต่ละส่วนนั้นมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับลวดลายของผ้าซิ่นที่ทำการทอ ซึ่งลายพื้นนั้นก็จะใช้วิธีการทอผ้าเป็นผืนจนได้ขนาดที่ต้องการ ส่วนการจกลวดลายนั้นจะมีอุปกรณ์ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือขนเม่น ใช้ในการจกหรือล่วงเส้นด้ายจากด้ายล่างขึ้นมาด้านบนด้ายยืนที่ละเส้น สลับกับการทอให้เป็นลวดลายต่าง ๆ

2.3 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผ้าจกหรือผ้าลวดลายจก

2.3.1 ข้อมูลผ้าจกของแต่ละท้องถิ่น

ผ้าจกนั้นไม่ได้มีเพียงแค่ในบ้านหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัยเท่านั้น ในประเทศไทยนั้นมีการทอผ้าจกในภาคเหนือและภาคกลางผ้าจกหรือผ้าลวดลายจกในแต่ละท้องถิ่น มีเอกษณ์เฉพาะตัวของแต่ละพื้นที่ตามเผ่าพันธ์ที่สืบเชื้อสายจากบรรพบุรุษ ซึ่งแหล่งทอผ้าจกที่สำคัญมีดังนี้ (วัฒนะ จูฑะวิภาค. 2555 : 19)

(1) ตำบลคูบัว อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี

(2) บ้านนามน ตำบลหัวทุ่ง อำเภอลอง จังหวัดแพร่

(3) อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์

2.3.1.1 ผ้าจกไทยนวน ตำบลคูบัว อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี

ผ้าจกไทยวน ตำบลคูบัว จัวหวัดราชบุรี เป็นผ้าจกที่พบในช่างทอผ้าไทนวน จังหวัดราชบุรี มีแหล่งกำเนิดที่แตกต่างกันโดยแบ่งตามลักษณะของลวดลาย 3 ตระกูลคือ ผ้าจกตระกลูคูบัว ผ้าจกตระกูลหนองโพ – บางกะโด และผ้าจกตระกูลดอนแร่ ผ้าจกของชาวไทย-ยวน จังหวัดราชบุรี มีการนำมาใช้ในชีวิตประจำวันหลายประเภท ได้แก่ ผ้าปรกหัวนาคขณะแห่นาคไปบวช ย่ามจก ผ้าขาวม้า ผ้าแตะจกหรือผ้าจกขนาดเล็กใช้สำหรับเช็ดน้ำหมาก หมอนจกและผ้าซิ่นตีนจก (ระบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารสนเทศศูนย์อนุรักษ์ผ้าไหม สำนักงานอนุรักษ์และตรวจสอบมาตรฐานหม่อนไหม กรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2560)

ภาพที่ 2.43 ย่ามผ้าจกไทยวน จังหวัดราชบุรี
ภาพโดย : สำนักงานอนุรักษ์และตรวจสอบมาตรฐานหม่อนไหม กรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

2.3.1.2 ผ้าซิ่นตีนจก บ้านนามน ตำบลหัวฬุ่ง อำเภอลอง จังหวัดแพร่

ผ้าซิ่นตีนจก บ้านนามน ตำบลหัวฬุ่ง อำเภอลอง จังหวัดแพร่ มีลักษณะคล้ายคลึงกับผ้าซิ่นตีนจกบ้านหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ทั้งวิธีการทอและลวดลายแต่จะมีบางลวดลายที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งประวัติความเป็นมากว่า 200 ปี จากหลักฐานภาพจิตรกรรมฝาผนังที่วัดเวียงต้า ตำบลเวียงต้า อำเภอลอง จังหวัดแพร่ โดยช่างฝีมือชาวบ้านบอกเล่าผ่านงานจิตรกรรมฝาผนังเห็นถึงชีวิตความเชื่อในการแต่งกายของชาวเวียงต้าซึ่งเป็นคนเมืองลองในยุคนั้นจากภาพจะเน้นผ้าถุงที่เจ้านายฝ่ายหญิงในภาพสวมใส่เป็นผ้าซิ่นตีนจก สันนิษฐานว่าเป็นผ้าซิ่นตีนจกที่ทอโดยช่างทอผ้าชาวเมืองลอง การใช้งานของผ้าตีนจกของเมืองลองมีทั้งใช้ในชีวิตประจำวันและในโอกาสพิเศษ เช่น ในพิธีทางศาสนา ทำบุญ ถวายเป็นจตุปัจจัยไทยธรรมเป็นผ้ารวมอยู่ด้วย เช่น ไตรจีวร รัดประคต ผ้าห่อคัมภีร์ ประดับธรรมาสน์ในงานประเพณีเทศมหาชาติ และงานอื่น ๆ เช่น ฟ้อนรำ แต่งงาน เป็นต้น เอกลักษณ์อย่างหนึ่งของผ้าซิ่นตีนจกเมืองลองก็คือในส่วนของช่วงหัวซิ่นจะใช้ผ้าสีขาวและสีแดงต่อกัน (ระบบสารสนเทศศูนย์อนุรักษ์ผ้าไหม สำนักงานอนุรักษ์และตรวจสอบมาตรฐานหม่อนไหม กรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2560)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.44 ผ้าซิ่นตีนจกลายโคมน้อยตุงชัย อำเภอลอง จังหวัดแพร่
ภาพโดย : สำนักงานอนุรักษ์และตรวจสอบมาตรฐานหม่อนไหม
กรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

2.3.1.3 ผ้ายกมุก อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์

กล่าวกันว่าเมืองลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์นั้นเป็นเมืองล้านนาโบราณตั้งแต่ก่อนกรุงสุโขทัย ชาวลับแลเป็นเชื้อชาติไทยวนอพยพมาจากเมืองเชียงแสนในสมัยอยุธยาตอนปลาย การทอผ้ายกมุกก็เป็นศิลปะวัฒนธรรมที่อยู่คู่กับชาวไทยวนและกลุ่มวัฒนธรรมไทพวนมาอย่างช้านาน ซึ่งนิยมทอกันในภาคเหนือเพื่อทำตัวของผ้าซิ่น เรียกว่า ผ้าซิ่นมุก ซึ่งในส่วนตีนผ้านั้นเป็นผ้าตีนจกซิ่นมุกคือการทอลวดลายเป็นวงกลมเล็ก ๆ เรียงกันเป็นแถวคล้ายกับสร้อยไข่มุก ลักษณะของผ้าซิ่นของลับแลจะเป็นการต่อตัวซิ่นเป็นท่อน ๆ คนสมัยก่อนจะไม่นุ่งผ้าผืนเดียวด้วยมีความเชื่อที่ว่าผ้าผืนเดียวเป็นผ้าของคนตาย ทำให้ผ้าที่ใช้มีการต่อตัวต่อเอวเป็นผ้านุ่งของคนนิยมใช้สีขาว สีแดง ซึ่งเชื่อกันว่าเป็นสิริมงคลกับผู้สวมใส่ ส่วนของเอวจะนิยมต่อกับซิ่นชิ้นเล็ก ๆ เข้าไปอีกเชื่อว่าการต่อเอวซิ่นเปรียบเสมือนเป็นการต่ออายุให้กับผู้สวมใส่ (ระบบสารสนเทศศูนย์อนุรักษ์ผ้าไหม สำนักงานอนุรักษ์และตรวจสอบมาตรฐานหม่อนไหม กรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2560)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

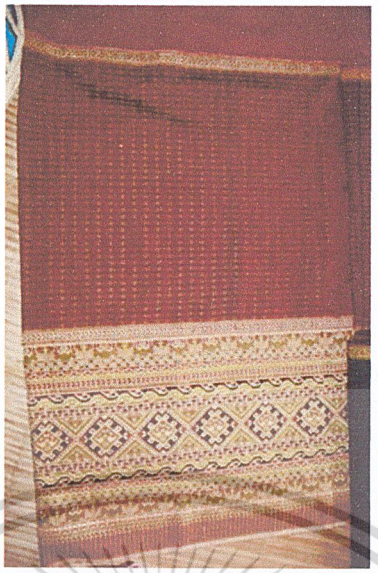

ภาพที่ 2.45 ผ้ายกมุก อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์
ภาพโดย : สำนักงานอนุรักษ์และตรวจสอบมาตรฐานหม่อนไหม กรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

มุกขา มุกห้า มุกหก

ภาพที่ 2.46 ลายมุกขา มุกห้า มุกหก
ภาพโดย : สำนักงานอนุรักษ์และตรวจสอบมาตรฐานหม่อนไหม กรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

2.4 ศึกษาข้อมูลหลักการตลาดเพื่อพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์

การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ดีนั้นควรที่จะศึกษาช่องว่างหรือสัดส่วนด้านการตลาดเพื่อที่ผลิตภัณฑ์จะได้ทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ผู้บริโภคสูงสุด กลยุทธ์ทางการตลาดเป็นสิ่งสำคัญที่จะเป็นตัวแปรสำคัญที่จะช่วยให้ผลิตภัณฑ์นั้นเติบโตจากการวางแผนและผลิตตามแผน การกำหนดราคา การส่งเสริมการตลาดและการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.1 การกำหนดตำแหน่งผลิตภัณฑ์ (Brand Positioning) โดยจะเริ่มจากขั้นตอนทางการตลาดในการแบ่งกลุ่มเป้าหมาย (Segmentation) ว่ากลุ่มเป้าหมายคือใครและมีความต้องการอย่างไรบ้าง หลังจากแบ่งกลุ่มแล้วนั้นกลุ่มเป้าหมายมีความต้องการอย่างไร จากนั้นเจ้าของสินค้าหรือผลิตภัณฑ์จึงทำการเลือกกลุ่มเป้าหมาย (Targeting) ว่าเป็นกลุ่มใด กลุ่มเป้าหมายที่เลือกมีความต้องการอย่างไร มีลักษณะประชากรศาสตร์และลักษณะทางจิตวิทยาอย่างไรในการสร้างตราสินค้าที่ดี ตราสินค้าหรือผลิตภัณฑ์จะเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายเพียงกลุ่มเดียว หลังจากที่เลือกกลุ่มแล้วจะต้องกำหนดตำแหน่งของผลิตภัณฑ์ (Positioning) ว่าสินค้าหรือผลิตภัณฑ์นั้น คืออะไร ทำเพื่อใคร สำหรับใคร ในการกำหนดตำแหน่งของผลิตภัณฑ์ที่ดีผู้กำหนดตำแหน่งผลิตภัณฑ์จะต้องพิจารณาว่าตำแหน่งของผลิตภัณฑ์นั้น ๆ มีคุณลักษณะของสินค้าที่สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้จริงหรือไม่ และเป็นข้อดีที่คู่แข่งยังไม่ได้กล่าวอ้างในการสื่อสารแบรนด์ นอกจากนั้นตำแหน่งของผลิตภัณฑ์นั้นต้องเป็นสิ่งที่ตอบโจทย์กลุ่มเป้าหมายและยังไม่มีแบรนด์ใดตอบสนองสิ่งนั้นได้ (ฟิลลิป คอตเลอร์.2537 : 93)

2.4.2 กลยุทธ์ทางการตลาด จากการวิเคราะห์ SWOT คือการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรคหรือความเสี่ยง ซึ่งจะทำให้มองเห็นปัญหาและข้อดีได้อย่างรอบทิศทาง การเตรียมกลยุทธ์การตลาดที่มีประสิทธิผลต้องศึกษาคู่แข่งลูกค้าทั้งในปัจจุบันและลูกค้าที่มีศักยภาพหรือมีกำลังซื้อในอนาคต ต้องกำหนดวัตถุประสงค์จุดแข็ง จุดอ่อนและรูปแบบของการโต้ตอบของคู่แข่ง โดยการวางแผนกลยุทธ์นั้นต้องอาศัยหลัก SWOT Analysis (ฟิลลิป คอตเลอร์.2546)

S = Strength (จุดเด่น จุดแข็ง)

W = Weakness (จุดอ่อน จุดด้อย)

O = Opportunity (จุดเกิดโอกาส)

T = Threat (อุปสรรค)

2.4.3 กลยุทธ์ทางการตลาดในปี 2017 Marketing 4.0 สู่การเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมของผู้บริโภคบนโลกออนไลน์ ที่หันไปพึ่งข้อมูลด้านการค้าในมุมอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ข้อมูลจากเจ้าของผลิตภัณฑ์โดยตรงหรือโฆษณาจากสื่อต่าง ๆ อันได้แก่ แหล่งข้อมูลอินเตอร์เน็ต รีวิว คอมเม้นบนสื่อต่าง ๆ เพื่อนหรือคนรอบข้าง และด้วยสังคมที่เปลี่ยนไปพฤติกรรมของผู้บริโภคได้รับข้อมูลหลากหลาย ดังนั้นนักการตลาดจะต้องปรับเปลี่ยนวิธีการทำการตลาดให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนไปและทำความเข้าใจเส้นทางที่ผู้บริโภคซื้อ (Customer Path) เพื่อหาช่องว่างในการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของผู้บริโภค Customer Path มีอยู่ 5 ขั้น หรือ 5A (ฟิลลิป คอตเลอร์. 2560)

(1) Aware การรับรู้ในสินค้าจากสื่อต่าง ๆ

(2) Appeal ความสนใจในผลิตภัณฑ์นั้น ๆ

(3) Ask การสอบถามและการหาข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจซื้อสินค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(4) Act การซื้อสินค้า

(5) Advocate การแนะนำ บอกต่อ

กลุ่มที่มีอิทธิพลในการสร้าง Advocate

(1) Youth วัยรุ่น คนรุ่นใหม่ที่พร้อมจะลองสิ่งใหม่ ๆ มีความคุ้นเคยกับสื่อออนไลน์และสามารถสร้างกระแสต่าง ๆ บนโลกออนไลน์ได้

(2) Women ผู้หญิง มีความละเอียดอ่อนในการเลือกซื้อสินค้ารวมถึงยินดีที่จะแชร์ข้อมูลต่าง ๆ ให้กับผู้ใช้งานคนอื่น ๆ

(3) Netizen กลุ่มคนที่สามารถสร้าง Content ต่าง ๆ บนสื่อออนไลน์ซึ่งมีอิทธิพลในการสร้างกระแสและข้อมูลต่าง ๆ ให้กับผู้ใช้งานคนอื่น ๆ ได้

2.5 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับหลักการออกแบบผลิตภัณฑ์

2.5.1 ข้อมูลหลักการออกแบบผลิตภัณฑ์

การออกแบบเฉพาะทางด้านผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม นักออกแบบต้องพิจารณาด้านต่าง ๆ ดังนี้ (อุดมศักดิ์ สารีบุตร. 2549 : 10 – 12)

(1) หน้าที่ใช้สอย (Function) การออกแบบเหมาะสมกับการใช้งานสามารถทำหน้าที่ได้ตามวัตถุประสงค์จะต้องเหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอยและการใช้งาน

(2) ความปลอดภัย (Safety) ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ใช้เป็นหลักเกี่ยวเนื่องถึงการใช้งานทั้งก่อนการใช้งานและหลังจากการใช้งาน เป็นผลิตภัณฑ์ที่ไม่สร้างมลพิษให้กับสังคมและโลก นักออกแบบต้องคำนึงถึงการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

(3) ความแข็งแรง ทนทาน (Durability) ตอบสนองต่อการใช้งานและมีอายุการใช้งานนานตามที่กำหนดไว้ในคุณภาพของผลิตภัณฑ์นั้น ๆ คือสิ่งที่สร้างความแข็งแรง ทนทาน ระบบกลไก ระบบไฟฟ้าวัสดุ และอุปกรณ์ ที่ดีในการผลิต

(4) ความประหยัด (Economic) สามารถที่จะผลิตได้ด้วยวัสดุทดแทน หรือวัสดุอย่างประหยัด และเลือกใช้วัสดุที่เหมาะสมกับงาน โดยที่ราคาไม่แพงเพราะจะเป็นการสูญเปล่าที่จะนำสิ่งของให้มีความทนทานเกินกว่าหน้าที่ของมัน วัสดุจะต้องหาได้ง่าย ผลิตได้ง่ายร่วมถึงสามารถถอดประกอบเข้าด้วยกันได้

(5) วัสดุ (Material) ต้องใช้วัสดุที่มีความเหมาะสมกับงานมีความทนทานและประหยัด

(6) โครงสร้าง (Construction) วิธีการทำโครงสร้างของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดควรทำให้เหมาะกับงาน มีความทนทาน ประหยัดและใช้วัสดุที่เหมาะสม

(7) ความสะดวกสบายในการใช้งาน (Ergonomic) ต้องคำนึงถึงสัดส่วนที่เหมาะสมในการใช้งาน ขนาดความสูง ความกว้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(8) ความสวยงาม (Aesthetic) เมื่อมีรูปร่างและขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน ขนาดความสูง กว้าง ยาว และขีดจำกัดขององค์ประกอบการออกแบบ

(9) มีลักษณะเฉพาะ (Personality) การมีลักษณะเฉพาะจะมีความรู้สึกที่ดีกับนักออกแบบที่ได้ทำการออกแบบขึ้นมาด้วยตัวเอง มีลักษณะเป็นอิสระเพื่อจะได้แสดงว่านักออกแบบได้วิเคราะห์ปัญหาอย่างจริงจังซึ่งเป็นการเพิ่มคุณค่าให้กับงาน

(10) กรรมวิธีการผลิต (Production) เมื่อออกแบบแล้วสามารถทำการผลิตได้ง่าย

(11) การซ่อมบำรุง (Maintenance) เมื่อนำมาไปใช้งานและได้รับความสียหาย ควรสามารถแก้ไขและสามารถซ่อมบำรุงได้ง่าย ไม่ยุ่งยากเมื่อมีการชำรุดเสียหาย

(12) การขนส่ง (Transportation) นักออกแบบต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการขนส่ง และค่าใช้จ่ายในการขนส่ง สามารถขนส่งได้สะดวกทั้งทางบก ทางน้ำและทางอากาศ ต้องบรรจุหีบห่ออย่างไรเพื่อไม่ให้ผลิตภัณฑ์เกิดความเสียหาย

2.5.2 ข้อมูลหลักการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ

2.5.2.1 การออกแบบสิ่งทอหากจำแนกการออกแบบตามลักษณะที่ปรากฏการออกแบบสิ่งทอจะเป็นลักษณะของการทำงานร่วมกันระหว่างงาน 2 ประเภทคือ งานออกแบบ 2 มิติ และงานออกแบบ 3 มิติ หากจำแนกการออกแบบตามเนื้อหาในการออกแบบการออกแบบสิ่งทอจะอยู่ในส่วนของการออกแบบตกแต่งและความงาม (นวลน้อย บุญวงษ์. 2542) ดังนี้

(1) การออกแบบ 2 มิติ (Two –Dimensional Design) ได้แก่ การออกแบบที่ให้ความสำคัญเฉพาะลวดลาย และมีสีสันพื้นผิวที่รับรู้ได้ด้วยสายตา เป็นงานที่เน้นความงามจากการมองเห็นและการสื่อสารความหมายในเนื้อหาตามการรับรู้จากสิ่งที่มองเห็น งานลักษณะนี้แม้จะมีการใช้สื่อได้จำกัดเฉพาะลวดลายบนพื้นผิว แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องทำหน้าที่แก้ปัญหาให้ได้ครบถ้วนตามจุดมุ่งหมายของการออกแบบ

(2) การออกแบบ 3 มิติ (Three-Dimensional Design) ได้แก่การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลาย ทั้งด้านขนาดเล็กและขนาดใหญ่ งานออกแบบประเภทนี้จะมีเนื้อหารายละเอียดที่เพิ่มมากขึ้นนอกจากสนองการรับรู้ทางสายตาแล้ว ยังเพิ่มประสาทการรับรู้ด้านการสัมผัส ซึ่งเกี่ยวข้องกับลักษณะรูปทรงและพื้นผิวด้วย

2.5.2.2 กระบวนการออกแบบและการผลิตสิ่งทอเป็นกระบวนการทำงานที่ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ กระบวนการผลิตประกอบด้วยการเลือกใช้วัตถุดิบต่าง ๆ เช่น เส้นใย เส้นด้าย เนื้อผ้า และการตกแต่งให้เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย รวมไปถึงวิธีการผลิตด้วยเทคนิคการทอ การย้อม การพิมพ์ การตกแต่งด้วยสีสันและวัสดุต่าง ๆ นอกจากจะมีกระบวนการผลิตที่ดีแล้ว ความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบก็เป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งจะนำหลักการทางศิลปะและแนวคิดในการออกแบบมาใช้ให้เกิดเป็นผลรวมของสิ่งทอที่มีรูปแบบลวดลายเหมาะสมกับการใช้งาน และตรงตามความต้องการของผู้บริโภค สิ่งทอในปัจุบันจะมีการออกแบบหรือผลิตให้เกิดลวดลายของผืนผ้า การ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกแบบหรือผลิตดังกล่าวเกิดจากวิธีการผลิตที่ทำให้เกิดลวดลายบนผืนผ้าที่แตกต่างกัน วิธีการผลิตสิ่งทอแบ่งออกเป็น 2 วิธี คือลวดลายที่เกิดจากโครงสร้างในการผลิต เรียกว่าลวดลายโครงสร้าง (Structural Design) และลวดลายที่เกิดจาการตกแต่งด้วยวิธีการต่าง ๆ เรียกว่า ลวดลายตกแต่ง (Decorative Design) (อัจฉราพร ไศละสูตร. 2526) ซึ่งจำแนกดังนี้

(1) ลวดลายที่เกิดจากโครงสร้างในการผลิต คือลวดลายที่เกิดจากโครงสร้างในการผลิตที่มีลวดลายในโครงสร้างของผ้าในลักษณะที่มีความแตกต่างกัน ผิวสัมผัสที่เกิดจากคุณสมบัติของวัสดุหลักต่าง ๆ และวิธีการที่นำมาใช้ในการผลิต ซึ่งวิธีการผลิตลวดลายโครงสร้างมี 3 ลักษณะ ดังนี้

(1.1) ผ้าทอ (Weaving Fabric) เป็นวิธีการนำเส้นด้ายมาขัดสานกันทำให้เกิดลวดลายต่าง ๆ ได้แก่ ลวดลายที่ผลิตด้วยวิธีการทอแบบต่าง ๆ ผ้าทอลายพื้นฐาน ได้แก่ ผ้าทอลายขัด ผ้าทอลายสอง และผ้าทอลายต่วน โครงสร้างโดยรวมของผ้าจะให้ผิวสัมผัสที่เรียบแข็งแรงและใช้งานทนทาน นอกจากนี้ยังมีวิธีการทอในรูปแบบอื่น ๆ อีก เช่น ผ้าทอพื้นถิ่นที่มีลวดลายต่าง ๆ กันไปในแต่ละวัฒนธรรม

(1.2) ผ้าถัก (Knit Fabric) หรือผ้านิต โครงสร้างของผ้าเกิดจากการถักห่วงคล้องกันให้เกิดลวดลายต่าง ๆ ผ้าถักมีคุณสมบัติยืดหดตัวได้ดีและผิวสัมผัสของผ้าที่มีความน่าสนใจ

(1.3) ผ้าไม่ทอ (Nonwoven Fabric) คือผ้าที่ผลิตด้วยวิธีการพิเศษเป็นการผลิตผ้าที่นำเส้นใย เส้นด้าย มาอัดด้วยวิธีทางเคมี การใช้สารเคมียึดให้เส้นใยติดกันหรือการอัดด้วยเข็มชนิดพิเศษและวิธีทางเชิงกล เป็นต้น

(2) ลวดลายที่เกิดจากการตกแต่งในการผลิต คือวิธีการผลิตที่ทำให้เกิดลวดลายแบบต่าง ๆ บนผืนผ้า จากการย้อม การพิมพ์ การตกแต่งด้วยวัสดุหรือเทคนิคพิเศษต่าง ๆ หรือการใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์มาช่วยในการผลิต

2.5.2.3 การจำแนกสิ่งทอตามลักษณะการใช้งานสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่มใหญ่ ๆ ดังนี้ (นวลแข ปาลิวนิช. 2542)

(1) สิ่งทอที่ใช้เป็นเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม

(2) สิ่งทอที่ใช้เป็นผ้าที่ใช้ในบ้าน หรือเคหะสิ่งทอและผ้าที่ใช้ตกแต่งบ้าน

(3) สิ่งทอที่ใช้ในงานอุตสาหกรรม

2.5.2.4 คุณสมบัติของสิ่งทอในปัจจุบันมีการผลิตผ้าชนิดต่าง ๆ และมีการใช้ชื่อทางการค้าที่แตกต่างกันจำแนกเป็นผลิตจากเส้นใยธรรมชาติ และเส้นใยสังเคราะห์ มีคุณสมบัติดังนี้

(1) เส้นใยธรรมชาติ คือเส้นใยที่ผลิตจากส่วนต่าง ๆ ของพืชหรือสัตว์ เช่น ฝ้าย ลินิน ป่าน ไหม เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) กลุ่มของผ้าฝ้าย มีคุณสมบัติทนต่อความร้อนและระบายความร้อนได้ดี ซักรีดง่าย ดูดซึมน้ำและความชื้นได้ดี ย้อมสีง่าย ผ้าฝ้ายหรือผ้าผสมใยฝ้ายเหมาะสมกับการนำไปทำเครื่องใช้และของตกแต่งต่าง ๆ เช่น ผ้าบุเฟอร์นิเจอร์ ผ้าม่าน ผ้าปูโต๊ะ หมอนอิง กระเป๋า เป็นต้น

(3) เส้นใยประดิษฐ์ หรือเส้นใยสังเคราะห์ มี 2 ชนิดคือ

(3.1) เส้นใยประดิษฐ์จากธรรมชาติ เช่น เรยอน อซิเตท และเส้นใยประดิษฐ์จากสารประกอบทางเคมี เช่น เส้นใยโพลีเอสเตอร์ที่มีความทนทาน ยืดหยุ่นและคงรูปได้ดี มีความมันหลายระดับน้ำหนักเบาไม่ระคายเคืองผิว แต่ไม่ทนต่อความร้อนสูง

(3.2) กลุ่มผ้าซาติน มีคุณสมบัติมันวาวที่เกิดจากเทคนิคการทอและการใช้เส้นใยชนิดเดี่ยว มีทั้งผลิตด้วยเส้นใยธรรมชาติและเส้นใยสังเคราะห์ ให้ผิวสัมผัสมันวาวสวยงาม ไม่ยับและไม่ย่นง่าย ทิ้งตัวได้ดีเหมาะสมกับการทำเครื่องใช้และของตกแต่งต่าง ๆ ที่ให้ความรู้สึกหรูหรา น่าใช้ เช่น ผ้าปูที่นอน ผ้าบุเครื่องเรือน ผ้าปูโต๊ะ หมอนอิง หรือผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ต่าง ๆ เป็นต้น

2.5.3 ข้อมูลหลักการเลือกใช้วัสดุผ้าซิ่นตีนจกมาออกแบบผลิตภัณฑ์

2.5.3.1 ในส่วนของการนำผ้าและเส้นใยมีใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์นั้นถือเป็นวัฤดิบที่ใช้ในการผลิตงานด้านสิ่งทอ ซึ่งเป็นวัสดุที่นิยมนำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์อย่างแพร่หลายอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งผ้าซิ่นตีนจกถือเป็นผลิตภัณฑ์ในประเภทเครื่องนุ่งห่มที่มีคุณสมบัติที่ดีอยู่แล้วฉะนั้นการนำผลิตภัณฑ์มาออกแบบและต่อยอดถือเป็นการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ในเชิงวัฒนธรรมที่ดีงามของจังหวัดสุโขทัย ซึ่งจะเลือกนำเอาอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจกมาให้ใช้ ดังนี้

(1) การเลือกนำลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของผ้าซิ่นตีนจกมาใช้โดยการนำมาประยุกต์ให้เข้ากับการออกแบบผลิตภัฑ์

(2) การเลือกใช้สีสัน ที่จะมีการกำหนดคู่สีหรือโทนสีในการออกแบบผลิตภัณฑ์ในสัดส่วนที่เหมาะสม

(3) การเลือกใช้เส้นใยธรรมชาติที่ให้ความรู้สึกที่ดีต่อผู้ใช้งานมาเป็นส่วนสำคัญในการออกแบบผลิตภัณฑ์

(4) การหยิบยกนำศิลปะวัฒนธรรมร่วมถึงอัตลักษณ์ที่ดีของสุโขทัยมาช่วยส่งเสริมให้ผลิตภัณฑ์มีคุณค่ามายิ่งขึ้น

2.6 ศึกษาข้อมูลหลักการพัฒนา

2.6.1 รูปลักษณ์และคุณประโยชน์ของผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบคือการวางแผนสร้างรูปแบบโดยวางแผนจัดส่วนประกอบของการออกแบบให้สัมพันธ์กับประโยชน์ใช้สอย วัสดุที่ใช้ และการผลิตสิ่งของที่ต้องการออกแบบนั้น ๆ (วิรุณ ตั้งเจริญ. 2539 : 20), (นวลน้อย บุญวงษ์. 2539 : 2) ได้สรุปขอบเขตของการออกแบบเป็น 2 แนวทางดังนี้

แนวทางที่ 1 เป็นคำนามหมายถึงผลงานหรือผลผลิตที่เกิดขึ้นจากทั้ง 2 กระบวนการ คือ กระบวนการออกแบบซึ่งอยู่ในรูปของแนวความคิด แบบร่าง ตลอดจนต้นแบบ และกระบวนการผลิตซึ่งอยู่ในรูปของผลผลิตที่เป็นวัตถุสิ่งของหรือผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ

แนวทางที่ 2 เป็นคำกริยาหมายถึงกระบวนการทำงานเพื่อให้เกิดเป็นผลผลิตที่กล่าวในข้อ 1 นั้นเอง

รูปลักษณ์อธิบายถึงคุณสมบัติต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์หรือลักษณะเด่นที่สามารถมองเห็นได้จากภายนอก ส่วนคุณประโยชน์คือการรับรู้ทางอารมณ์เป็นความรู้สึกต่าง ๆ ที่เกิดจากการใช้ผลิตภัณฑ์ เช่น เกิดความสบายใจ เกิดความเร้าใจ เกิดความเชื่อมั่น เกิดความปลอดภัย เป็นต้นรูปทรงที่มีอิทธิพลต่อรูปลักษณ์งานออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ปรากฏอยู่ทั่วไปเกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ทั้งสิ้น มีทั้งที่ออกแบบสร้างขึ้นใหม่แตกต่างจากของเดิมหรือปรับปรุงตกแต่งของเดิม โดยมนุษย์ได้รับอิทธิพลจากรูปทรง 2 แหล่งคือ

2.6.1.1 รูปทรงจากธรรมชาติ (Natural Form) เนื่องจากธรรมชาติมีความสาคัญและอยู่รายล้อมมนุษย์ ทั้งรูปทรงที่เป็นสิ่งมีชีวิต เช่น พืชสัตว์ต่าง ๆ และรูปทรงที่ไม่มีชีวิต เช่น กรวด หินดินทราย หรือปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เช่น คลื่นลมแสงแดดฝนตกฟ้าร้อง ฯลฯ โดยมนุษย์ได้รับแรงบันดาลใจจากสิ่งเหล่านี้ในแง่มุมที่แตกต่างกัน เช่น ความเป็นระเบียบและความสวยงามของดอกไม้ป่า ความลงตัวอย่างมีแบบแผนในรูปหกเหลี่ยมของรังผึ้ง ความสุนทรีของลวดลายในดอกทานตะวัน เป็นต้น แล้วถ่ายทอดความคิดออกมาในรูปของผลิตภัณฑ์ที่สามารถตอบสนองคุณประโยชน์ทางการใช้สอยแก่มนุษย์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ

2.6.1.2 รูปทรงที่มนุษย์สร้างขึ้น (Manmade Form) รูปทรงที่มนุษย์สร้างขึ้นมีอิทธิพลต่องานออกแบบผลิตภัณฑ์ในอันที่จะก่อให้เกิดความแตกต่างกันของแต่ละกลุ่มชน เช่น อาคารบ้านเรือนสิ่งของเครื่องใช้ ฯลฯ มักเป็นรูปทรงเรขาคณิตส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นสากลและเป็นที่รู้จักกันทั่วไปรูปทรงดังกล่าวแบ่งตามวิธีการผลิตได้ 2 ประเภทคือ

(1) ประเภทที่สร้างขึ้นด้วยมือหรือเครื่องมือพื้นฐาน (Hand Tools) ลักษณะการใช้งานเฉพาะตามจุดประสงค์ของผู้ออกแบบผลิตได้จำนวนน้อยรูปทรงมีลักษณะเฉพาะตัวไม่ซ้ำกัน มีการประดับ และตกแต่งที่แสดงให้เห็นถึงความชำนาญทางทักษะของช่างฝีมือ

(2) ประเภทที่สร้างขึ้นด้วยเครื่องจักร (Machine Tools) มีรูปทรงที่เหมือน ๆ กันโดยผลิตออกมาเป็นจำนวนมากจากแม่พิมพ์เดียวกันและใช้วัสดุอย่างเดียวกันมีทั้งที่เป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปสามารถใช้ประโยชน์โดยตรงและเป็นชิ้นส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.2 การพัฒนาแนวความคิดในการออกแบบ

2.6.2.1 การสร้างแนวความคิดถือเป็นทักษะที่จะต้องมีพื้นฐานและมีการฝึกฝนพัฒนา คงจะไม่สามารถมีแนวความคิดขึ้นมาอย่างฉับพลัน โดยไม่มีการสะสมประสบการณ์ความคิด การศึกษาหาความรู้และการสังเกต เพราะทั้งหมดคือพื้นฐานที่จะพัฒนาความคิดของตน เป็นลำดับขั้นตอน ซึ่งสามารถตรวจสอบความเหมาะสมของความคิดกลับไปกลับมาซึ่ง McGinty ได้เสนอขั้นตอนของการพัฒนาแนวความคิดดังนี้

(1) ข้อคิด (Notion) หรือข้อสังเกตเป็นแง่มุมความคิดที่กระจัดกระจายแต่มีประเด็นสำคัญที่แฝงอยู่ และเป็นสิ่งที่จะผลักดันให้เกิดความคิดที่มีสาระขึ้น ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการก่อตัวของแนวความคิดต่อไป

(2) ความคิด (Idea) ลักษณะความคิดเฉพาะที่ชัดเจน เกิดจากความเข้าใจจากการสังเกตและความมีเหตุผล ซึ่งจะเป็นหลักเกณฑ์หรือแนวทางการแก้ปัญหาเพื่อการออกแบบ

(3) แนวความคิด (Concept) เป็นความคิดเฉพาะซึ่งเกิดจากความเข้าใจคล้ายความคิด แต่แตกต่างตรงการรวมองค์ประกอบต่าง ๆ ในเชิงข้อมูลและเหตุผลเข้าเป็นแนวเดียว มีลักษณะกรองให้ชัดเป็นความคิดรวบยอด เช่น การสำรวจธรรมชาติ และความต้องการของเด็ก ลักษณะความเป็นอยู่ภายในครอบครัว สถานศึกษา ประเพณีวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และระบบการผลิตอุตสาหกรรม ทำให้สร้างแนวความคิดออกแบบในลักษณะยืดหยุ่น ซึ่งเป็นความคิดรวบยอดจากการประมวลองค์ประกอบต่าง ๆ เข้าด้วยเป็นหนึ่งเดียว ซึ่งจะใช้เป็นกรอบในการสร้างความคิดการออกแบบต่อไป

(4) มวลแนวคิด (Conceptual Scenarios) เป็นการรวมแนวความคิดหลาย ๆ แนวเข้าด้วยกัน ซึ่งจะมีลักษณะครอบคลุมประเด็นปัญหาต่าง ๆ และสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์หลายประการได้โดยมีลำดับสำคัญต่างกัน

2.6.3 การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์

การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์มีความสำคัญเป็นอย่างมากเพื่อพัฒนารูปแบบและคุณภาพให้ดีขึ้นและค่อนข้างจะจำกัดความได้ยาก โดยรวมคือเพื่อให้สนองตอบความต้องการของผู้บริโภคได้ดีมากขึ้นโดยพื้นฐานมนุษย์ต้องการสิ่งที่ดีอยู่ตลอดเวลาไม่ว่าจะในด้านใด ต้องการความหลากหลายในผลิตภัณฑ์ ต้องการความแตกต่าง ความรวดเร็ว ความสะดวกสบาย ความปลอดภัย ความน่าซื้อ ความน่าสนใจและในขณะเดียวกันบางครั้งผู้ผลิตรู้สึกว่าผลิตภัณฑ์ของตนนั้นดีอยู่แล้วไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาอะไร อย่างไรก็ตามผลิตภัณฑ์บางชนิดอาจไม่ต้องการการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วเพราะวัฏจักรของผลิตภัณฑ์นั้นยาวแต่ไม่ได้หมายความว่าจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลย เพียงแต่ช่วงเวลาในการพัฒนาอาจจะใช้เวลาหลายสิบปี ทั้งนี้การออกแบบและพัฒนาขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน สามารถพัฒนาได้หลายด้านหากคุณสมบัติของสินค้าดีอยู่แล้ว ซึ่งผู้ประกอบการอาจต้องตรวจดูรูปลักษณ์ภายนอกการใช้งาน สีสัน ขนาด การพัฒนาหรือทำให้ดีขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลากหลายด้านมากขึ้น สิ่งเหล่านี้ดูเหมือนเป็นรายละเอียดปลีกย่อยแต่จริง ๆ แล้วเป็นสิ่งที่สำคัญและมีผลต่อการซื้อของผู้บริโภคเป็นอย่างมาก ปัจจุบันการทำธุรกิจจะต้องคำนึงถึงผู้บริโภคมากขึ้น การที่จะทำการออกแบบแบบเดียวและสั่งผลิตครั้งละจำนวนมากจะค่อย ๆ ลดลง แตกต่างจากธุรกิจสมัยเมื่อประมาณ 20-30 ปีที่แล้ว ปัจจุบันโลกหมุนเร็วขึ้นมีคู่แข็งทางธุรกิจสูง ถ้าหากไม่มีการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้เหมาะสม คู่แข็งทางการค้าของเราสามารถมองเห็นโอกาสทางธุรกิจที่เราทำอยู่เป็นช่องว่างทางการค้าเช่นกัน หากคู่แข็งมีการพัฒนาได้ดีกว่าส่วนแบ่งทางการตลาดอาจถูกแบ่งไป ทั้งนี้คำว่าคู่แข็งทางการค้ามิได้หมายถึงคู่แข็งภายนอกประเทศเท่านั้นแต่ยังรวมถึงคู่แข่งในต่างประเทศด้วย (พรสนอง วงศ์สิงทอง. 2550 : 9)

2.6.4 คุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ที่ดี

ผลิตภัณฑ์ที่ดีมิใช่ผลิตภัณฑ์ที่ทนทานที่สุด ใช้วัสดุที่ดีที่สุด มีประโยชน์ใช้สอยที่หลากหลาย สวยงาม แข็งแรง แต่ผลิตภัณฑ์ที่ดีที่สุด คือผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมกับราคาในระดับที่ผู้บริโภคสามารถรับได้ของแต่ละกลุ่ม (ทรงวุฒิ เอกวุฒิวงศา. 2557 : 19-24)

ในปัจจุบันมีผลิตภัณฑ์เกิดขึ้นมากมายทำให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างคุณสมบัติที่ดีของผลิตภัณฑ์ได้ชัดเจนมากขึ้น การที่ผู้บริโภคมีโอกาสได้เข้าถึงผลิตภัณฑ์ได้มากขึ้นนั้นทำไมนักออกแบบต้องพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพที่ดีตามไปด้วย เพื่อส่งเสริมผลิตภัณฑ์ให้เหมาะสมกับสถานะการณ์ปัจจุบันและได้รับความพึงพอใจจากผู้บริโภค ดังนี้

(1) มีความแปลกใหม่ (Innovative) เป็นผลิตภัณฑ์ที่ไม่ซ้ำซากมีการนำเสนอความแปลกใหม่ในด้านต่าง ๆ เช่น ประโยชน์ใช้สอยที่ต่างจากเดิม รูปแบบใหม่วัสดุใหม่ที่เหมาะสมกับสภาพความต้องการของผู้บริโภคในตลาดนั้น

(2) มีที่มา (Story) เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีประวัติ มีที่มา หรือสามารถกล่าวเล่าเรื่องได้ไม่ว่าจะเป็น ต้นกำเนิดความคิดรวบยอดของการออกแบบเพื่อให้ผู้บริโภคทราบถึงเรื่องราวเหล่านั้นได้ เช่น นาฬิกาของประเทศสวิตเซอร์แลนด์ กล่าวถึงต้นกำเนิดมาจากงานช่างฝีมือในหมู่บ้านที่เก่าแก่หมู่บ้านหนึ่ง ที่มีการสืบทอดกันต่อ ๆ มาจนถึงปัจจุบัน เป็นต้น

(3) มีราคาที่เหมาะสม (Price) เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีราคาขายเหมาะสมกับกำลังซื้อของผู้บริโภค โดยอาศัยการศึกษาวิจัยกลุ่มผู้บริโภคให้ได้ข้อมูลก่อนทำการออกแบบและผลิต

(4) มีระยะเวลาเหมาะสม (Timing) มีการวางแผนการนำผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาดในช่วงเวลาที่เหมาะสม ตามฤดูกาล หรือตามความจำเป็น หรือเหมาะสมกับความต้องการของผู้บริโภคในช่วงเวลานั้น ๆ เช่น ผลิตภัณฑ์เสื้อกันฝนหรือร่มก็ควรจะออกสู่ตลาดช่วงฤดูฝน ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าชุดนักเรียนก็ควรออกสู่ตลาดช่วงฤดูกาลก่อนเปิดภาคเรียน เป็นต้น

(5) มีการสื่อสารที่ดี (Information) การสื่อสารของตัวผลิตภัณฑ์ควรจะสื่อสารให้ผู้บริโภคได้ทราบและเข้าใจอย่างถูกต้องในด้านประโยชน์ และวิธีการใช้งานเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีแก่องค์กรและผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(6) เป็นที่ยอมรับ (Regional Acceptance) ผลิตภัณฑ์นั้นจะต้องมีความแข็งแรง คงทนต่อสภาพการใช้งานหรือมีอายุการใช้งานที่เหมาะสมกับลักษณะของผลิตภัณฑ์และราคาที่จำหน่าย

2.7 ศึกษาหลักการยศาสตร์

การยศาสตร์เป็นศาสตร์ที่พูดถึงลักษณะท่าทางของมนุษย์ขณะปฏิบัติงาน ณ สถานต่าง ๆ เพื่องานที่ทำนั้นเกิดประสิทธิภาพสูงสุด และเป็นการถนอมร่างกายของมนุษย์เพื่อให้ใช้งานได้อย่างยาวนาน หลีกเหลี่ยงอาการเจ็บปวดหรืออุบัติเหตุใด ๆ

2.7.1 ขนาดและสัดส่วนมนุษย์

ในการออกแบบโดยทั่วไป คือ การสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ รวมทั้งสภาพแวดล้อมเพื่อสนองความต้องการมนุษย์เพื่อความสะดวกสบายในการทำงาน เป็นการออกแบบสัดส่วนร่างกายมนุษย์ (Ergonomic Design) ความหมายสั้น ๆ ของ Ergonomic คือ Fitting The Job The Worker หรือเรียกอีกอย่างว่า Human Engineering สามารถดัดแปลงใช้กับอะไรก็ได้ที่มนุษย์เป็นผู้ใช้สอยเป็นคำมาจากภาษากรีก คือ Ergon = การทำงาน (Work) Nomas = กฎเกณฑ์ (Law) เพราะฉะนั้นการออกแบบที่ดีจะต้องมีข้อมูลที่สัมพันธ์ของมนุษย์และความเป็นอยู่ของมนุษย์โดยเกี่ยวข้องกับพื้นฐานทางร่างกายของมนุษย์และสังคมสำหรับนำไปสู่ขั้นตอนการออกแบบอย่างมีหลักเกณฑ์

2.7.2 จุดเริ่มต้นของการออกแบบจะต้องศึกษาวิชาการที่เกี่ยวข้อง

(1) มนุษยวิทยา (Anthropology) คือ การศึกษาขนาดสัดส่วนต่าง ๆ ของมนุษย์

(2) สรีรศาสตร์(Physiology) คือ ความสามารถในการทำงานส่วนต่าง ๆ ของอวัยวะ

(3) จิตวิทยา(Psychology) คือ เกี่ยวข้องกับความคิดความรู้สึกและอารมณ์ซึ่งรวมเรียกว่า พฤติกรรมมนุษย์ พัฒนาการและการแสดงออกเกี่ยวข้องกับการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม

(4) สังคมวิทยา(Sociology) คือ ข้อมูลเกี่ยวกับสังคมของมนุษย์การออกแบบตามสัดส่วนมนุษย์เริ่มใช้ในประเทศอังกฤษเป็นครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ 1949

2.7.3 การทรงตัวของมนุษย์

โลกที่มนุษย์อาศัยอยู่นี้มีปรากฏการณ์ธรรมชาติอย่าง หนึ่ง คือ มีแรงดึงดูดพิเศษชนิดหนึ่งซึ่งจะดึงดูดเอาวัตถุทั้งหลายบนผิวโลกเข้าสู่แกนกลางของวัตถุนั้นเรียกว่า จุดศูนย์ถ่วงและจุดศูนย์ถ่วงนี้เป็นจุดสมมุติที่ใช้แทนจุดกึ่งกลางของวัตถุนั้น โดยถือว่าน้ำหนักของวัตถุนั้นทั้งหมดจะสะสมอยู่เป็นจุดที่ทำให้วัตถุนั้นสมดุล ส่วนเส้นตรงที่ลากผ่านจุดศูนย์ถ่วงของวัตถุในแนวดิ่งสู่พื้นฐานเรียกว่า เส้นศูนย์ถ่วง ดังนั้นเส้นตรงนี้จะอยู่ตรงไหนก็ตาม แต่ตำแหน่งจุดศูนย์ถ่วงทำให้ทราบว่าจุดศูนย์ถ่วงอยู่ในฐานหรือไม่ จุดศูนย์ถ่วงของร่างกายคนจะขึ้นอยู่กับโครงสร้างในท่ายืน หรืออาจกล่าวได้ว่าจุดใดจุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนึ่งในร่างกายที่ทำให้ส่วนอื่น ๆ ทุกส่วนของร่างกายอยู่ในลักษณะสมดุลกันพอดี สำหรับคนที่มีโครงสร้างปกติ ยืนในท่าปกติจุดศูนย์ถ่วงอยู่ในอุ้งเชิงกรานบริเวณด้านหน้าต่อกระดูกก้นกบที่ 2 หรือกระดูกสะโพกสำหรับผู้หญิงจุดดังกล่าวจะอยู่ต่ำกว่าผู้ชายเล็กน้อย เนื่องจากผู้หญิงมีสะโพกผายโคนขาใหญ่และสั้นกว่าผู้ชาย

จุดศูนย์ถ่วงของผู้ชายและผู้หญิงสามารถเปลี่ยนตำแหน่งได้แล้วแต่ขนาด รูปร่าง ทรวดทรง อิริยาบทและการทรงตัว น้ำหนักส่วนใหญ่ของร่างกายคนขณะยืนในท่าธรรรมดาจะตกลงที่ฐานของฝ่าเท้าทั้งหมดจึงสมมุติเส้นตรงเส้นหนึ่งทิ้งดิ่งลงจากศรีษะถึงปลายเท้าเป็นเส้นที่สมมุติตำแหน่งของน้ำหนักรวมตกลงทางด้านล่าง โดยผ่านจุดศูนย์ถ่วงของร่างกาย โดยปลายล่างสมมุติให้เป็นจุดที่น้ำหนักลงพื้นล่าง ลักษณะเช่นนี้ปลายเส้นจะตกลงที่กึ่งกลางของปลายเท้าพอดีแสดงว่าน้ำหนักทั้งหมดของร่างกายจะตกลงบนกึ่งกลางฝ่าเท้าในท่ายืนปกติ กล้ามเนื้อเป็นส่วนหนึ่งให้เกิดพลังในการเคลื่อนไหวของร่างกาย และการเคลื่อนไหวที่ดีย่อมอยู่ภายใต้อิทธิพลของการทรงตัวไปพร้อม ๆ กับอวัยะส่วนต่าง ๆ มีส่วนช่วยในการทรงตัวนั้นด้วย

2.7.4 การออกแบบตามสัดส่วนร่างกายมนุษย์

การออกแบบที่ดีต้องมีข้อมูลสัมพันธ์กับมนุษย์และความเป็นอยู่ของมนุษย์โดยเกี่ยวข้องกับพื้นฐานทางร่างกายมนุษย์และสังคมนำไปสู่ขั้นตอนการออกแบบอย่างมีหลักเกณฑ์

2.7.5 การเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายมนุษย์

สัดส่วนทางด้านกายวิภาค (Anatomy) ของมนุษย์ คือ ปัจจัยสำคัญในการออกแบบและการออกแบบจะได้ผลดีจะต้องแน่ใจว่าเหมาะสมกับเป้าหมายอย่างแท้จริง การคำนึงถึงสัดส่วนได้แก่ เกี่ยวกับมือซึ่งเป็นเครื่องมือชิ้นแรกของมนุษย์ใช้สัมผัสทำ หยิบ อุ้ม บิดและกอด ทำนองเดียวกับแขนที่ช่วยในการยกอุ้ม ดึง วัตถุต่าง ๆ หรือแม้กระทั้งขาก็ช่วยในการเคลื่อนไหวร่างกายเคลื่อนที่ไป(มณฑา จันทร์เกตุเลี้ยด,2541 : 47)

(1) ขนาดสัดส่วนตามมิติของร่างกายมนุษย์อัตราส่วนระหว่างมิติส่วนต่าง ๆ ของร่างกายต่อความสูงยืนและมิติวิกฤต

ตารางที่ 2.1 ตัวเลขอัตราส่วนระหว่างมิติส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

หมายเลข	มิติส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย	อัตราส่วน	ต่ำที่สุด	เฉลี่ย	สูงสุด
1.	ความสูงระดับไหล่	0.827	122.64	132.81	143.29
2.	ความสูงระดับมือ	0.437	64.80	70.18	75.71
3.	ความสูงเอื้อมมือขึ้นบน	1.255	186.11	201.55	217.45

ที่มา : อุดมศักดิ์ สาริบุตร, 2549: 74

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) ค่าตัวเลขรัศมีมีการเอื้อมในระยะต่าง ๆ (หน่วยเป็นมิลลิลิตร) ขอบเขตระยะการหยิบจับในแนวดิ่งตรงหน้าสำหรับมือข้างเดียวและมือทั้งสองข้างตามลำดับที่ความสูงของแขน จะเห็นว่าสำหรับลักษณะงานที่ต้องใช้มือทั้งสองทำงาน จะค่อนข้างสั้นกว่าระยะของการเอื้อมมือเพียงข้างเดียว อันเนื่องมาจากข้อจำกัดในการเคลื่อนไหว หัวไหล่และแขนเป็นเหตุผลหลัก

ตารางที่ 2.2 ตัวเลขขนาดรัศมีการเอื้อมในระยะต่าง ๆ

รัศมีเอื้อม		ระยะกว้าง		ระยะไกล		ระยะห่าง	ระยะเอื้อมห่างตา	
ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	จากตัวรถ	ชาย	หญิง
600	565	1530	1450	650	500	20	630	480
650	615	1530	1450	700	615	20	780	480
600	656	1530	1450	850	705	20	830	685
650	615	1630	1550	1000	815	20	800	795

ที่มา : อุดมศักดิ์ สาริบุตร, 2549: 74

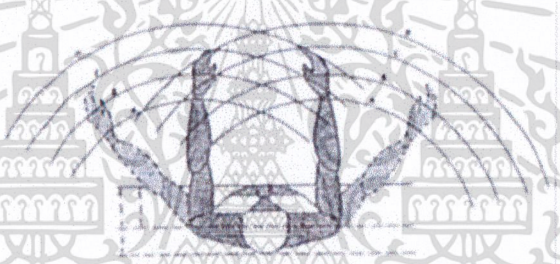

ภาพที่ 2.47 ขนาดรัศมีการเอื้อม
ที่มา : อุดมศักดิ์ สาริบุตร, 2549: 77

(3) การเคลื่อนไหวส่วนหัวไหล่ มีการเคลื่อนไหวได้รอบ ๆ แกนการเคลื่อนไหวทั้ง 3 แกน เช่น การงอ การเหยียด การกางหรือบิดเข้าด้านใน การบิดออกด้านนอก การยกไหล่ขึ้น – ลง การหมุนควง การหมุนและเอียงไหล่ขึ้น

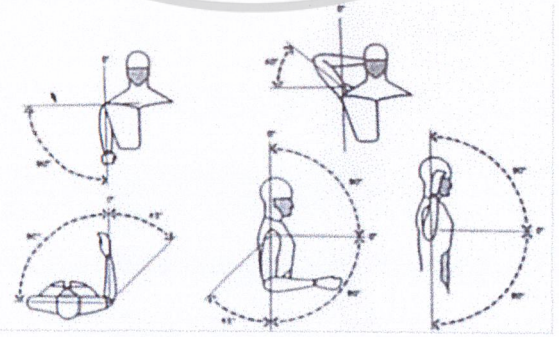

ภาพที่ 2.48 การเคลื่อนไหวส่วนหัวไหล่
ที่มา : อุดมศักดิ์ สาริบุตร, 2549: 78

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(4) การเคลื่อนไหวส่วนข้อศอก ทำให้ปลายแขนสามารถเคลื่อนไหวได้ในสองแบบ คือ การงอ – เหยียดปลายแขน (Flexion-Extension)และการเคลื่อนไหวแบบพลิกหงาย-คว่ำของปลายแขน (Pronation- Supination) นากจากนี้ ข้อศอกยังเกี่ยวข้องกับการถ่ายแรงจากมือไปยังไหล่

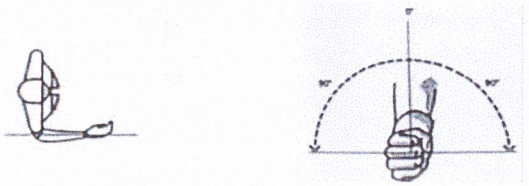

ภาพที่ 2.49 การเคลื่อนไหวส่วนข้อศอก
ที่มา : อุดมศักดิ์ สาริบุตร, 2549: 78

(5) การเคลื่อนไหวส่วนข้อมือ มีความอิสระ สามารถเคลื่อนไหวได้หลายแบบ คือ การกางออก และหุบเข้า

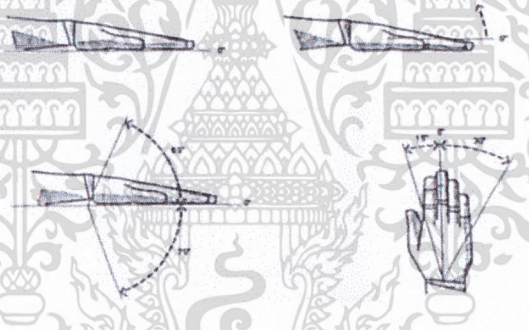

ภาพที่ 2.50 การเคลื่อนไหวส่วนข้อมือ
ที่มา : อุดมศักดิ์ สาริบุตร, 2549: 80

(6) การเคลื่อนไหวนิ้ว นิ้วหัวแม่มือมีการเคลื่อนไหวได้ทั้งแบบการกางออก การหุบเข้า การงอ การเยียด และการหุบเข้าเกินกว่าปกติ การงอเกินกว่าปกติ และการงอตรงกันข้าม

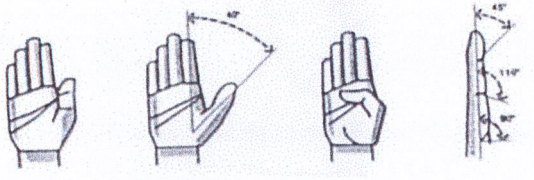

ภาพที่ 2.51 การเคลื่อนไหวนิ้ว
ที่มา : อุดมศักดิ์ สาริบุตร, 2549: 80

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(7) ความสามารถของมือที่ใช้จับซึ่งมีการเคลื่อนไหวแบบการงอ การกด ฝ่ามือและการยกหลังมือขึ้น การเคลื่อนไหวระหว่างฝ่ามือกับนิ้วมือ (Metatarsophalangeal Joint) ซึ่งมีการงอและการเยียด ทำให้ความสามารถในการจับโดยใช้นิ้วมือ 4 นิ้ว มีความแข็งแรง และต้องมีช่องห่างประมาณ 3 ¼ นิ้ว (อุดมศักดิ์ สาริบุตร, 2549: 71-81)

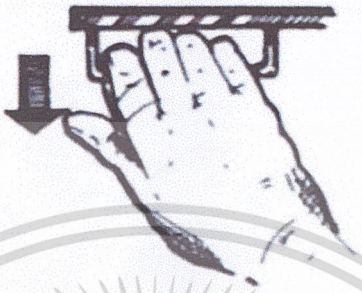

ภาพที่ 2.52 ความสามารถของมือที่ใช้จับจะต้องมีช่องห่างประมาณ 3 ¼ นิ้ว
ที่มา : อุดมศักดิ์ สาริบุตร, 2549: 81

(8) ขนาดสัดส่วนร่างกายโดยเฉลี่ยการใช้งานกระเป๋าต่าง ๆ

ตารางที่ 2.3 ขนาดสัดส่วนร่างกายโดนเฉลี่ยการใช้งานกระเป๋าแบบต่าง ๆ

ลำดับ/สัดส่วน(เซนติเมตร)	อายุ(ปี) โดยเฉลี่ย(MEAN)							
	17-19 (ปี)		20-29 (ปี)		30-39 (ปี)		40-49 (ปี)	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
1. ยาวบ่าหน้า	34.6	30.4	35.8	30.8	36.8	31.5	36.5	32.1
2. ยาวบ่าหลัง	35.1	34	35.7	34	36.4	34.7	36.9	35.3
3. รอบวงแขนใน	40	35.4	41.2	35.9	42.2	37.7	43.1	38.36
4. รอบข้อศอก	27.1	25.9	28.3	26.2	29.6	27.7	30	28.7
5. รอบข้อมือ	24.4	21.8	25.1	21.9	25.6	22.5	26	23
6. รอบต้นแขน	16.2	14.7	16.2	14.6	16.5	14.8	16.7	23
7. ความยาวข้อหลังจุดปลาไหล่	20.7	11.6	20.9	11.7	20.7	11.7	20.7	11.7
8. ความสูงกว้างหัวเข่า	44.8	36	44.7	38.7	44.2	38.6	44.1	38.4
9. ความสูงปลายไหล่	137	126.2	138	126.2	137	126.2	44.1	38.4
10. ความสูงรักแร้หลัง	126	117	126	116.2	125	116.2	136	125.5
11. ความสูงเอวด้านหลัง	101	96.6	100	96.1	99.7	95.7	98.9	95
12. ความสูงสะโพกหลัง	84.4	78	84.3	77.4	83.7	77.1	83	76.6
13. ความสูงข้อศอก	104	96.6	104	96.1	104	96.3	103	95.8
14. ความสูงกึ่งกลางกำปั้น	72.4	68.9	73.1	69.1	73	69.4	72.1	69.3

ที่มา: ธวัชชานนท์ สิปปภากุล, 2548:108

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8 ศึกษาพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์

ตารางที่ 2.4 พฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์

พฤติกรรม	รายละเอียด
	ผู้บริโภคนิยมใช้ผลิตภัณฑ์ผ้าซิ่นตีนจกในรูปแบบดั่งเดิมอยู่ซึ่งเป็นผู้บริโภคเฉพาะเพียงบางกลุ่มเท่านั้นที่จะรู้จักหรือสนใจในตัวผลิตภัณฑ์
	ผู้บริโภคจะรู้จักผ้าซิ่นตีนจกจากร้านค้าที่อยู่นอกชุมชนทอผ้าออกไป ซึ่งร้านค้าเหล่านี้เป็นร้านค้าเอกชนซึ่งถูกจัดการโดยเจ้าของร้านเอง ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ หาซื้อได้จากภายในร้านค้า ทำให้แหล่งชุมชนไม่ได้รับเห็นคุณค่าเท่าที่ควร
	ร้านค้าเอกชนก็พยายามออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ มาเพื่อตอบโจทย์ผู้บริโภค มีช่องทางให้การค้ามากว่าชุมชน ทำให้ชุมชนเกิดส่วนแบ่งทางการตลาดเพิ่มขึ้น ภายในร้านมีการรับผ้าซิ่นตีนจกจากชุมชนมาขายบ้าง แต่ก็จำนวนไม่มากนักเพราะทางร้านสามารถผลิตผ้าซิ่นตีนจกได้เอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ใจภักดิ์ บุรพเจตนา. (2555) ได้ทำการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทของที่ระลึก ของชุมชนบ้านหาดเสี้ยว จังหวัดสุโขทัย พบว่า เป็นงานวิจัยที่นำรูปแบบลวดลายที่ผสมผสานระหว่างแนวนิยมแบบดั้งเดิมกับลวดลายสมัยใหม่ ตามความนิยมส่วนใหญ่ของผู้บริโภคในปัจจุบัน โดยใช้ลวดลายหลักในการออกแบบและประยุกต์ใช้เฉพาะโครงร่างของลายร่วมกับการกำหนดกลุ่มสีใหม่ให้มีความกลมกลืน และการใช้เทคนิคการพิมพ์ลวดลายด้วยระบบดิจิตอลผสมผสานกับการปักตกแต่งลวดลายให้มีมิติ ด้านวัสดุที่นำมาใช้คือกลุ่มของฝ้ายและกลุ่มของผ้าไหมซาตินสังเคราะห์ที่สะดวกในการดูแลรักษา ราคาไม่สูง มีผิวสัมผัสให้เลือกหลากหลายชนิด เหมาะสมกับการผลิตเป็นของที่ระลึก ผลงานต้นแบบประกอบด้วยผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประเภทเครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่งรวม 5 รูปแบบ ได้แก่ หมอนอิงรูปทรงสามเหลี่ยมและสี่เหลี่ยม กระเป๋ารูปทรงสามเหลี่ยมและห้าเหลี่ยม กล่องผ้าเอนกประสงค์ 3 ขนาด ผลการถ่ายทอดเทคโนโลยีและเผยแพร่ผลการวิจัย ด้านความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาผลิตภัณฑ์อยู่ในระดับที่สูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54

วัฒนะ จูฑะวิภาค (2555) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องผ้าทอกับชีวิตคนไทย พบว่า ประเภทของผ้าทอสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ แบ่งตามวัตถุดิบที่ใช้ในการทอ แบ่งตามกรรมวิธีในการทอ ความละเอียดของลวดลาย ความประณีต ความงดงามของลวดลาย ล้วนได้มาจากกระบวนการถ่ายทอดกันในครอบครัว รุ่นต่อรุ่น ตั้งแต่ผู้ทอยังเด็ก ฝีมือและลวดลายการทอจะถูกพัฒนาผ่านประสบการณ์ ระยะเวลาที่บ่มเพาะโดยผู้ทอเอง จนเกิดอัตลักษณ์ของแต่ละกลุ่มทั่วประเทศไทย ผ้าทอมีความสำคัญโดยสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตและสังคมไทยแต่ละภูมิภาค รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างขนบธรรมเนียมประเพณีและพิธีกรรมต่าง ๆ ตั้งแต่เกิดจนตาย ในปัจจุบันผ้าทอมีประโยชน์ใช้สอยในชีวิตประจำวันด้วยการนำมาตัดเย็บเป็นเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม โดยการออกแบบให้เหมาะสมกับยุคสมัย ดังนั้นผ้าทอไทยจึงต้องได้รับการอนุรักษ์ทั้งจากทางภาครัฐและทางเอกชน

เชลียงพล เดือนเพ็ญ และคณะ. (2559) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การอนุรักษ์และสืบสานลวดลายผ้าทอไทพวน บ้านหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย พบว่า ชุมชนไทพวนบ้านหาดเสี้ยวได้เปลี่ยนไปเป็นสังคมข้าราชการและชุมชนการค้า การทอผ้าจึงเปลี่ยนจากการทอเพื่อใช้ในครัวเรือนเป็นการจำหน่ายเป็นสินค้าของชุมชน ลวดลายและรูปแบบของผ้าทอจึงจำกัดอยู่เพียงสินค้าที่มีการจัดจำหน่ายได้ง่าย มีผู้ต้องการซื้อในปัจจุบัน ลวดลายโบราณ และผ้าบางชนิดไม่มีการทออีก ผ้าทอหลายชนิดไร้ผู้สืบทอดจนเหลือเพียงผืนผ้าเก่าไม่มีใครทอขึ้นมา ช่างทอผ้าไทพวนบ้านหาดเสี้ยวยังคงมีจำนวนมาก ผ้าทอหลายชนิดยังคงเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและนอกชุมชน ช่างทอรุ่นใหม่ในชุมชนไทยพวนบ้านหาดเสี้ยวไม่สามารถรื้อฟื้น ผ้าทอโบราณได้เนื่องจากการสืบทอดภูมิปัญญาขาดช่วงระหว่างช่างทอผู้เชี่ยวชาญกับเยาวชนรุ่นใหม่ ทำให้ไม่สามารถทอขึ้นมาใหม่ได้ จึงได้เสนอรูปแบบและวิธีการอนุรักษ์ผ้าทอไทพวนบ้านหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย เริ่มจากการรวบรวม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบ ลวดลายและสีสันของผ้าทอไทพวน ในแต่ละยุคสมัย รวบรวมเป็นหลักสูตรคู่มือการทอผ้าไทพวนบ้านหาดเสี้ยว ทั้งสีสัน ลวดลาย และรูปแบบ เพื่อเป็นพื้นฐานในการนำกลับมา ให้นักเรียนเยาวชนและช่างทอรุ่นใหม่ได้ศึกษาหาความรู้จนถึงสามารถทอผ้าแบบโบราณและสามารถ สร้างสรรค์ลวดลาย คลี่คลายรูปแบบเพื่อสร้างสรรค์เอกลักษณ์ทางหัตถศิลป์ของชุมชนสืบไป

การศึกษาข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าและรวบรวมแล้วนั้นผู้วิจัยมีแนวทางในการศึกษาและวิเคราะห์สู่ผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องกับภูมิปัญญาศิลปะวัฒนธรรมของผ้าซิ่นตีนจก ชุมชนบ้านหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย เพื่อสะท้อนอัตลักษณ์อันดีงามและคุณค่าทางงานหัตถกรรมรวมถึงภาพลักษณ์ที่ดีของผลิตภัณฑ์มีการส่งเสริมด้านการตลาดและสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อให้เหมาะสมกับผู้บริโภคและสร้างรายได้ให้แก่คนในชุมชน เกิดความเข้มแข็งของชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3
วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์การดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์อัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

3.2 เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

3.3 เพื่อประเมินระดับความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

สำหรับวิธีการดำเนินการวิจัยซึ่งสามารถแบ่งตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้จำนวน 4 ขั้นตอน ของการดำเนินงานวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ศึกษาและวิเคราะห์อัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

1. ศึกษาข้อมูลและวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยการลงพื้นที่ ชุมชนบ้านหาดสูง โดยจากการลงพื้นที่ทำให้ทราบถึงกระบวนการผลิตและวิธีการในการทอผ้าซิ่น ผลิตภัณฑ์ในรูปแบบต่าง ๆ และทำให้ทราบถึงปัญหาของผลิตภัณฑ์ในชุมชน โดยการสัมภาษณ์ และสังเกตเพื่อศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์

2. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1.1 กลุ่มชุมชนผู้ทอผ้าซิ่นตีนจก บ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ประชากรกลุ่มชุมชนผู้ทอผ้าซิ่นตีนจก บ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย จำนวน 280 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มชุมชนทอผ้าซิ่นตีนจก บ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอ ศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย จำนวน 50 คน (สุ่มแบบบังเอิญ) ตามคุณสมบัติ อายุ 35 - 65 ปี

3.1.1.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ประชากร ผู้เชี่ยวชาญด้านผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling)

กลุ่มตัวอย่าง ผู้เชี่ยวชาญด้านผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 3 คน ดังรายชื่อต่อไปนี้

(1) ผศ. จรูญ คล้ายจ้อย ข้าราชการบำนาญ สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

(2) นายสาธร โสรัจประสพสันต์ ปราชญ์ชาวบ้านด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

(3) นางสุนทรี วิชิตนาค ครูภูมิปัญญาไทยด้านอุตสาหกรรมและหัตถกรรม บ้านหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1.2.1 แบบสัมภาษณ์ (Interview Guide) เพื่อให้ทราบเกี่ยวกับข้อมูลการศึกษาวิธีการศึกษาผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย การสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้างหรือแบบมาตรฐาน (Standardized Interview) ผู้วิจัยได้กำหนดโครงสร้าง และคำถามที่จะใช้ในการสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้าก่อนการไปเก็บข้อมูล และไปสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลตามโครงสร้างคำถามที่กำหนดไว้ เป็นแบบที่มีการเตรียมการ มีแผนการสัมภาษณ์และการบริหารการสัมภาษณ์จัดเตรียมไว้อย่างค่อนข้างแน่นอน ผู้ให้สัมภาษณ์ ทุกคนจะตอบคำถามเดียวกัน และถามก่อนหลังเรียงตามลำดับเหมือนกัน ที่กำหนดประเด็นให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยเรื่องลักษณะทางกายภาพของผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยการจดบันทึก ถ่ายภาพ

3.1.2.2 การสร้างเครื่องมือ มีวิธีการดำเนินการดังนี้

(1) ศึกษาทฤษฎี เอกสารที่เกี่ยวข้อง ศึกษาข้อมูลผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย เพื่อนำมาสรุปประเด็นเพื่อที่จะนำไปใช้ในการทำเครื่องมือในการทำวิจัย

(2) นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมวิทยานิพนธ์

(3) นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแล้วไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูล (Data collection) ในขั้นตอนการศึกษา และรวมรวมข้อมูลของศึกษาข้อมูลผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยทำการสัมภาษณ์ บันทึกด้วยการจดบันทึก และถ่ายภาพแล้วนำผลที่ได้มาทำการสรุป

3.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มชุมชนผู้ทอผ้าซิ่นตีนจก บ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย จากการสัมภาษณ์ จดบันทึก และการถ่ายภาพ นำมารวบรวมและนำไปวิเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางในการนำผลที่ได้จากการศึกษา ไปพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ต่อไป

3.1.4.1 รูปแบบผลิตภัณฑ์เดิมจากผลิตภัณฑ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

3.1.4.2 แนวทางการประยุกต์ร่วมกับกระบวนการออกแบบได้

3.2 เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

1. เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ

2. ศึกษาข้อมูลด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ จากหนังสือ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากห้องสมุดกลาง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กรณีศึกษาผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับหลักการออกแบบผลิตภัณฑ์ ผู้วิจัยใช้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบจำนวน 3 ท่านรายชื่อดังต่อไปนี้

(1) ผศ. จรูญ คล้ายจ้อย ข้าราชการบำนาญ สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

(2) รศ.กันจนา ดำโสภี อาจารย์ประจำสาขาวิชาศิลปกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

(3) ศ.ว่าที่ร้อยโท ดร.พิชัย สดภิบาล อาจารย์ประจำสาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.2.1 แบบสอบถามเบื้องต้นเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัด สุโขทัย

3.2.2.2 แบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีต่อ รูปแบบของผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วยข้อมูล ด้านรูปแบบ รูปร่าง และ รูปทรง จุดเด่น สอบถามแบบมาตรฐาน ประเมินค่าระดับ (Rating Scale) คือเหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และใช้อ่านค่าตามตารางอัตราส่วนดังนี้

ตารางอัตราส่วน :

4.51 – 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

3.2.2.3 การสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้หาข้อมูล ดังนี้

(1) ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ เอกสาร บทความ Website และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนา และออกแบบผลิตภัณฑ์ สร้างแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อมูลด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าชิ่นตีนจกอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

(2) นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย (Index of Item Objective Congruence IOC) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านดังนี้

(2.1) ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชร์แสงศรี อาจารย์สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

(2.2) ผศ.ดร.กฤษณา คิดดี อาจารย์สาขาสาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรมคณะครุศาสตรอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

(2.3) ผศ.ดร.ธนินทร์ รัตนโอฬาร อาจารย์สาขาสาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรมคณะครุศาสตรอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา (Content Validity) และข้อเสนอแนะ ดังนี้

+ 1	หมายถึง	แน่ใจในคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจในคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์
- 1	หมายถึง	แน่ใจในคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากคะแนนนำผลการพิจารณามาคำนวณจากสูตร R

$$IOC = \sum \frac{N}{R}$$

IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้อง
R	หมายถึง	คะแนนการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ
N	หมายถึง	จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อคำถาม ICO ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปเป็นคำถามที่ใช้ได้ ถ้าไม่ถึง 0.5 ต้องแก้ไขหรือตัดทิ้ง ใช้แนวคิดของวิชนาถทิวะสิงห์. (2548 : 107)

นำแบบสอบถามและตารางที่ผ่านการตรวจสอบแล้ว ไปดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างข้างต้น

4.51 – 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

3.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อ ออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

3.2.3.1. ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลและทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง ในการออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

3.2.3.2. ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่เพื่อสำรวจ ถ่ายภาพ สอบถามและสัมภาษณ์เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับใช้เป็นแนวทาง ในการออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

3.2.3.3. นำผลสรุป ของการศึกษาและเก็บข้อมูลมาใช้ในการออกแบบ ผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

3.2.3.4. ทำการออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย จากนั้นนำแบบที่ได้ไปสอบถามความคิดเห็นของกลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตและด้านการออกแบบเพื่อคัดเลือก ให้ได้รูปแบบที่เหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ความคิดเห็นที่มีต่อ รูปแบบของผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย มาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) โดยแบ่งเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	ปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	น้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	น้อยที่สุด

3.2.4.1 แนวทางการนำอัตลักษณ์ของผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย มาประยุกต์ร่วมกับการออกแบบผลิตภัณฑ์

3.2.4.2 รูปแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ที่ผ่านกระบวนการ พัฒนาผลิตภัณฑ์ ตามทฤษฎีที่กำหนด

3.3 เพื่อประเมินระดับความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

1. ความพึงพอใจของผู้บริโภค ผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัด สุโขทัย
2. ศึกษาข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย จากหนังสือ ตำราที่เกี่ยวข้อง

3.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดประชากรในการศึกษา กลุ่มชุมชนทอผ้าชิ่นตีนจก บ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย และกลุ่มผู้บริโภคที่สนใจในสินค้าและผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มแบบบังเอิญ เพื่อตรวจสอบและประเมินผลผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

ประชากร คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวและผู้บริโภคผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ทำการตรวจสอบและประเมินผลผลิตภัณฑ์ที่ อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัยจำนวน 200 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวและผู้บริโภคผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ จำนวน 50 คน

กลุ่มผู้ที่มีความสนใจผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย 50 คน เป็นการสุ่มแบบบังเอิญ

3.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.2.1 แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือเหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด ตามหลักการออกแบบ (อุดมศักดิ์ สาริบุตร. 2549 : 18 - 19) ประกอบด้วย

(1) ด้านความสวยงาม (Aesthetic)

(2) ด้านหน้าที่ใช้สอย (Function)

(3) ด้านความปลอดภัย (Safety)

(4) ด้านความสะดวกสบายในการใช้ (Ease of use)

(5) ด้านความแข็งแรงทนทาน (Durability)

ผู้วิจัยจึงได้ใช้ข้อกำหนดเกณฑ์ การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ธานินทร์ ศิลป์จารุ, (2549 : 77)

3.3.2.2 วิธีการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยสร้างแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อมูลด้านความพึงพอใจผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจความถูกต้องตรงตามเนื้อหาแล้วนำไปแก้ไขปรับปรุง

3.3.2.3 การตรวจสอบเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงจากการเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา ไปนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ และมีกรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัย (Index Of Item Objective Congruence – IOC) ซึ่งการวิจัย ในครั้งนี้ มีผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน

(1) ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชร์แสงศรี อาจารย์สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

(2) ผศ.ดร.กฤษณา คิดดี อาจารย์สาขาสาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรมคณะครุศาสตรอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

(3) ผศ.ดร.ธนินทร์ รัตนโอฬาร อาจารย์สาขาสาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรมคณะครุศาสตรอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้พิจารณาความสอดคล้องของคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัยซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

+1	หมายถึง	เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นตรงตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย
0	หมายถึง	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นตรงตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย
-1	หมายถึง	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่ตรงตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย

จากคะแนนนำผลการพิจารณามาคำนวณจากสูตร

$$IOC = \sum \frac{N}{R}$$

IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้อง
R	หมายถึง	คะแนนการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ
N	หมายถึง	จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อคำถาม ICO ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปเป็นคำถามที่ใช้ได้ ถ้าไม่ถึง 0.5 ต้องแก้ไขหรือตัดทิ้ง

3.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปสอบถามข้อมูลจากผู้บริโภค จากนั้นนำกลับมาสรุปผลที่ได้เพื่อนำไปใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัยต่อไป

3.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามระดับความพึงพอใจ ที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์จากเอกสารงานวิจัย และแบบสอบถามผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และผู้บริโภค แล้วนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean : $\overline{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย

4.51 - 5.00	หมายถึง	มีความพอใจมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	มีความพอใจมาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	มีความพอใจปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	มีความพอใจน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	ไม่มีความพอใจเลย

ตัวแปรต้น คือ รูปแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ที่ได้รับการออกแบบและพัฒนาใหม่

ตัวแปรตาม คือ ระดับความพึงพอใจ ผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนผังดำเนินการวิจัย

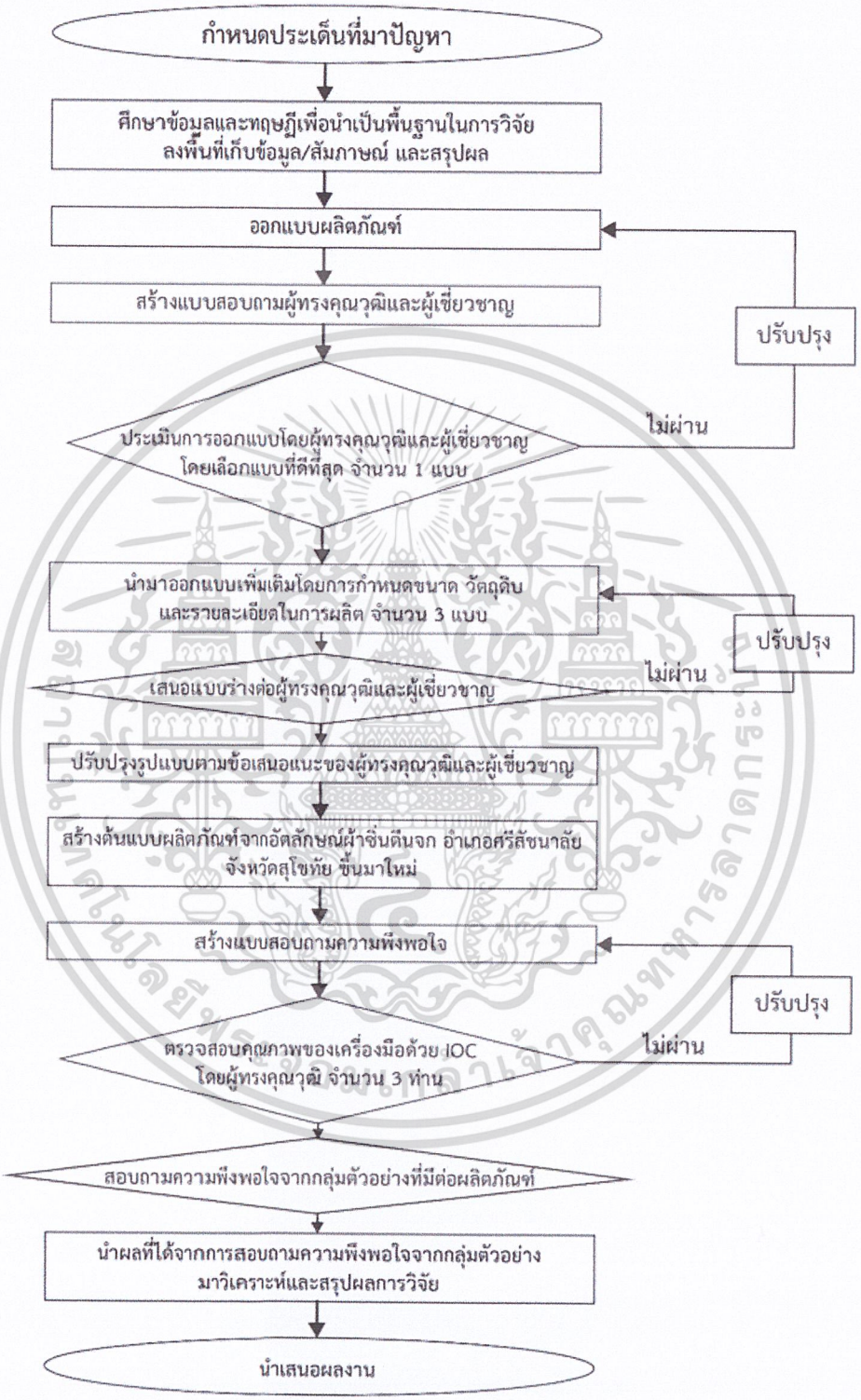

ภาพที่ 3.1 แสดงกระบวนการศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยดำเนินการให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังต่อไปนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินระดับความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

4.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

4.1.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์อัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยตารางโดยในตารางที่ 4.1 ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อดี ข้อด้อย ของผ้าซิ่นตีนจก ลักษณะการใช้งาน การบำรุงรักษา และราคาของผ้าซิ่นตีนจกที่มีในท้องตลาด ตารางที่ 4.2 การวิเคราะห์ลวดลายของผลิตภัณฑ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยมีลายหลักทั้งหมด 9 ลาย ใช้วิธีการทำเป็นลายเส้นกราฟิกเพื่อให้เห็นถึงลวดลายภายในได้อย่างชัดเจน ตารางที่ 4.3 การวิเคราะห์ชุดสีที่นำมาใช้ในผ้าซิ่นตีนจกมีชุดสีอะไร สีใดคือสีที่บ่งบอกถึงเอกษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก และการจัดวางตำแหน่งในส่วนต่าง ๆ ของผ้าซิ่นตีนจกมีลักษณะอย่างไร เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจกและเห็นถึงโอกาสในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในขั้นตอนต่อไป ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

วิเคราะห์อัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

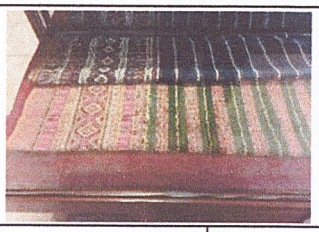

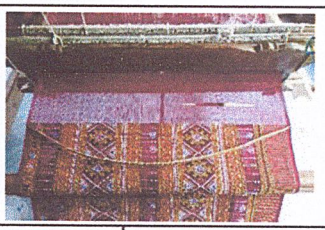

ข้อดี	ข้อด้อย	การใช้งาน และการบำรุงรักษา	ราคา
- ผลิตภัณฑ์มีคุณค่าและความสวยงามทั้งด้านกายภาพและคุณค่าด้านศิลปะ ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบทอดกันมา - ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพ - ผู้ทอมีความเชี่ยวชาญสูงในการผลิต - เป็นผลิตภัณฑ์ขึ้นชื่อของจังหวัดสุโขทัย - มีความหลากหลายของลวดลายและสีสันที่ใช้ - มีความหมายในทางที่ดีอยู่ในลวดลาย	- รูปแบบของผลิตภัณฑ์ยังไม่หลากหลาย ได้แก่ ผ้าซิ่นสำหรับนั่ง ถุงย่าม กระเป๋า เป็นต้น - ผลิตภัณฑ์ได้รับความสนใจที่มีต่อผู้บริโภคเฉพาะกลุ่ม - ผู้ทอผ้าซิ่นมีจำนวนบุคลากรลดลง - ไม่ได้รับความสนใจจากคนรุ่นใหม่ - ร้านค้าเอกชนมีการขยายกิจการทางการตลาดที่มากกว่า - ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี	- ลักษณะการใช้งานของผ้าซิ่นตีนจกใช้นุ่งสำหรับไปงานพิธีสำคัญ - ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงที่จะใช้ผลิตภัณฑ์ - หากเป็นผลิตภัณฑ์ถุงย่าม มีการใช้ในชีวิตประจำวัน มากกว่าผ้าซิ่น - การบำรุงรักษาสามารถทำความสะอาดได้ง่าย เนื่องจากผลิตมาจากผ้าฝ้าย - อายุการใช้งานนานขึ้นอยู่ กับการใช้งานของผู้บริโภค	- ผ้าซิ่นตีนจกราคาเริ่มต้นที่ 2,000 - 10,000 บาท เฉลี่ยต่อ 1 ผืน ขึ้นอยู่กับวัสดุที่ใช้นำมาทำการจก และลักษณะของลวดลาย - ถุงย่ามราคาเริ่มต้นที่ 500 - 1500 บาท เฉลี่ยต่อ 1 ใบ ขึ้นอยู่กับขนาด และจำนวนลวดลายที่ปรากฏอยู่บนถุงย่าม

จากตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาและวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ทำให้ผู้วิจัยพบว่าอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย มีข้อดี ข้อด้อย ลักษณะการใช้งาน การดูแลรักษาและราคา อย่างไรบ้าง ผู้วิจัยพบว่าผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย มีข้อดีคือมีความโดดเด่นผลิตภัณฑ์มีชื่อเสียงของจังหวัดสุโขทัยเป็นผลงานที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรมและมีเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น มีความละเอียดความประณีตในด้านการผลิตเหมาะสมแก่การนำมาพัฒนาด้านผลิตภัณฑ์และต่อยอดในด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นการอนุรักษ์อีกทาง ข้อด้อยของผลิตภัณฑ์คือรูปแบบของผลิตภัณฑ์ยังไม่หลากหลายมากนัก ผลิตภัณฑ์ได้รับความสนใจและเป็นที่นิยมจากผู้บริโภคเฉพาะกลุ่ม เนื่องจากขาดแรงจูงใจในการซื้อผลิตภัณฑ์ เช่น ภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ ความเข้าใจจากสื่อประชาสัมพันธ์ที่ดี ซึ่งผู้วิจัยมองเห็นโอกาสในการพัฒนาต่อยอดของผลิตภัณฑ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ให้มีความร่วมสมัยกับค่านิยมของผู้บริโภคในยุคปัจจุบันจะทำให้สามารถดึงดูดผู้บริโภคได้มากขึ้นเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อผลิตภัณฑ์และเพิ่มโอกาสในการใช้งานให้แก่ผู้บริโภคมากขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลิตภัณฑ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ลวดลายของผลิตภัณฑ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยมีลายหลักทั้งหมด 9 ลาย

ลำดับ	ลวดลาย	ชื่อลาย	วัสดุ	รายละเอียด
1		ลายเครือน้อย	ฝ้าย, ไหม	เป็นลายเริ่มต้นพื้นฐานของการจกลวดลายมีลายระเอียดที่ไม่มากนักลักษณะลายเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสแนวตั้งองค์ประกอบเป็นแบบสมมาตรทุกด้าน
2		ลายเครือกลาง	ฝ้าย, ไหม	เป็นลายเริ่มต้นพื้นฐานของการจกลวดลายลักษณะลวดลายมีกรอบรูปร่างคล้ายลายเครือน้อยแต่จะมีความยากในการจกมากว่าเพราะมีความสอดแทรกสีที่ละเอียดขึ้น
3		ลายเครือใหญ่	ฝ้าย, ไหม	เป็นลวดลายเริ่มต้นพื้นฐานที่มีความพิเศษแตกต่างจากลายเครือน้อยและเครือกลางคือจะมีลักษณะคล้ายรูปดอกไม้อยู่ตรงกลางของลาย
4		ลายมนสิบหก	ฝ้าย, ไหม	เป็นลวดลายที่มีลักษณะเป็นรูปตะขออยู่ภายในกรอบรูปทรงสี่เหลี่ยมทั้งหมด 16 อัน รูปร่างของลายมีลักษณะกลม ภาษาพื้นบ้านจะมีคำเรียก “มน” ซึ่งแปลว่า “กลม” ลายนี้มีความละเอียดเห็นถึงทักษะที่มีความชำนาญของผู้ทอผ้า
5		ลายแปดขอ	ฝ้าย, ไหม	เป็นลวดลายหลักที่มีความเหมือนกับลายมนสิบหกแต่ย่อขนาดของลายให้มีขนาดเล็กลง ลายละเอียดเป็นรูปตะขอภายในกรอบสี่เหลี่ยม 8 อัน
6		ลายสี่ขอ	ฝ้าย,ไหม	เป็นลวดลายหลักที่มีความขนาดเล็กส่วนใหญ่การทอลายสี่ขอนั้นนิยมทอใช้สำหรับต่อกับซิ่นที่ให้เด็กผู้หญิงตัวเล็กใส่ ภายในมีลักษณะเป็นรูปตะขอ 4 อันจัดวางอยู่ในกรอบสี่เหลี่ยมในแนวตั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ลำดับ	ลวดลาย	ชื่อลาย	วัสดุ	รายละเอียด
7		ลายสิบสองหน่วยตัด	ฝ้าย,ไหม	เป็นลวดลายที่มีลักษณะตะขอ 12 อันประกอบกันเป็นดอกที่มีขาพันทำเป็นรูปแบบสามเหลี่ยมและตรงกลางเป็นลักษณะของนก 2 ตัวหันหน้าเข้าหากัน
8		ลายน้ำอ่าง	ฝ้าย,ไหม	เป็นลวดลายที่มีลักษณะของลายจะมีนก 2 ตัวหันหน้าเข้าหากันอยู่ตรงกลางของลายในกรอบสี่เหลี่ยมแนวตั้ง ทางความเชื่อลักษณะคล้ายกับหงส์สองตัวคาบดอกไม้ในอ่างน้ำ ลายน้ำอ่างนั้นเป็นลายที่ผู้หญิงชาวไทยพวนบ้านหาดเสี้ยวนิยมทอใส่กันมากที่สุดเพราะเป็นลายที่สวยงามสะดุดตา
9		ลายสองท้อง	ฝ้าย,ไหม	เป็นลวดลายที่มีความหมายแตกต่างไปจากลวดลายอื่น ๆ คือครึ่งหนึ่งของลวดลายทั้งหมดจะเป็นสีดำ ส่วนอีกครึ่งหนึ่งจะเป็นสีแดง การทอนั้นจะพุ่งกระสวยสองสีแต่จะไม่ปล่อยให้กระสวยพุ่งไปจนหมดขอบของผ้าซิ่น เมื่อปล่อยด้ายสีดำมายังลายที่ได้กำหนดไว้แล้วจึงย้อนกลับเพราะฉะนั้นสีดำจึงมีเพียงครึ่งเดียว จากนั้นจึงปล่อยกระสวยด้ายสีแดงมาด้วยในลักษณะวิธีการเดียวกัน ลายสองท้องนั้นจึงมีลักษณะเทคนิคของการทอที่ใช้กระสวยสองอันในการทอผ้าหนึ่งผืน ภายในของลายจะมีนก 2 ตัวหันหน้าเข้าหากันจำนวน 2 คู่ อยู่ภายในกรอบสี่เหลี่ยมแนวตั้ง

จากตารางที่ 4.2 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ลวดลายของผลิตภัณฑ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยมีลายหลักทั้งหมด 9 ลาย ผู้วิจัยพบว่าลวดลายที่ปรากฏอยู่ผ้าซิ่นตีนจกนั้น ได้แก่ ลายเครือน้อย ลายเครือกลาง ลายเครือใหญ่ ลายมนสิบหก ลายสิบสองหน่วยตัด ลายน้ำอ่าง ลายสองท้อง ลายแปดขอ ลายสี่ขอ และยังมีลายประกอบเล็ก ๆ ที่เสริมให้งดงามอีกหลายลาย ได้แก่ ลายนกคุ้ม ลายนกหมู่ ลายนกแถว ลายนกคาบ ลายดอกหมี่ ลายโจ๊ะหรือลายผีเสื้อ ลายฟันปลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลายเครือขอ ลายสร้อยหมากหรือสร้อยพร้าว ลายสร้อยสา จากการวิเคราะห์ลวดลายนั้นจะเห็นได้ว่าลวดลายต่าง ๆ จะมีที่มาจากธรรมชาติ เช่น ลักษณะของสัตว์และความเชื่อเกี่ยวกับความหมายดอกไม้ และสถานที่ธรรมชาติ รูปแบบของลายเป็นแบบการจัดวางแบบสมมาตรในกรอบสี่เหลี่ยมและมีระดับความยากง่ายของการจกลวดลายไม่เท่ากัน ทั้งนี้ผู้ที่ทอผ้าซิ่นตีนจกนั้นจะต้องสามารถจกลวดลายได้ครบทุกลวดลายขึ้นอยู่ที่ความชำนาญจากการฝึกฝน

ตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ชุดสีที่นำมาใช้ในผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ลำดับ	ชุดสี	รายละเอียด
1		สีดำ, สีแดง, สีขาว, สีส้ม, สีเขียวตอง, สีเหลือง, สีชมพู
2		สีดำ, สีแดงเข้ม, สีขาว, สีส้ม, สีเขียวแก่, สีเหลืองแก่, สีชมพูอ่อน
3		สีดำ, สีน้ำตาล, สีขาว, สีเขียวแก่, สีเหลือง, สีชมพูเข้ม
4		สีดำ, สีน้ำตาล, สีขาว, สีเขียวตอง, สีเหลือง, สีชมพู
5		สีดำ, สีแดงสด, สีขาว, สีฟ้า, สีเขียว, สีชมเหลือง, สีชมพูเข้ม
6		สีดำ, สีแดงเข้ม, สีขาว, สีเหลือง, สีเหลืองอ่อน, สีชมพูอ่อน
7		สีน้ำเงิน, สีฟ้า, สีขาว, สีส้ม, สีเหลือง, สีชมพู, สีม่วง, สีแดงเข้ม
8		สีดำ, สีน้ำเงิน, สีขาว, สีส้ม, สีเขียวเข้ม, สีชมพู, สีม่วง, สีแดงเข้ม
9		สีดำ, สีฟ้า, สีขาว, สีเหลือง, สีเขียวเข้ม, สีชมพู, สีม่วง, สีน้ำตาล

จากตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ชุดสีในตารางที่นำมาใช้ในผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ผู้วิจัยพบว่าสีที่ใช้ในผ้าซิ่นตีนจก ได้แก่ สีดำ สีขาว สีแดง จะปรากฏอยู่ในทุก ๆ ชุดสีของผ้าซิ่นตีนจก ส่วนชุดสีอื่น ๆ จะเป็นโทนสีที่ใกล้เคียงกันแต่อาจจะมีการเปลี่ยนค่าน้ำหนักของสีที่แตกต่างออกไป โดยส่วนใหญ่แล้วผ้าซิ่นตีนจก 1 ผืนจะมีสีอยู่บนผ้าซิ่น 6 - 8 สี ตามความชื่นชอบของผู้สวมใส่ โทนสีของผ้าซิ่นแต่ละผืนขึ้นอยู่กับว่าผู้สวมใส่อยากให้ผู้ทอผ้า ทอออกมาในโทนสีแบบไหน สีโทนร้อน หรือเน้นสีโทนเย็นเป็นหลัก สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความต้องการ เอกลักษณ์อีกอย่างหนึ่งของผ้าซิ่นตีนจก คือมีสีสันที่ตัดกันฉูดฉาดทำให้ลวดลายมีความโดดเด่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

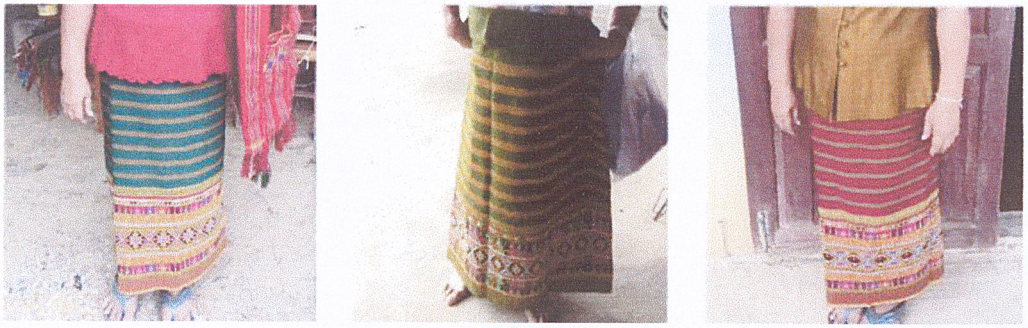

ภาพที่ 4.1 ตำแหน่งของลวดลายที่ปรากฏบนผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

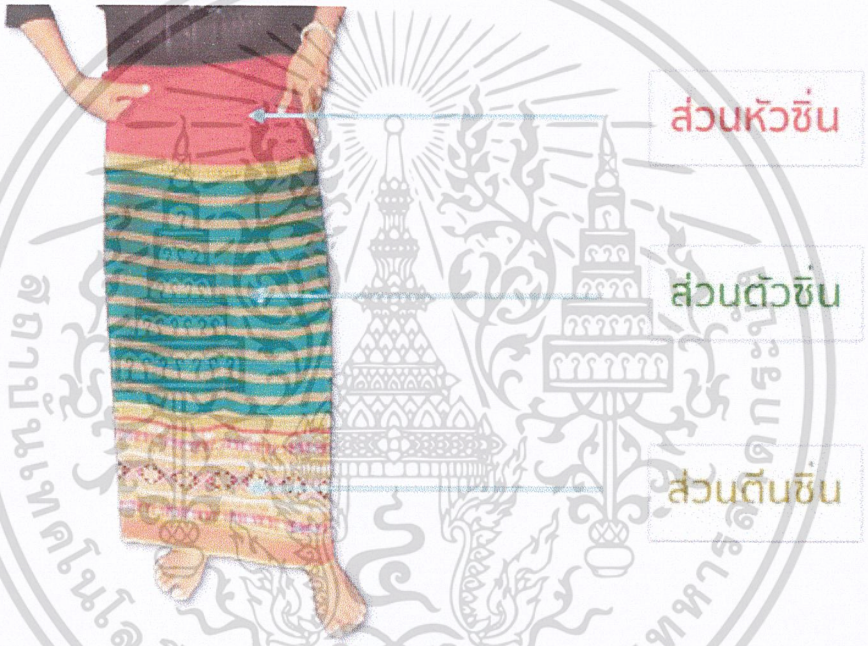

ภาพที่ 4.2 ตำแหน่งของลวดลายที่ปรากฏบนผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

ตำแหน่งของลวดลายที่ปรากฏบนผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ผ้าซิ่นตีนจกนั้นมีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ ส่วนหัวซิ่น ส่วนตัวซิ่น และส่วนตีนซิ่น เป็นตำแหน่งที่บ่งบอกถึงลักษณะของผ้าซิ่นและยังเป็นชื่อเรียกของผ้าซิ่นตีนจกเพราะในส่วนตีนของซิ่นจะมีลวดลายปรากฏอยู่

4.1.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลอัตลักษณ์ของชุมชนบ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์อัตลักษณ์ของแหล่งชุมชนที่ผลิตและทอผ้าซิ่น ตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย จากการลงพื้นที่ชุมชนบ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจภายในชุมชน บ้านเรือนส่วนใหญ่ยังคงรูปแบบบ้านโบราณไม้เก่า ยกใต้ถุนสูงอยู่ อาจจะมีการปรับเปลี่ยนพัฒนาให้ใต้ถุนบ้านนั้นเป็นบ้านกึ่งปูนกึ่งไม้บ้างตามยุคสมัยและการใช้ชีวิต ผู้วิจัยได้สอบถามข้อมูลจากผู้นำชุมชนและชาวบ้าน ทำให้เห็นวิถีชีวิตความเป็นอยู่และความผูกพันกันระหว่างคนในชุมชน และการทอผ้าซิ่นตีนจกจะเห็นได้จากทุกบ้านในชุมชน จะมีอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับผลิตและมีความเกี่ยวข้องกับการทอผ้า บางบ้านยังคงทอผ้าเป็นอาชีพหลัก อุปกรณ์ต่าง ๆ ยังคงอยู่ครบ แต่บางบ้านทอผ้าเป็นงานอดิเรกหรือทำขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งในกระบวนการผลิตผ้าซิ่นตีนจก ซึ่งชุมชนก็ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐในการสร้างศูนย์แหล่งเรียนรู้การทอผ้าซิ่นตีนจกไว้ในชุมชนด้วย สำหรับผู้ที่สนใจในการทอผ้าได้เข้าไปศึกษา แต่ผู้วิจัยมองว่าศูนย์แหล่งเรียนรู้นี้ยังไม่ได้รับจัดการที่ดีมากนัก ทำให้ไม่ได้รับการตอบรับจากนักท่องเที่ยวที่สนใจ หากมีการปรับปรุงหรือมีผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายนำมาเสนอในพื้นที่แห่งนี้น่าจะได้รับความสนใจเหมือนกับร้านค้าเอกชน ที่เปิดให้บริการและจำหน่ายสินค้าบริเวณด้านนอกของชุมชน

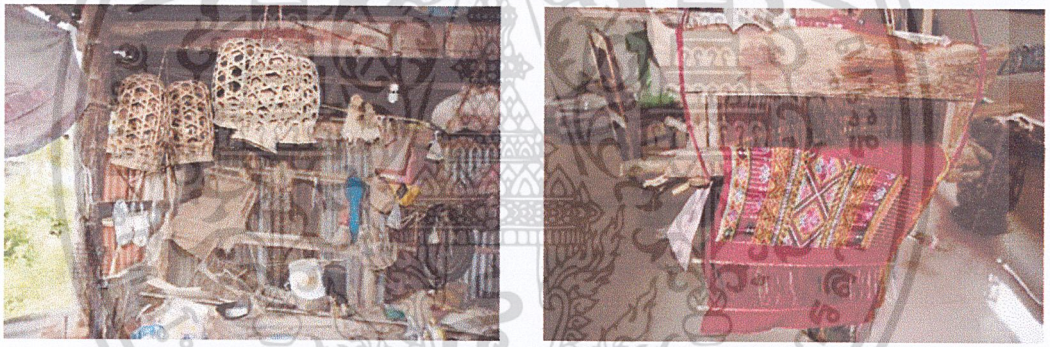

ภาพที่ 4.3 ภาพ(ซ้าย) กวัก และภาพ(ขวา) ฟืม อุปกรณ์สำหรับทอผ้าของชาวบ้านชุมชนบ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.4 ผู้สูงอายุกำลังปั่นฝ้ายให้เป็นเส้นด้ายชุมชนบ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

ภาพที่ 4.5 ชาวบ้านยังคงทอผ้าเป็นอาชีพหลักชุมชนบ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.6 ชาวบ้านยังคงทอผ้าเป็นอาชีพหลักชุมชนบ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

ภาพที่ 4.7 กี่ทอผ้าของชาวบ้านชุมชนบ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2560)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลอัตลักษณ์ของชุมชนบ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ผู้วิจัยพบว่าเป็นชุมชนที่ยังคงมีอัตลักษณ์และวิถีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับการทอผ้าซิ่นตีนจก ที่เป็นเอกลักษณ์เป็นอาชีพของชุมชนไว้ได้อย่างดี แม้บางบ้านจะไม่ได้ทำอาชีพนี้แล้ว แต่ผู้วิจัยก็ยังคงเห็นสิ่งของที่หลงเหลืออยู่ภายในบ้าน ทั้งอุปกรณ์การทอผ้าที่เป็นมรดกตกทอดจากสมัยบรรพบุรุษ ความรู้ความสามารถในตัวบุคคล เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ยังคงมีให้เห็นในชุมชนแห่งนี้คล้ายกับว่าเป็นพิพิธภัณฑ์ชุมชนที่มีชีวิตจริง ไม่ได้มีการปรุงแต่งให้สวยหรู แต่คือการดำรงชีวิตตามวัฒนธรรมดั้งเดิมอย่างสวยงาม และมีวิถีชีวิตอันเรียบง่าย หลายครัวเรือนผู้หญิงยังคงทอผ้าเป็นอาชีพส่วนผู้ชายออกไปทำไร่ทำนา หาวัตถุดิบมาประกอบอาหาร รายได้หลักของการใช้ชีวิตคือการทอผ้าและพืชผลจากการทำการเกษตรและเพาะปลูก เพื่อใช้ดำรงชีพและส่งเสียบุตรหลานในการศึกษา จากการลงพื้นที่ผู้วิจัยพบว่าผู้คนที่ยังคงประกอบอาชีพทอผ้าซิ่นตีนจกมีอายุ 40 – 60 ปี โดยเฉลี่ย เป็นวัยของการเข้าสู่ช่วงวัยผู้สูงอายุ ซึ่งเด็กรุ่นใหม่ในสมัยนี้มีจำนวนน้อยมากที่จะหันมาให้ความสนใจและทอผ้าซิ่นตีนจก เนื่องจากยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา เทคโนโลยีที่เข้ามามีบทบาทกับมนุษย์และการศึกษามีความสำคัญมากขึ้นกว่าในอดีต ทำให้เรื่องของการทอผ้ากลายเป็นเรื่องของผู้ใหญ่ที่ได้รับการสืบทอดจากบรรพบุรุษเท่านั้น ผลิตภัณฑ์ผ้าซิ่นตีนจกไม่ได้รับความนิยมจากคนรุ่นใหม่ ทำให้เกิดช่องว่างทางการค้าขายและความต่อเนื่องในด้านการผลิต หากชุมชนได้รับการพัฒนาด้านผลิตภัณฑ์ที่ดีที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนแล้วนั้น ผู้วิจัยมองว่าพิพิธภัณฑ์ชุมชนชีวิตจริงแห่งนี้จะไม่เลื่อนหายไปตามกาลเวลาและยุคสมัยสามารถอยู่ได้ด้วยตัวของชุมชนเอง

4.1.1.3 การวิเคราะห์ข้อมูลอัตลักษณ์ของศิลปะวัฒนธรรมของคนในชุมชน ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์อัตลักษณ์ของศิลปะวัฒนธรรมของคนในชุมชนที่ผลิตและทอผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย จากการลงพื้นที่ชุมชนบ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว ผู้วิจัยได้ทำการลงพื้นที่ไปยังชุมชนและศูนย์การเรียนรู้วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ที่ให้ความรู้เรื่องผ้าซิ่นตีนจกและศิลปะวัฒนธรรมของคนในท้องที่ผู้วิจัยพบว่าศิลปะวัฒนธรรม ความเชื่อที่มีความเกี่ยวข้องกับผ้าซิ่นตีนจกนั้น บางสิ่งก็ยังคงมีอยู่สืบทอดต่อกันจนถึงปัจจุบัน แต่บางสิ่งก็หายไปตามกาลเวลา ในอดีตผ้าซิ่นตีนจกถือเป็นสิ่งสำคัญดังปัจจัย 4 ด้าน เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มของหญิงในทุก ๆ บ้านต้องทำเป็น ตั้งแต่เด็กเล็กจนถึงผู้สูงไว้ถือเป็นสิ่งสำคัญเพราะสามารถเป็นทั้งเครื่องนุ่งห่มปกปิดร่างกาย และยังสามารถบอกสถานะของผู้ที่สวมใส่ได้ หรือแม้แต่ในพิธีการสำคัญต่าง ๆ ก็ยังคงต้องใช้ผ้าซิ่นตีนจก มาเป็นส่วนประกอบสำคัญในบางพิธีการ ประเพณีการบวชพระก็เป็นอีกหนึ่งประเพณีที่มีผ้าซิ่นตีนจกเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยในสมัยก่อนผู้ชายไทพวนบ้านหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย เมื่อถึงเวลาบวชพระจะต้องมีหญิงสาวซึ่งเป็นคู่รักมาช่วยทำกองบวชให้ กองบวชคือเครื่องอัฐบริขาร ได้แก่ ผ้ากั้ง ผ้าคลุมหัวช้าง ผ้านั่ง ผ้ากราบพระ และผ้าห่อคัมภีร์ ซึ่งต้องใช้ในพิธีบวชเมื่อเป็นพระแล้วก็ยังคงใช้อยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัฒนธรรมการแต่งกายของชาวบ้านหรือผู้คนที่ยังคงนุ่งผ้าซิ่นตีนจกนั้นจะมีความเชื่อหรือสิ่งที่เป็นวัฒนธรรมสืบต่อกันมาว่า ผู้หญิงที่ยังไม่ได้แต่งงาน จะส่วมผ้าซิ่นตีนแดงก็คือส่วนปลายของผ้าซิ่นเป็นสีแดง มักคาดอกหรือใส่เสื้อด้วยสีสันสดใสสวยงาม มวยผมเสียบด้วยขนเม่นหรือผู้ที่มีฐานะพอสมควรจะเสียบด้วยปิ่นเงิน ส่วนผู้หญิงที่แต่งงานมีครอบครัวแล้วนั้นจะนุ่งผ้าซิ่นเข็นหรือซิ่นมุกตีนดำคือส่วนปลายของผ้าซิ่นเป็นสีดำ คาดอกด้วยสีไม่ฉูดฉาดมากนัก เช่น สีน้ำเงินหรือสีขาว การแต่งกายเหล่านี้สามารถพบเห็นได้ในงานต่าง ๆ เช่น งานเทศกาล งานประเพณี งานบวช งานศพ งานแต่ง หรือแม้แต่ในชีวิตประจำวัน การแต่งกายด้วยผ้าซิ่นตีนจกนั้นไม่เพียงเป็น 1 ในปัจจัย 4 ด้านเครื่องนุ่งห่มเท่านั้น แต่ยังสามารถบ่งบอกได้ถึงสถานะทางเพศสภาพ ชนชั้นวรรณะ และยังก่อให้เกิดความสวยงามทางศิลปะวัฒนธรรมหลากหลายด้าน ทั้งด้านการอนุรักษ์ของคนในชุมชน และด้านความเชื่อ ที่สอดแทรกไปด้วยนัยยะในการสื่อสารผ่านความสวยงาม หากมองลึกลงไปในรายละเอียดของลวดลายของผ้าซิ่นตีนจกอีกนั้น ก็จะเห็นถึงความเชื่อที่มีต่อลวดลายต่าง ๆ อีกมากมายที่ช่วยส่งเสริมให้ผ้าซิ่นตีนจกมีคุณค่ามากขึ้น ในด้านความสวยงาม และความรู้สึกที่ดีของผู้สวมใส่ ว่าจะมีแต่สิ่งดี ๆ เข้ามาหาตนเองและครอบครัว เพราะลวดลายแต่ละแบบนั้นต่างถูกคิดมาจากสิ่งใกล้ตัวที่เป็นความเชื่อที่ดีสืบทอดต่อกันมา เมื่อผู้ทอผ้าซิ่นตีนจกมีความรู้สึกที่ดีต่อการทอผ้าแล้วนั้นก็ส่งผลให้ผู้ส่วมใส่มีความรู้สึกที่ดีที่สื่อถึงกันผ่านลวดลายของผ้าซิ่นตีนจกด้วยเช่นกัน

ภาพที่ 4.8 การแต่งกายของผู้ชายและผู้หญิงในงานประเพณีจากผ้าซิ่นตีนจก ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2561)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลอัตลักษณ์ของศิลปะวัฒนธรรมของคนในชุมชนตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ทำให้ผู้วิจัยพบว่าอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอ ศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ที่มีความเกี่ยวข้องในด้านศิลปะวัฒนธรรมยังคงมีบางส่วนที่พบเห็นและใช้จริงในปัจจุบันและบางส่วนก็ค่อย ๆ คลี่คลายรูปแบบการใช้งานลงปรับใช้ให้เข้ากับวิถีชีวิตปัจจุบันมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นประเพณี เทศกาลต่าง ๆ การต่างกาย ลวดลายและสีสันที่ใช้บนผ้าซิ่นตีนจกต่างมีผลต่อความรู้สึกของผู้บริโภค ความเกี่ยวเนื่องระหว่างผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย กับศิลปะวัฒนธรรมนั้นผู้วิจัยเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีควรค่าแก่การอนุรักษ์และส่งเสริมเพราะสิ่งเหล่านี้เปรียบเสมือนภาพสะท้อนที่แสดงให้เห็นถึงรากเหง้าของบรรพบุรุษที่สืบทอดต่อกันมา ควรค่าแก่การรักษาและพัฒนาให้กลุ่มคนรุ่นใหม่เข้าใจได้ง่ายขึ้น จะทำให้ศิลปะวัฒนธรรมที่ดีงามเหล่านี้คงอยู่และไม่เลือนหายไปตามกาลเวลา

จากการวิเคราะห์อัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตาราง ร่วมถึงการวิเคราะห์อัตลักษณ์ของชุมชนบ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย และการวิเคราะห์ข้อมูลอัตลักษณ์ด้านศิลปะวัฒนธรรมของคนในชุมชน จากการศึกษาข้อมูลจากศูนย์แหล่งเรียนรู้วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ทั้งจากการสังเกต สัมภาษณ์ และสอบถามข้อมูล พบว่าอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจกนั้นไม่ได้มีเพียงผ้าซิ่นที่ใช้นุ่งห่มหรือประดับร่างกายให้สวยงามเท่านั้น ยังทำให้รับรู้และเข้าใจถึงวิถีชีวิตของคนในชุมชนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งความรู้ความเข้าใจและความเชี่ยวชาญในการผลิตผลงานด้านหัตถกรรมนี้มีประวัติศาสตร์มาอย่างยาวนาน ได้รับการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น เกิดเป็นศิลปะวัฒนธรรมที่มีคุณค่า มีความประณีตและใส่ใจในรายละเอียดทุกขั้นตอนของการผลิต ทำให้ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย มีชื่อเสียงเป็นของขึ้นชื่อของจังหวัดสุโขทัย

แต่อุปสรรคของผ้าซิ่นตีนจกคือ ยังเป็นผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในวงจำกัดของตลาด เช่น อุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตยังมีความล้าสมัย ทำให้ผลิตผลิตภัณฑ์ได้ช้า ขาดแคลนผู้สืบทอดต่อในการผลิต ขาดความรู้ในการผลิตสินค้าให้เกิดรูปแบบใหม่ที่น่าสนใจ ที่จะสามารถดึงดูดผู้บริโภคในกลุ่มอื่นได้ และหน่วยงานที่ช่วยส่งเสริมยังขาดความรู้ และประสบการณ์ในการพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์ของคนในชุมชน ทำให้ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะทำการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย เพื่อนำมาใช้เป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์และพัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ในขั้นตอนต่อไป

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

4.2.1 การวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์จากผ้าซิ่นตีนจกในท้องตลาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้วิจัยได้ทำการลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลเบื้องต้นจากการสัมภาษณ์และสังเกตกลุ่มชุมชนผู้ทอผ้าซิ่นตีนจก บ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย และได้ทำการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านผ้าซิ่นตีนจกพบว่าในท้องตลาดมีรูปแบบผลิตภัณฑ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ในปัจจุบันมีผลิตภัณฑ์ที่วางขายสามารถแยกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ กระเป๋าและถุงย่าม เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม เครื่องประดับ และของที่ระลึก

A B C D

ภาพที่ 4.9 ภาพ A ผลิตภัณฑ์กระเป๋าและถุงย่าม, ภาพ B ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม, ภาพ C เครื่องประดับจากการจกลายผ้าซิ่นตีนจก และภาพ D ของที่ระลึกจากการจกลายผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2561)

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและเก็บข้อมูลพบว่า ในปัจจุบันผู้บริโภคนิยมใช้ผลิตภัณฑ์ผ้าซิ่นตีนจกในรูปแบบดั่งเดิม ได้แก่ ผ้าซิ่นสำหรับนุ่งและผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋า-ถุงย่าม จะสวมใส่หรือใช้งานเมื่อมีโอกาสสำคัญ ซึ่งเป็นผู้บริโภคเฉพาะบางกลุ่มเท่านั้นที่จะรู้จักหรือสนใจในตัวผลิตภัณฑ์ คนส่วนใหญ่จะรู้จักผ้าซิ่นตีนจกจากร้านค้าที่อยู่นอกชุมชนทอผ้าออกไป ซึ่งร้านค้าเหล่านี้เป็นร้านค้าเอกชน ซึ่งบริหารจัดการโดยเจ้าของร้านเอง ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ หาซื้อได้จากภายในร้านค้า จึงทำให้แหล่งชุมชนทอผ้าซิ่นตีนจกเพื่อจำหน่ายของชุมชนไม่ได้รับการมองเห็นคุณค่าเท่าที่ควร และร้านค้าเอกชนก็พยายามออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ เพื่อตอบโจทย์ผู้บริโภค มีช่องทางการค้ามากกว่า ทำให้ชุมชนเกิดส่วนแบ่งทางการตลาดเพิ่มขึ้น ภายในร้านมีการรับผ้าซิ่นตีนจกจากชุมชนมาขาย บ้างแต่ก็จำนวนไม่มากนัก เพราะทางร้านสามารถผลิตผ้าซิ่นตีนจกได้เอง จากปัญหานี้ทำให้กลุ่มชุมชนผู้ทอผ้าซิ่นตีนจกบ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัยเสียเปรียบด้านการตลาด ทั้งผลิตภัณฑ์ในรูปแบบเดิมที่ไม่ได้มีการปรับและประยุกต์ให้เข้ากับยุคสมัย จำนวนคนที่ให้ความสนใจลดลง แม้ทางหน่วยงานราชการต่าง ๆ จะพยายามส่งเสริม และกลับมาให้ความสำคัญแต่ตัวรูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่ยังเป็นแบบดั่งเดิม ทำให้ผลิตภัณฑ์ยังไม่ถูกขยายไปสู่ผู้บริโภคในวงกว้างมากนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 การวิเคราะห์ความต้องการผู้บริโภค

จากการศึกษาอัตลักษณ์ของชุมชน และอัตลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ผ้าซิ่นตีนจกที่มีจำหน่ายในปัจจุบัน ผู้วิจัยจึงได้ทำการสอบถามความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ผ้าซิ่นตีนจก เพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการที่แท้จริงของผู้บริโภค และเป็นแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ตารางที่ 4.4 ความคิดเห็นและความต้องการของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย จำนวน 70 คน

ลำดับที่	ข้อคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้บริโภค
1	ข้อมูลทั่วไป เพศ อายุ วุฒิการศึกษา	เพศหญิงและชาย, อายุ 20 – 30 ปี และมากกว่า 30 ปีขึ้นไป, การศึกษาปริญญาตรีและสูงกว่า
2	มีความเชี่ยวชาญในด้านอาชีพ	มีความเชี่ยวชาญด้านการออกแบบ,มีความเชี่ยวชาญด้านผ้าซิ่นตีนจก, อาชีพด้านการตลาด,พนักงานเอกชน
3	ในชีวิตประจำวันได้ใช้ผลิตภัณฑ์อะไรบ้างที่มีความเกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากวัสดุผ้า	3 อันดับแรก ได้แก่ เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย, กระเป๋าแบบต่าง ๆ, ของใช้ภายในบ้าน
4	รู้จักผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัยหรือไม่ รู้จักจากที่ใด	รู้จัก ร้อยละ 80 จากการพบเจอด้วยตนเอง และจากสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ
5	ความรู้สึกเมื่อเห็นผ้าซิ่นตีนจก ของอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ครั้งแรกเป็นอย่างไร	ส่วนใหญ่รู้สึกถึงความสวยงามปราณีต มีความละเอียดสูง น่าใช้งาน แต่ก็มีบางส่วนที่ยังไม่แน่ใจว่าจะสามารถสวมใส่ให้เข้าชีวิตประจำวันได้อย่างไร ผู้บริโภคบางคนบอกว่าราคาสูงและเมื่อสวมใส่แล้วอึดอัดมีความร้อน
6	ลวดลายหลัก ๆ บนผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย มีทั้งหมด 9 ลาย ชอบลายไหนที่สุด เพราะอะไร	3 อันดับแรกที่ผู้บริโภคเลือกมากที่สุด 1.ลายสองท้อง ร้อยละ 28.8 2.ลายเครือกลาง ร้อยละ 21.2 3.ลายน้ำอ่าง ร้อยละ 18.2
7	ถ้านำอัตลักษณ์จากผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย มาทำเป็นผลิตภัณฑ์อะไรจึงจะเลือกใช้ เพราะอะไร	กระเป๋าแบบต่าง ๆ ได้แก่ ถุงผ้า, กระเป๋าเป้, กระเป๋าใส่โน๊ตบุ๊คและแท็บเล็ต, กระเป๋าถือและสะพาย, กระเป๋าสตางค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้บริโภค
8	คิดอย่างไรถ้านำอัตลักษณ์จากผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย มาพัฒนาและออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์ในยุคปัจจุบัน	ผู้บริโภคส่วนใหญ่เห็นด้วยแต่ควรมีการพัฒนาให้เข้ากับยุคสมัยและการใช้งานในปัจจุบัน แต่ก็ยังมีบางส่วนที่ไม่มั่นใจว่าการนำผลิตภัณฑ์ที่มีคุณค่าอยู่แล้วไปพัฒนาต่อจะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มีคุณค่าลดลงหรือไม่

จากตาราง 4.4 แสดงความคิดเห็นของผู้บริโภคสรุปผลความคิดเห็นของผู้บริโภคได้ว่า ผู้บริโภคมีทั้งเพศชายและเพศหญิงที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไปมีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไปและมีกำลังซื้อสินค้าเพื่อสนองความต้องการของตนเอง อาชีพโดยส่วนใหญ่คือ พนักงานเอกชนและมีความรู้ด้านผ้าซิ่นตีนจกและความรู้ด้านการออกแบบทำให้ผู้บริโภคเหล่านี้มีความเข้าใจในผลิตภัณฑ์และความต้องการที่แท้จริงว่าตนเองต้องการอะไรและเลือกใช้สินค้าอย่างไร ในชีวิตประจำวันของผู้บริโภคมีการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตมาจากวัสดุผ้าหลายประเภท ผลิตภัณฑ์ที่มีความต้องการและเป็นไปได้ในการใช้งาน หากนำอัตลักษณ์จากผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย มาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ผู้บริโภคส่วนใหญ่จะเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าแบบต่าง ๆ มากที่สุด

4.2.3 การวิเคราะห์หลักการตลาด STP Marketing

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์หลักการตลาดเพื่อนำไปสู่การออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยใช้กรอบแนวความคิดด้านการตลาดมาพิจารณาตามหลัก STP Marketing ที่มีการกำหนด Brand Positioning ดังนี้ S = Segmentation การแบ่งกลุ่มผู้บริโภค, T = Targeting กลุ่มเป้าหมายที่เลือกมีความต้องการอย่างไร, P = Positioning ตำแหน่งของผลิตภัณฑ์ โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อนำไปสู่กระบวนการออกแบบ

4.2.3.1 การแบ่งกลุ่มผู้บริโภค (Segmentation)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

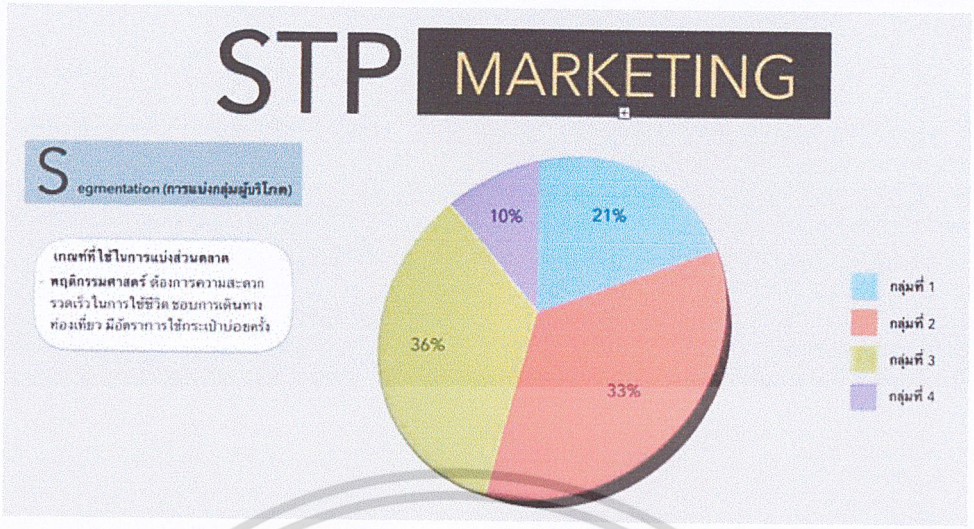

ภาพที่ 4.10 แสดงการวิเคราะห์ด้านการตลาด STP Marketing
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

จากภาพที่ 4.10 แสดงการวิเคราะห์ด้านการตลาด STP Marketing (ฟิลิป คอตเลอร์,2537) จากการตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้บริโภคทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงความต้องการของผู้บริโภค ทัศนะคติ พฤษติกรรม และแรงจูงใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ผ้าซิ่นตีนจก โดยข้อมูล ที่ได้รับมานั้นมีทั้งข้อมูลที่เหมือนและแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์การแบ่งส่วนของตลาดโดยใช้เกณฑ์ตามหลักพฤติกรรมศาสตร์ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ออกเป็น 4 กลุ่ม จากข้อมูลการสอบถามความคิดเห็นของผู้บริโภคทั้ง 70 คน ดังนี้ กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่ได้จากการจัดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 21 จากผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด ผู้บริโภคในกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีเป้าหมายในชีวิตเป็นคนที่ต้องการความก้าวหน้าและประสบความสำเร็จ ทำให้ทุกการใช้จ่ายนั้นล้วนมีเหตุผล ดังนั้นในส่วนของการจะซื้อสินค้าต่าง ๆ จึงให้ความสำคัญกับความคุ้มค่าและภาพลักษณ์ที่ตนเองจะได้รับ กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่ได้จากการจัดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 33 จากผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด มีลักษณะเด่นคือมีความเป็นตัวของตัวเองสูง มีความรักในธรรมชาติ สุขภาพ ดนตรี งานศิลปะและค่อนข้างรักอิสระเสรี มักใช้เวลาว่างไปกับการท่องเที่ยว ฟังเพลง ถ่ายรูปและศึกษาสิ่งที่ตนสนใจ ผู้บริโภคกลุ่มนี้จะเป็นกลุ่มที่เปิดใจรับสินค้าและบริการที่มีความคิดสร้างสรรค์หรือมีแนวคิดแปลกใหม่นิยมในสิ่งที่ส่งเสริมและทำให้ตนเองมีความแตกต่างจากคนอื่นอย่างมีความหมาย ซึ่งในเวลาเดียวกันก็ไม่ใช่คนที่จะตัดขาดตัวเองออกจากสังคม แต่ต้องการใช้ชีวิตในสังคมด้วยความหมายที่ลึกซึ้ง กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่ได้จากการจัดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 36 จากผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด มีลักษณะพฤติกรรมการเลือกชมและเลือกซื้อสินค้าออนไลน์ร่วมอยู่ด้วย ในส่วนของการเลือกซื้อสินค้าของผู้บริโภคกลุ่มนี้จะให้ความสำคัญกระแส และชื่อเสียงของแบรนด์สินค้านั้น ๆ เป็นปัจจัยแรก ปัจจัยที่สองจะพิจารณาถึงการใช้งาน ปัจจัยที่สามที่ผู้บริโภคจะคำนึงถึงความเห็นในเรื่องของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพลักษณ์ที่แสดงออกต่อคนรอบข้าง และปัจจัยสุดท้ายที่จะทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อสินค้าคือราคา เนื่องจากผู้บริโภคกลุ่มนี้ยังมีภาระค่าใช้จ่ายในส่วนอื่น ๆ อีกทำให้การใช้จ่ายสินค้าในราคาที่สูงมีผลต่อผู้บริโภคกลุ่มนี้ และกลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่ได้จากการจัดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 10 จากผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด ผู้บริโภคกลุ่มนี้แม้จะมีอาชีพและรายได้ที่ใกล้เคียงกับผู้บริโภคกลุ่มอื่น ๆ แต่ก็มีความแตกต่างในการเลือกซื้อสินค้าโดยจะให้ความสำคัญกับสินค้าที่ส่งเสริมภาพลักษณ์ของตนเองในรูปแบบของคนที่มีฐานะดี ในแง่ของสินค้าประเภทกระเป๋าผู้บริโภคกลุ่มนี้มักจะซื้อกระเป๋าแบรนด์เนมที่มีราคาสูงสำหรับการใช้พกพาในการทำงานเพื่อบ่งบอกถึงสถานะทางสังคมและสถานะทางการเงิน จึงทำให้การตัดสินใจซื้อสินค้าในแต่ละครั้งจะคำนึงถึงแบรนด์ระดับสูงที่ต้องการเป็นหลัก

4.2.3.2 กลุ่มเป้าหมายผู้บริโภค (Targeting)

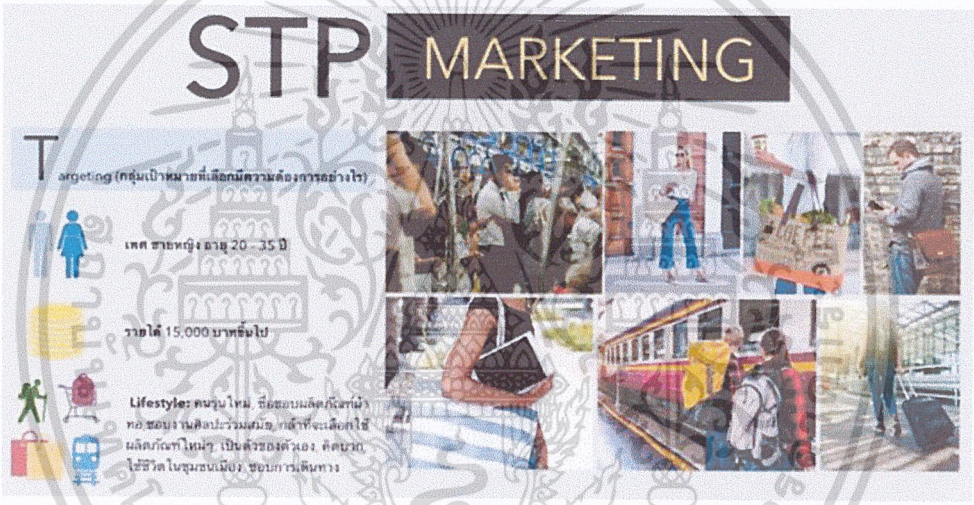

ภาพที่ 4.11 แสดงการวิเคราะห์ด้านการตลาด STP Marketing ด้านกลุ่มเป้าหมายผู้บริโภค
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

จากภาพที่ 4.11 จากการแบ่งกลุ่มผู้บริโภค(Segmentation) ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มผู้บริโภคกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มเป้าหมายโดยใช้หลักพฤติกรรมศาสตร์ในการแบ่งสัดส่วน ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มผู้บริโภคสำหรับการสร้างผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ดังนี้เพศ ชายหญิง อายุ 20 – 35 ปี มีรายได้ 15,000 บาทขึ้นไป เป็นคนรุ่นใหม่มีลักษณะเด่นคือมีความเป็นตัวของตัวเองสูง มีความรักในธรรมชาติ ชื่นชอบงานศิลปะร่วมสมัยและผลิตภัณฑ์ผ้าทอมักใช้เวลาว่างไปกับการท่องเที่ยวถ่ายรูปและศึกษาสิ่งที่ตนสนใจ เปิดใจรับสินค้าที่มีความคิดสร้างสรรค์หรือมีแนวคิดแปลกใหม่ เป็นกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในเขตชุมชนเมืองบริเวณพื้นที่ภูมิประเทศที่มีฤดูกาลหลากหลาย อยู่ใกล้สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ทั้งพาหนะ สถานที่ทำงาน ร้านค้าต่าง ๆ อยู่ใกล้ชิดและใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ชีวิตประจำวันมีกิจกรรมที่ต้องทำหลากหลายทั้งการเดินทางที่ได้มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพียงรถโดยสารส่วนบุคคลมีการใช้รถโดยสารสาธารณะเพื่อไปทำงานและไปเรียน ใช้เวลาว่างในการเดินห้างสรรพสินค้าและแหล่งศูนย์รวมการค้าขายสินค้าต่าง ๆ สิ่งของที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้แก่ เครื่องมือสื่อสาร อุปกรณ์สำหรับเขียนหรือจดบันทึกสิ่งต่าง ๆ คอมพิวเตอร์สำหรับพกพา กล้องถ่ายภาพ อุปกรณ์เสริมแบตเตอรี่สำรอง ของใช้ส่วนตัว มีน้ำหนักของสิ่งของโดยรวม 1 – 4 กิโลกรัม มีอัตราการใช้กระเป๋าบ่อยเป็นผู้ที่มีและใช้ผลิตภัณฑ์กระเป๋าประจำอยู่แล้ว เน้นความพึงพอใจด้านประโยชน์ใช้สอยของผลิตภัณฑ์เป็นหลัก เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่มีโอกาสเลือกใช้และซื้อผลิตภัณฑ์กระเป๋าค่อนข้างสูง ด้านจิตวิทยาในการใช้ชีวิตมีความต้องการด้านความสะดวกรวดเร็วในการใช้ชีวิต มีความคล่องตัวในการดำรงชีวิต ต้องการประสบความสำเร็จในชีวิตมีรายได้สามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้

4.2.3.3 ตำแหน่งของผลิตภัณฑ์ (Positioning)

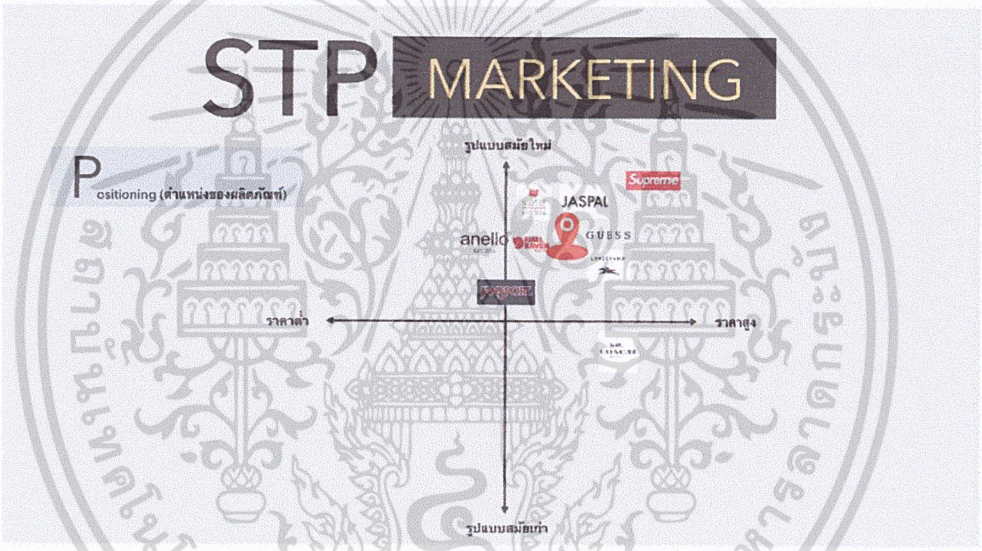

ภาพที่ 4.12 แสดงการวิเคราะห์ด้านการตลาด STP Marketing ด้านการกำหนดตำแหน่งของผลิตภัณฑ์

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

จากภาพที่ 4.12 ผู้วิจัยวิเคราะห์ตำแหน่งของผลิตภัณฑ์(Positioning) คู่แข่งอื่น ๆ ร่วมกับผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ไว้ในกราฟรูปภาพซึ่งในกราฟรูปภาพซึ่งในแกนแนวตั้งของกราฟนั้นได้บอกตำแหน่งของรูปแบบความร่วมสมัยของผลิตภัณฑ์ตั้งแต่รูปแบบสมัยเก่า – รูปแบบสมัยใหม่ ความร่วมสมัยในการวิเคราะห์ได้แก่ รูปลักษณ์ภายนอก วัสดุที่ใช้หน้าที่ประโยชน์ใช้สอย และในกราฟแกนแนวนอนนั้นได้บอกถึงตำแหน่งของราคาของผลิตภัณฑ์ตั้งแต่ราคาต่ำสุด - ราคาสูงสุด ทั้งนี้เพื่อให้เห็นภาพตำแหน่งของผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ได้อย่างชัดเจนขึ้นผู้วิจัยได้ทำการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์และเปรียบเทียบตำแหน่งของผลิตภัณฑ์ที่มีความร่วมสมัยในระดับที่ใกล้เคียงกับแบรนด์ Fjallraven (kanken) ที่มีความเอนกประสงค์ในการใช้งานมีช่องใส่สิ่งของต่างๆหลากหลาย สามารถใช้งานได้ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย มีรูปแบบที่ทันสมัยเพื่อให้เหมาะสมกับการใช้งานกับปัจจุบัน สามารถใช้งานได้หลายสถานะการ ในส่วนของผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัยนั้น มีการสอดแทรกให้เห็นถึงอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจกได้อย่างสร้างสรรค์ ทั้งการนำสีที่เป็นเอกลักษณ์ ลวดลายของผ้าซิ่นตีนจก และลักษณะการจัดองค์ประกอบของลวดลายมาใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ เพื่อแสดงถึงผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่มีการออกแบบให้เข้ากับชีวิตประจำวันของผู้บริโภคมีความสวยงามทั้งภายนอกผลิตภัณฑ์ สู่ความสวยงามด้านศิลปะวัฒนธรรมการทอผ้าในอดีตผสมผสานกับวัสดุ รูปทรงของผลิตภัณฑ์ที่มีผลต่อการใช้งานในปัจจุบัน เพื่อสร้างความน่าสนใจให้กับผู้บริโภคกลุ่มใหม่ และผู้บริโภคที่มีความต้องการอยู่แล้วให้ตัดสินใจในการซื้อสินค้าง่ายขึ้น ในส่วนของราคามีความสอดคล้องกับรายได้ของกลุ่มเป้าหมายที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้

4.2.4 การวิเคราะห์กลยุทธ์ทางการตลาด SWOT Analysis

ในการดำเนินงานวิจัยผู้วิจัยได้ทำการวางแผนทางการตลาดก่อนทำการออกแบบผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนและเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของผลิตภัณฑ์ ทำให้รู้ถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของผลิตภัณฑ์และการวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์คู่แข่งอื่น ๆ รวมทั้งสภาพแวดล้อมจะทำให้มองเห็นถึงโอกาสและอุปสรรคต่อการดำเนินงานการออกแบบผลิตภัณฑ์

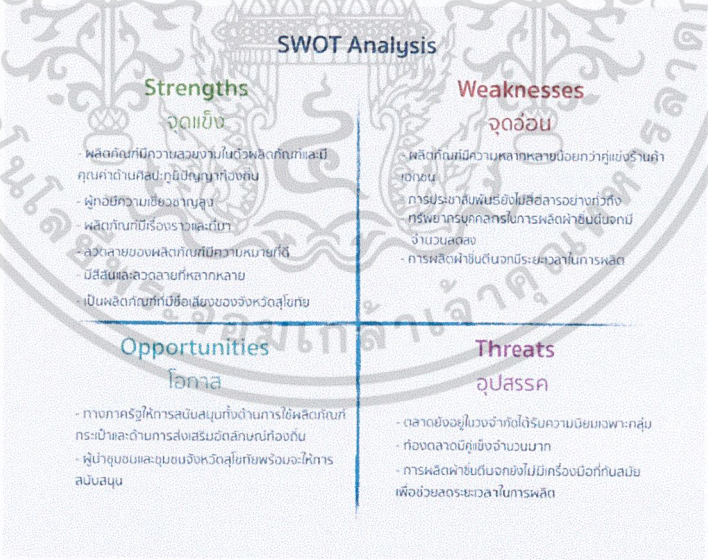

ภาพที่ 4.13 การวิเคราะห์กลยุทธ์ทางการตลาด SWOT Analysis
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพที่ 4.13 ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์กลยุทธ์ทางการตลาด SWOT Analysis โดยมีการวิเคราะห์ดังนี้

4.2.4.1 จุดแข็ง (Strengths) ของผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย นอกจากจะเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงของจังหวัดสุโขทัยในด้านความสวยงามผลิตภัณฑ์มีความสวยงามในตัวเองและยังมีคุณค่าด้านศิลปะภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีวัฒนธรรมสืบต่อกันมา อีกทั้งผู้ที่ทอผ้าซิ่นตีนจกนั้นมีความเชี่ยวชาญและมีความชำนาญในการทอผ้าซิ่นตีนจกเป็นอย่างสูง ผลิตภัณฑ์มีเรื่องราวความเป็นมาอย่างยาวนานสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ได้ ผลิตภัณฑ์ผ้าซิ่นตีนจกนั้นมีสีสันและลวดลายที่หลากหลาย นอกจากนี้ลวดลายต่าง ๆ นั้นมีการสื่อความหมายที่ดีให้กับผู้ที่ได้ใช้ผลิตภัณฑ์ทำให้ผู้บริโภคเกิดความประทับใจและเข้าใจในตัวผลิตภัณฑ์มากขึ้น

4.2.4.2 จุดอ่อน (Weaknesses) ผลิตภัณฑ์มีรูปทรงและความหลากหลายในลักษณะการใช้งานน้อยกว่าผลิตภัณฑ์ของคู่แข่งร้านค้าเอกชน การประชาสัมพันธ์ของผลิตภัณฑ์ยังสื่อสารได้อย่างไม่ทั่วถึงทำให้ไม่ได้รับข้อมูลต่าง ๆ ทรัพยากรบุคคลในการผลิตภัณฑ์ผ้าซิ่นตีนจกภายในชุมชนมีจำนวนลดลงเรื่อย ๆ เนื่องจากการทอผ้าซิ่นตีนจกนั้นต้องใช้ระยะเวลาในการฝึกฝนนานประกอบกับการไม่ได้รับความนิยมจากคนรุ่นใหม่ทำให้เกิดรอยต่อของอายุผู้ทอผ้าซิ่นตีนจกที่มีความต่างวัยสูง นอกจากนี้ความสวยงามที่เกิดจากการทอผ้าซิ่นตีนจกอย่างประณีตนั้นต้องใช้ระยะเวลาในการผลิตเป็นเวลานานทำให้สินค้าอาจเกิดความล่าช้าในการผลิต

4.2.4.3 โอกาส (Opportunities) ที่จะเกิดขึ้นกับผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัยนั้น ทางภาครัฐให้การสนับสนุนทั้งด้านการใช้ผลิตภัณฑ์กระเป๋าที่มีการรณรงค์การลดประมานขยะจากการใช้ถุงพลาสติก และให้การสนับสนุนในด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาอัตลักษณ์ท้องถิ่นให้คงอยู่คู่กับวิถีชีวิตต่อไป ตลอดจนผู้นำชุมชนและชุมชนบ้านหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ก็พร้อมที่จะทำการสนับสนุนผลิตภัณฑ์ให้มีการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นเพื่อเป็นการสร้างรายได้ให้กับชุมชน และการรักษาสืบสานงานหัตถกรรมท้องถิ่นที่ดีต่อไป

4.2.4.4 อุปสรรค (Threats) ของผลิตภัณฑ์คือช่องทางการจัดจำหน่ายยังคงอยู่ในวงจำกัดภายในพื้นที่ชุมชนหรือจังหวัด ต้องอาศัยการออกร้านตามกิจกรรมต่าง ๆ ภายในและภายนอกจังหวัดเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์และขยายตลาดหากลุ่มลูกค้ากลุ่มใหม่ไปในตัว ผลิตภัณฑ์ได้รับความนิยมเฉพาะกลุ่มอาจเนื่องมาจากผู้ที่มีความสนใจในผลิตภัณฑ์จริง ๆ นั้นมีจำนวนน้อยและกลุ่มลูกค้าใหม่ ๆ ขาดแรงจูงใจที่จะเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ รวมถึงในท้องตลาดมีคู่แข่งอีกจำนวนมากในสายการผลิตสินค้าประเภทเดียวกัน นอกจากนี้การผลิตผ้าซิ่นตีนจกนั้นยังไม่มีเครื่องมือที่ทันสมัยเพื่อช่วยลดระยะเวลาในการผลิตและเมื่อมีความต้องการมากขึ้นอาจทำให้เกิดสินค้าขาดตลาดเนื่องจากกระบวนการผลิตที่ไม่ทันตามความต้องการของผู้บริโภค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.5 การวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีต่อการใช้กระเป๋าในปัจจุบัน

ปัจจุบันผู้บริโภคหันมาใช้กระเป๋าในรูปแบบต่าง ๆ มากขึ้นเนื่องด้วยการรณรงค์จากปัญหาภาวะโลกร้อนที่มีตัวการสำคัญมาจากมลพิษทางขยะที่เกิดจากพลาสติกชนิดต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนมีการออกมารณรงค์เรื่องการลดใช้ถุงพลาสติกในสถานที่ต่าง ๆ ได้แก่ ห้างสรรพสินค้า ร้านสะดวกซื้อต่าง ๆ ร้านค้า ตลอดจนหน่วยงานรัฐสถานพยาบาลที่ต่างออกมาบอกว่างดใช้ถุงพลาสติก ทำให้ผู้บริโภคมีความกระตือรือร้นและตระหนักต่อการใช้กระเป๋าในรูปแบบต่าง ๆ มากขึ้น จากที่เคยใช้กระเป๋าเพื่อใส่ของในชีวิตประจำวันอยู่แล้วอาจมีการพกกระเป๋าในรูปแบบอื่น ๆ เพิ่มขึ้นเพื่อให้สะดวกต่อลักษณะการใช้งานและเพื่อการใส่ของต่าง ๆ ได้มากขึ้น

ภาพที่ 4.14 การรณรงค์ของหน่วยงานต่าง ๆ ในการงดใช้ถุงพลาสติก

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.15 พฤติกรรมของผู้บริโภคที่ใช้กระเป๋าในปัจจุบัน
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

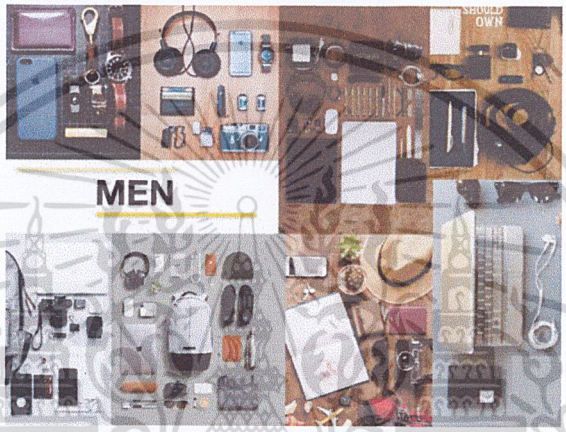

ภาพที่ 4.16 สิ่งของที่ใช้ในปัจจุบันของผู้บริโภค
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

ภาพที่ 4.17 สิ่งของที่ใช้ในปัจจุบันของผู้บริโภค
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการสังเกตพฤติกรรมของผู้บริโภค ผู้วิจัยได้เห็นถึงลักษณะการใช้กระเป๋าในรูปแบบ ต่าง ๆ อย่างหลากหลายแต่กระเป๋าที่ได้รับความนิยมในระดับแรก ได้แก่ กระเป๋าทรงสี่เหลี่ยมหรือถุงผ้า กระเป๋าเป้ กระเป๋าสะพายข้าง และกระเป๋าใบเล็กสำหรับใส่ของเล็ก ๆ น้อย ๆ หลายรูปทรง เหล่านี้คงหนีไม่พ้นสำหรับการใส่ของในชีวิตประจำวันของแต่ละบุคคลตามลักษณะของการดำรงชีวิตและยังต้องสามารถใส่สิ่งของต่าง ๆ เพิ่มเติมเข้าไปอีกนอกเหนือจากในชีวิตประจำวันซึ่งเห็นได้ชัดว่าในปัจจุบันสิ่งของต่าง ๆ ที่ใช้หลักคือเทคโนโลยี ได้แก่ โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ แล็ปท็อปและแบตเตอรี่สำรอง เป็นสิ่งของพื้นฐานที่ทุก ๆ คนใช้ในชีวิตประจำวันสำหรับวัยเรียนและวัยทำงาน กระเป๋าจึงเป็นอีกองค์ประกอบค์หนึ่งในชีวิตประจำวันของมนุษย์ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการจัดเก็บสิ่งของต่าง ๆ ดังนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อวางแผนด้านการตลาดและนำไปสู่กระบวนการออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ให้ตอบโจทย์ในด้านต่าง ๆ และมีประสิทธิภาพเป็นผลิตภัณฑ์ทางเลือกใหม่ให้แก่ผู้บริโภคผสมผสานกับแนวความคิดของการอนุรักษ์ภูมิปัญญาไทยได้อย่างสร้างสรรค์

4.2.6 การวิเคราะห์ข้อมูลวัสดุสำหรับทำผลิตภัณฑ์กระเป๋า

ตารางที่ 4.5 วิเคราะห์วัสดุสำหรับทำผลิตภัณฑ์กระเป๋า

ชนิด	คุณลักษณะผ้า	สีสัน	ราคา	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
ผ้าแคนวาส	เนื้อผ้า Cotton 100% ทำจากเส้นใยฝ้ายบริสุทธิ์ คล้ายผ้ากระสอบหรือผ้าดิบ มีความถี่ในการทอที่หนามากกว่าเนื้อผ้าละเอียดกว่ามีความสวยงามมากกว่า สามารถระบายความร้อนได้ดีกว่า รับน้ำหนักได้มาก และตัวเนื้อผ้ามีความนุ่ม คงทนแข็งแรงไม่ขาดง่าย	มาก	100-200 บาท / หลา	●	
ผ้าสปันบอนด์	เนื้อผ้าคล้ายกับกระดาษ มีความ บางและเบา เหนียวขาดยาก ความหนาและความอยู่ทรงของเนื้อผ้าระดับต่ำ ราคาค่อนข้างถูก เน้นการใช้งานระยะสั้น รับน้ำหนักได้น้อย ไม่สามารถซักทำความสะอาดได้	มาก	25 บาท/ หลา		●

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ชนิด	คุณลักษณะผ้า	สีสัน	ราคา	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
ผ้าฝ้าย Cotton	ยับง่าย รีดยาก หด ย้วย แต่บางเบาหากผลิตเป็นเครื่อง นุ่งห่มจะใส่สบาย ซักรีดได้ที่อุณหภูมิ ไม่ไหม้หรือเกิดอาการหดตัว แมลงไม่กินแต่จะขึ้นราได้ง่าย เนื่องจากเป็นใยฝ้าย ผ้าฝ้ายมีความนุ่มเนียนสวยและดูดซับน้ำได้ดี	มาก	55 บาท/หลา		●
ผ้าลินิน	คล้ายคลึงกับผ้าฝ้าย ผ้าลินินเหนียวทนทานกว่าผ้าฝ้าย แต่ยืดหดได้น้อยกว่า เส้นใยหักและยับง่าย ดูดซึมน้ำได้ดีกว่า สวมใส่สบายและให้ความรู้สึกเย็นกว่า เนื้อมันกว่าผ้าฝ้าย เนื้อผ้าลินินจะแข็งเหมือนลงแป้ง ยิ่งซักยิ่งมันและดูใหม่เสมอ	มาก	55 บาท/หลา		●
ผ้า600D	เป็นเส้นใยผ้าโพลีเอสเตอร์ที่นำมาผ่านกรรมวิธีการทออย่างเหนียวแน่น และคงทนต่อการใช้งาน ไม่ขาดง่าย สามารถกันน้ำได้ รับน้ำหนักของได้ไม่มากนัก มีสีสันที่สวยงามสดใสและอยู่ทรงตลอดเวลา ไม่ยับง่าย	มาก	70 บาท/หลา		●
ผ้าไนลอน	โครงสร้างเป็นใยสังเคราะห์มีความเหนียวสามารถยืดหยุ่นได้ดีและยืดได้มาก คงรูปได้ดีเยี่ยม สามารถคืนตัวได้ดี ไม่ยับง่าย เนื้อผ้าเพื่อให้คงรูปได้นาน ไวต่อความร้อน หรือเป็นใยสังเคราะห์ประเภทเทอร์โมพลาสติก จึงสามารถใช้ความร้อนจับจีบถาวรได้ และคงรูปได้นาน ทนยับและรีดเรียบได้ง่าย	มาก	150 บาท/หลา	●	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.5 วิเคราะห์วัสดุสำหรับทำผลิตภัณฑ์กระเป๋าพบว่า ผ้าแคนวาสมีคุณสมบัติเนื้อผ้าละเอียดมีความสวยงาม สามารถระบายความร้อนได้ดี รับน้ำหนักได้มาก และตัวเนื้อผ้ามีความนุ่ม คงทนแข็งแรงไม่ขาดง่าย และผ้าไนลอนที่มีโครงสร้างเป็นใยสังเคราะห์มีความเหนียวสามารถยืดหยุ่นได้ดีและยืดได้มาก คงรูปได้ดีเยี่ยม สามารถคืนตัวได้ดี ไม่ยับง่าย เนื้อผ้าเพื่อให้คงรูปได้นาน ไวต่อความร้อน หรือเป็นใยสังเคราะห์ประเภทเทอร์โมพลาสติก จึงสามารถใช้ความร้อนจับจีบถาวรได้ และคงรูปได้นาน ทนยับ และรีดเรียบได้ง่าย เป็นคุณสมบัติที่สามารถนำมาใช้ในการผลิตเป็นกระเป๋าได้เป็นอย่างดี

4.2.7 การวิเคราะห์ข้อมูลแนวความคิดและขั้นตอนการออกแบบ

ภาพที่ 4.18 แสดงสรุปขั้นตอนการวิเคราะห์กระบวนการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

จากภาพที่ 4.17 แสดงขั้นตอนการวิเคราะห์กระบวนการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์อัตลักษณ์ในด้านต่าง ๆ ของผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย และได้ทำการคัดเลือกอัตลักษณ์เพื่อนำมาใช้ในการออกแบบ จากนั้นจึงเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์เพื่อหาแนวทาง การพัฒนาแบบร่วมกับผู้เชี่ยวชาญในการออกแบบทั้ง 3 ท่าน ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลของแนวทางการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นประโยชน์ต่อตัวผลิตภัณฑ์รวมถึงผู้บริโภค ความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้นและเพื่อนำไปสู่ขั้นตอนการทำต้นแบบของผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัยต่อไป

แนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบภาพร่างโดยคำนึกถึงแนวคิดตามหลักการออกแบบทั้ง 4 ข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(วิรุณ ตั้งเจริญ, 2526) ได้แก่ 1) การออกแบบที่สัมพันธ์กับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ 2) การออกแบบที่สัมพันธ์กับวัสดุและกระบวนการผลิต 3) การออกแบบที่สัมพันธ์กับความต้องการของผู้บริโภค 4) การออกแบบที่สัมพันธ์กับความสวยงาม โดยทำการออกแบบทั้งสิ้น 24 รูปแบบ 3 ชนิดกระเป๋า

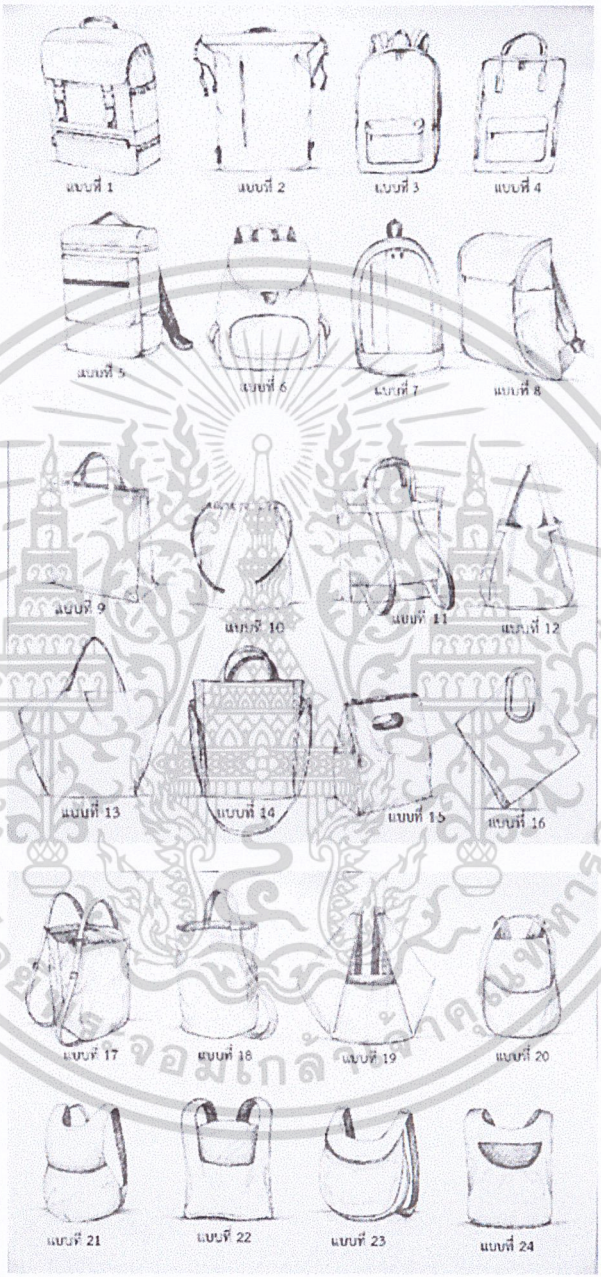

ภาพที่ 4.19 แสดงการออกแบบจำนวน 24 แบบ ที่เน้นในด้านการใช้งาน 3 ชนิดกระเป๋า

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพร่างทั้ง 24 แบบ ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญทางด้านออกแบบผลิตภัณฑ์จำนวน 3 ท่าน ผ่านการใช้ตารางวิศวกรรมย้อนรอยโดยแยกเป็นกลุ่ม 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มชนิดกระเป๋าเป้หรือกระเป๋าสะพายหลัง, กลุ่มกระเป๋าสี่เหลี่ยมหรือกระเป๋าถุงผ้าและกระเป๋าสำหรับการใส่ของด้านหน้าสำหรับใส่สิ่งของต่าง ๆ

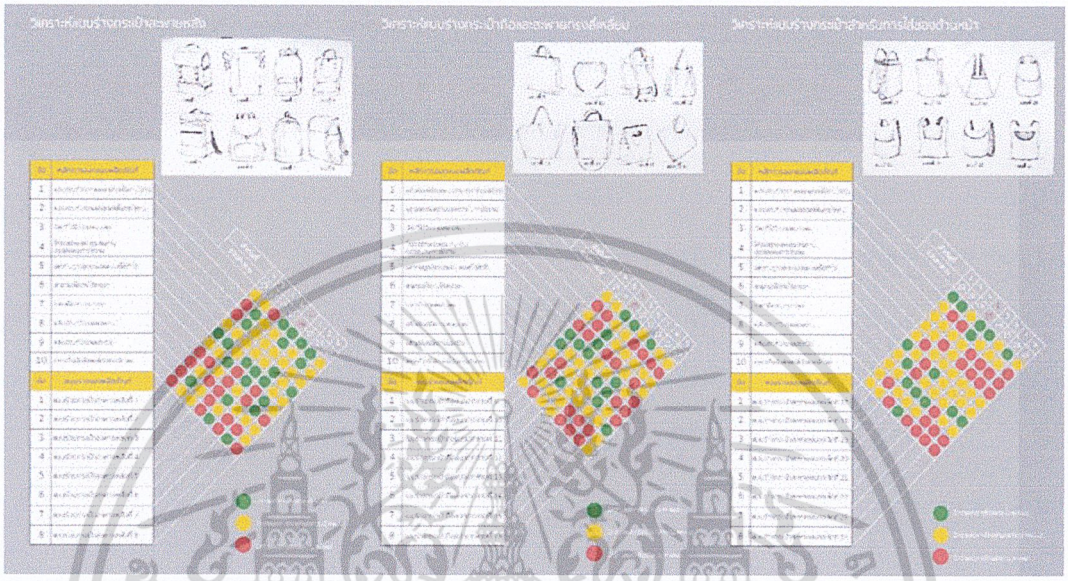

ภาพที่ 4.20 แสดงตารางวิเคราะห์การออกแบบทฤษฎี วิศวกรรมย้อนรอย
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าผลคะแนนความสำคัญตามกระบวนการวิเคราะห์ค่าคะแนน ด้วยการประยุกต์ใช้ “หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์” จากการระดมความคิด 24 แบบ ผู้วิจัยได้คัดเลือกแบบที่เหมาะสมมาจำนวน 3 แบบดังนี้

กระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์	ค่าคะแนน	ความคิดเห็นเพิ่มเติมและการพัฒนา
แบบที่ 5 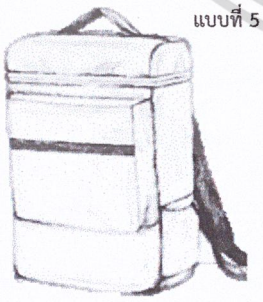	26	ควรเพิ่มเติมช่องใส่ของต่าง ๆ ให้เหมาะสมสำหรับการใส่สิ่งของในยุคปัจจุบัน เช่น ช่องสำหรับใส่โน๊ตบุ๊ค, ช่องใส่สำหรับอุปกรณ์ที่ชาร์ตแบตสำรองและควรมีฟองน้ำกันกระแทกภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

กระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์	ค่าคะแนน	ความคิดเห็นเพิ่มเติมและการพัฒนา
แบบที่ 11 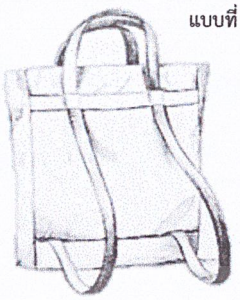	25	ควรเพิ่มเติมช่องใส่ของต่าง ๆ ภายในและภายนอกเพื่อใส่สิ่งของได้อย่างหลากหลายควรมีซิปเพื่อปิดกระเป๋าป้องกันสิ่งของ
แบบที่ 20 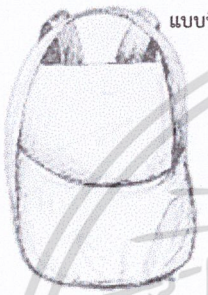	25	ควรเพิ่มเติมควรมีช่องใส่ของเพิ่มเติมและมีการจัดเก็บที่สะดวกมากขึ้นสำหรับการพกพา สายสะพายด้านหลังควรปรับระดับได้และควรทำซัพด้านในเพื่อป้องกันวัสดุสิ่งของสัมผัสร่างกาย

จากตารางที่ 4.6 แสดงค่าคะแนนความสำคัญของการพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ของผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ผู้วิจัยได้นำรูปแบบทั้ง 3 แบบมาพัฒนาโดยการได้นำลวดลายของผ้าชิ่นตีนจกทั้ง 3 ลาย ได้แก่ ลายสองท้อง ลายเครือกลางและลายน้ำอ่าง มาจัดวางองค์ประกอบและวิเคราะห์เพื่อจัดทำการออกแบบในลำดับต่อไป

จากขั้นตอนการสอบถามความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อลวดลายผ้าชิ่นตีนจกทั้งหมด 9 ลาย ผู้บริโภคได้แสดงความคิดเห็นว่า 3 อันดับแรกที่ชื่นชอบมากที่สุดได้แก่ ลายสองท้อง ลายเครือกลางและลายน้ำอ่าง ผู้วิจัยจึงนำทั้ง 3 ลวดลายมาทำการวิเคราะห์ถอดรูปแบบโครงสร้างในแต่ละองค์ประกอบเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

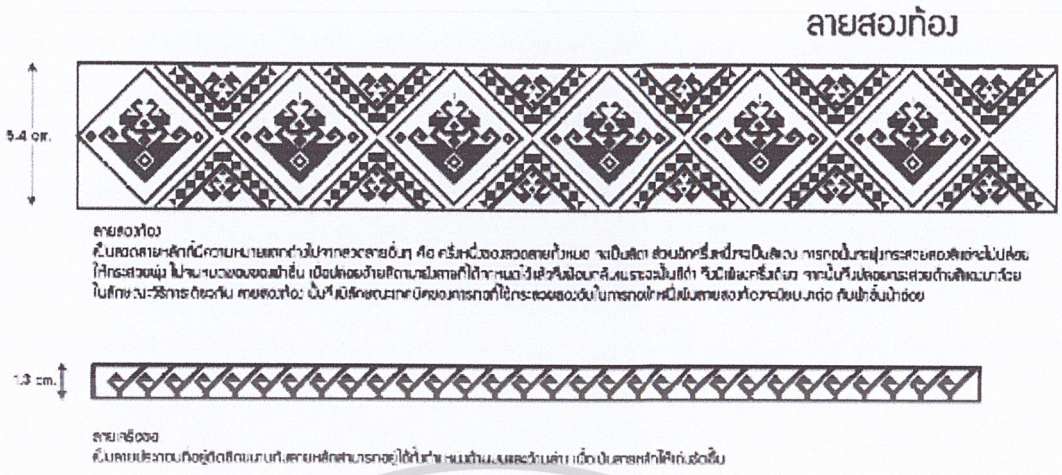

ภาพที่ 4.21 การวิเคราะห์และถอดรูปแบบโครงสร้างของลายสองท้อง

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

จากภาพที่ 4.21 แสดงการวิเคราะห์และถอดรูปแบบโครงสร้างของลายสองท้องความสูงของลายหลัก 5.4 เซนติเมตร ภายในเป็นภาพนก 2 ตัวหันหน้าเข้าหากัน 1 คู่กลางลาย และมีนกอีก 1 คู่อยู่ด้านบนเล็กน้อยของนกคู่ล่างล้อมรอบด้วยกรอบสี่เหลี่ยมด้านเท่า รอบนอกกรอบสี่เหลี่ยมมีนกอีก 1 คู่จัดวางสลับฟันปลาอยู่ด้านนอกทั้งด้านบนและด้านล่าง ลายประกอบที่ใช้ในการประกอบลายคือลายเครือขอเป็นลายประกอบที่อยู่ติดชิดขนานกับลายหลักมีความสูง 1.3 เซนติเมตร สามารถจัดวางในตำแหน่งด้านบนและด้านล่าง

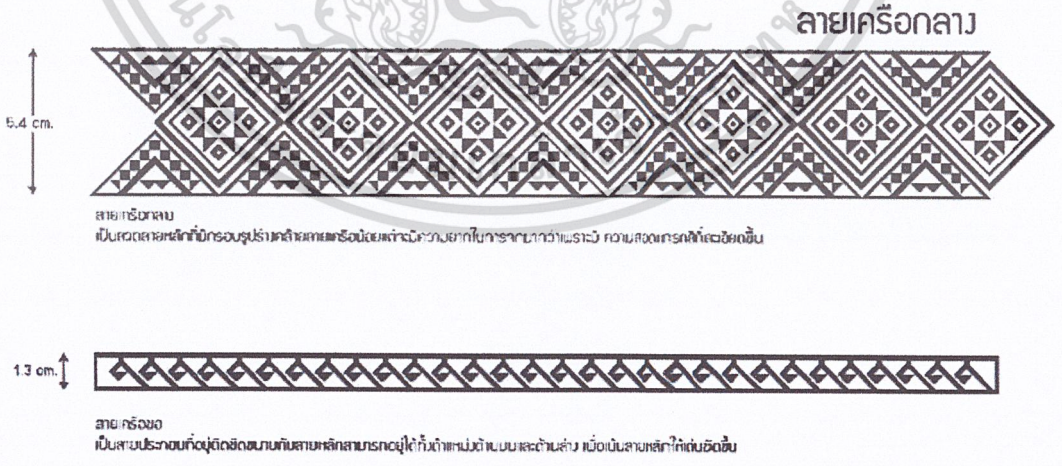

ภาพที่ 4.22 การวิเคราะห์และถอดรูปแบบโครงสร้างของลายเครือกลาง

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพที่ 4.22 แสดงการวิเคราะห์และถอดรูปแบบโครงสร้างของลายเครือกลางมีความสูงของลายหลัก 5.4 เซนติเมตร ภายในประกอบด้วยรูปทรงเลขาคณิตสี่เหลี่ยมซ้อนกันและสามเหลี่ยมจัดวางในลักษณะสมมาตรทั้ง 4 ด้าน เป็นลายที่องค์ประกอบภายในสามารถมองได้จากทุกทิศทางเพราะลายมีความสมมาตรในทุก ๆ ด้าน รอบนอกกรอบสี่เหลี่ยมเป็นลักษณะของรูปทรงสามเหลี่ยมเรียงสลับฟันปลาทั้งด้านบนและด้านล่างภายในมีรูปทรงสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ เรียงขนานไปตามกรอบสามเหลี่ยมเพิ่มลายละเอียดให้กับลาย ลายประกอบที่ใช้ในการประกอบลายคือลายเครือขอเป็นลายประกอบที่อยู่ติดชิดขนานกับลายหลักมีความสูง 1.3 เซนติเมตร สามารถจัดวางในตำแหน่งด้านบนและด้านล่าง

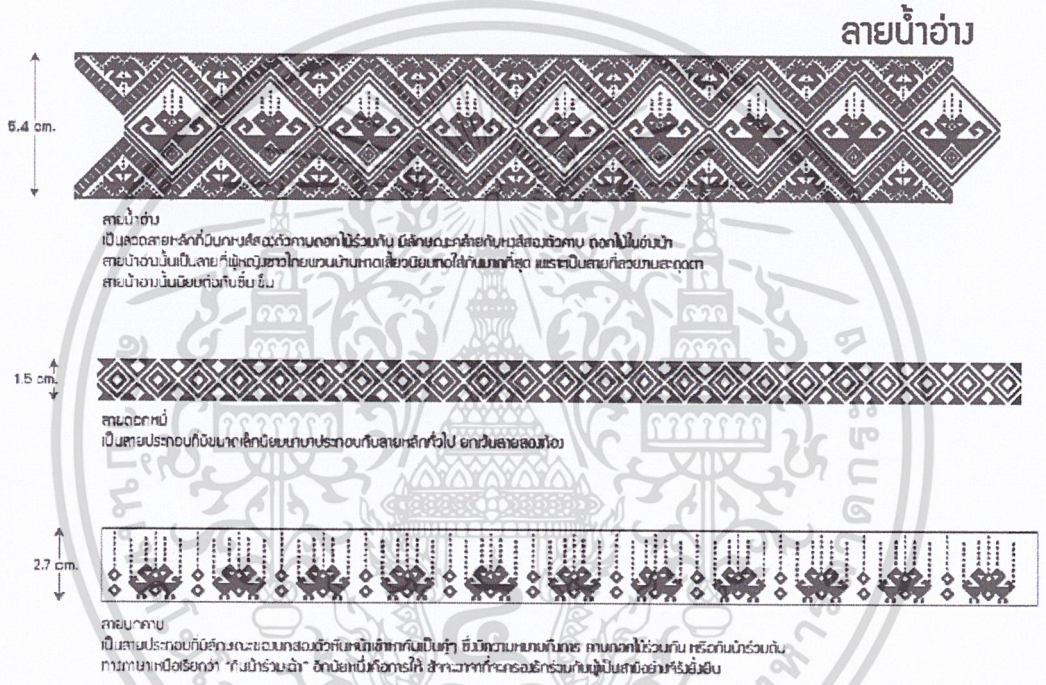

ภาพที่ 4.23 การวิเคราะห์และถอดรูปแบบโครงสร้างของลายน้ำอ่าง
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

ภาพที่ 4.23 แสดงการวิเคราะห์และถอดรูปแบบโครงสร้างของลายน้ำอ่างมีความสูงของลายหลัก 5.4 เซนติเมตร ภายในประกอบด้วยนก 1 คู่หันหน้าเข้าหากันอยู่ภายในกรอบสี่เหลี่ยมตรงกลางลาย บริเวณนอกกรอบสี่เหลี่ยมประกอบด้วยรูปทรงสามเหลี่ยมที่ภายในมีนกอีก 1 คู่หันหน้าเข้าหากันเรียงในลักษณะสลับฟันปลาทั้งด้านบนและด้านล่าง ลายประกอบคือลายดอกหมี่มีความสูงของลาย 1.5 เซนติเมตร เป็นลายประกอบที่มีขนาดเล็กนิยมนำมาประกอบกับลายหลักทั่วไปยกเว้นลายสองท้อง และลายประกอบอีกลายคือลายนกคาบเป็นลายประกอบที่มีลักษณะของนกสองตัวหันหน้าเข้าหากันเป็นคู่ ๆ ซึ่งมีความหมายที่ดีสื่อถึงการคาบดอกไม้ร่วมกันหรือการกินน้ำร่วมต้นทางภาษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหนือเรียกว่า กินน้ำร่วมเต้า อีกนัยหนึ่งคือการให้สัจจะวาจาของคู่รักที่จะครองรักร่วมกันกับผู้เป็นสามีอย่างจีรังยั่งยืน

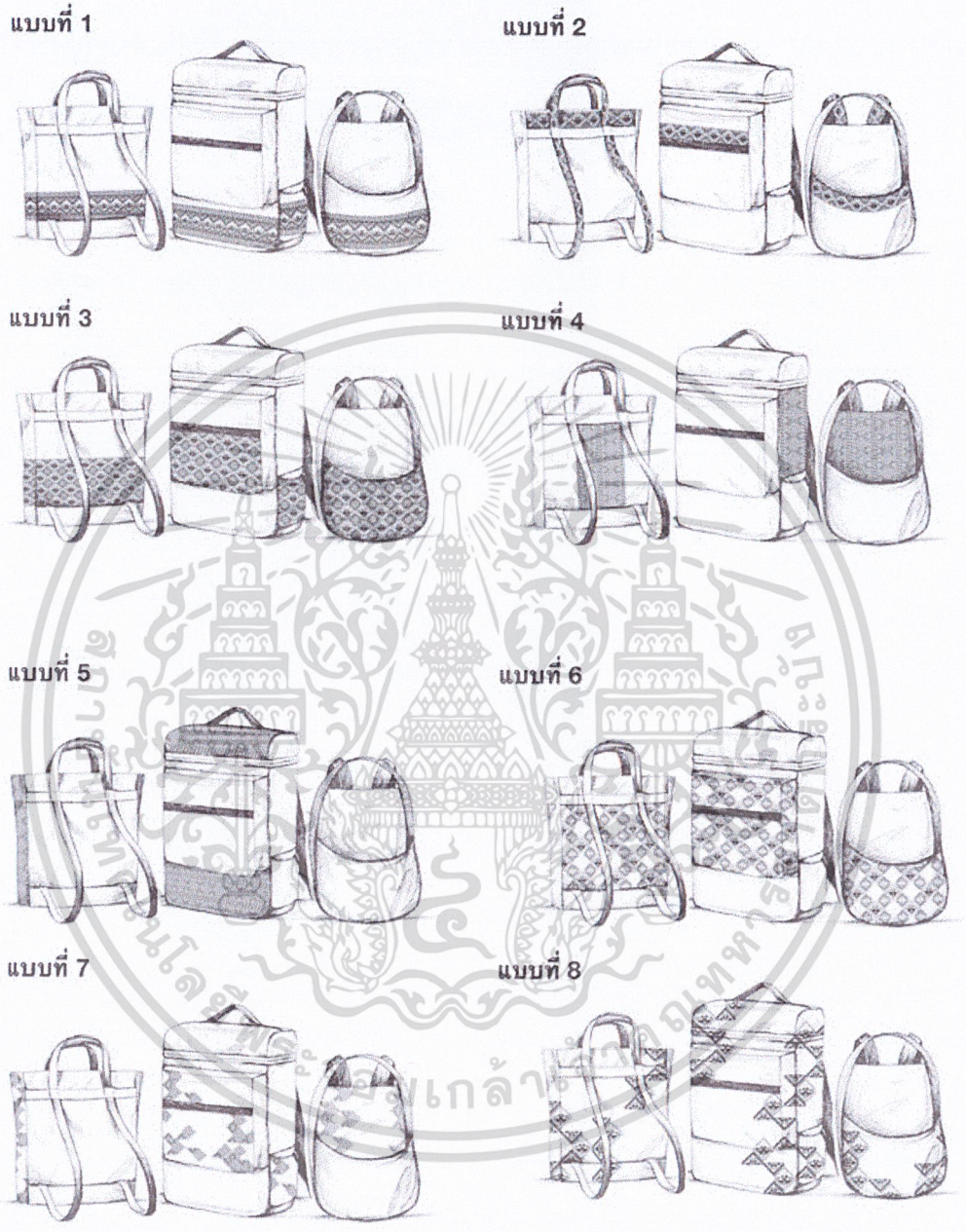

ภาพที่ 4.24 การจัดวางองค์ประกอบของลวดลายผ้าซิ่นตีนจกบนแบบร่าง
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

จากภาพที่ 4.24 ผู้วิจัยได้ทำการนำลวดลายจากผ้าซิ่นตีนจกมาจัดองค์ประกอบบนแบบร่างที่ผ่านกระบวนการวิเคราะห์แบบร่างทั้ง 3 แบบร่างโดยผู้วิจัยได้ทำการจัดรูปแบบองค์ประกอบไว้ทั้งหมด 8 รูปแบบและได้ทำการวิเคราะห์คัดเลือกโดยการระดมความคิดกับผู้เชี่ยวชาญด้านการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกแบบทั้ง 3 ท่าน โดยมีความเห็นว่าการจัดวางองค์ประกอบลวดลายอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจกรูปแบบที่ 1 รูปแบบที่ 3 และรูปแบบที่ 4 มีความเหมาะสมที่จะนำไปพัฒนาสู่กระบวนการออกแบบ Sketch Design ในลำดับต่อไป

ภาพที่ 4.25 แนวคิดและแรงบันดาลใจ 1
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

ภาพที่ 4.26 ออกแบบร่าง 1 (Sketch Design 1)
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.27 แนวคิดและแรงบันดาลใจ 2

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

ภาพที่ 4.28 ออกแบบร่าง 2 (Sketch Design 2)

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.29 แนวคิดและแรงบันดาลใจ 3
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

ภาพที่ 4.30 ออกแบบร่าง 3 (Sketch Design 3)
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 แสดงแนวคิดและลักษณะการใช้งาน

รูปแบบที่ 1

แรงบันดาลใจ	กระบวนการพัฒนา
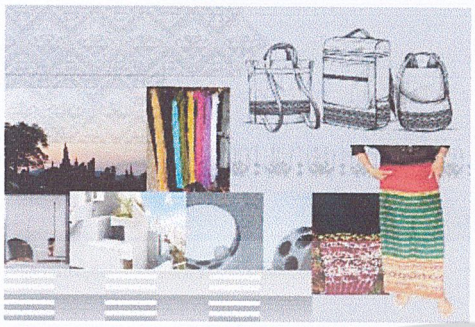	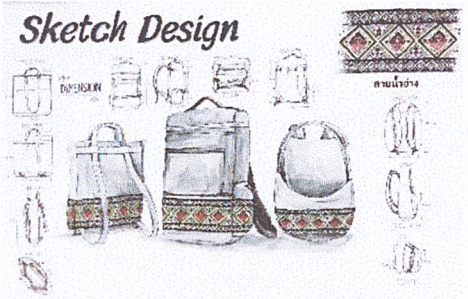

แนวความคิด

รูปแบบที่1 ได้แรงบันดาลใจมาจากการจัดวางองค์ประกอบ ตำแหน่งของลวดลายผ้าชิ่นตีนจก ลงบนกระเป๋า ในตำแหน่งด้านล่างของกระเป๋า สีที่ใช้เป็นเทรนด์สีในปี 2019 โทนสีเทา ผสมผสานกับสีของผ้าชิ่นตีนจก ลวดลายที่ใช้คือส่วนของหลายหลักเท่านั้นมีการใช้ลายประกอบในบางส่วนเล็กน้อยเพื่อเน้นให้เห็นถึงลวดลายได้อย่างชัดเจน

รูปแบบที่ 2

แรงบันดาลใจ	กระบวนการพัฒนา

แนวความคิด

รูปแบบที่2 ได้แรงบันดาลใจมาจากลวดลายสองท้องของผ้าชิ่นตีนจกที่มีลักษณะการจกที่ครึ่งหนึ่งของลวดลายทั้งหมดจะเป็นสีดำ ส่วนอีกครึ่งหนึ่งจะเป็นสีแดง ลายสองท้องนั้นจึงมีลักษณะเทคนิคของการทอที่ใช้กระสวยสองอันในการทอผ้าหนึ่งผืน คู่สีที่ใช้จะเป็นสีดำและแดงมาจากลักษณะของลวดลายและเทรนด์สีในปี 2019 ลวดลายมีการเลือกใช้ลายหลักนำมาจัดเรียงใหม่ให้มีความร่วมสมัยในลักษณะแพทเทิร์นต่อกันและการจัดองค์ประกอบของตำแหน่งลวดลายให้มีพื้นที่ของลายเพิ่มขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

รูปแบบที่ 3

แรงบันดาลใจ	กระบวนการพัฒนา
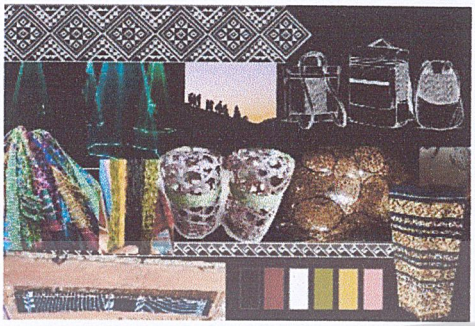	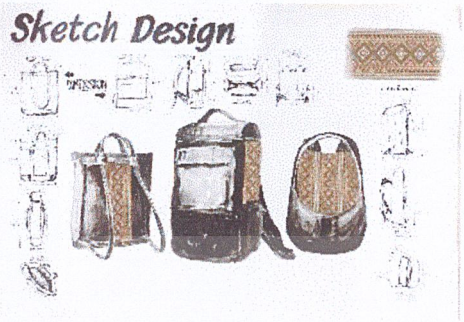

แนวความคิด

รูปแบบที่ 3 ได้แรงบันดาลใจมาจากสีดำของผ้าซิ่นตีนจกจากการวิเคราะห์ด้านสีที่ใช้บนผ้าซิ่นตีนจกนั้นพบว่าสีดำเป็นสีหลักที่ใช้ทอผ้าซิ่นตีนจกในทุก ๆ ผืน การจะวางตำแหน่งของลวดลายนั้นผู้วิจัยได้นำลวดลายของลายเครือกลางมาเป็นแนวความคิดร่วมเนื่องจากลายเครือกลางเป็นลายที่มีลักษณะสมมาตรกันในทุก ๆ ด้านสามารถมองลวดลายได้จากทุกทิศทาง ผู้วิจัยจึงนำมาจัดองค์ประกอบในแนวตั้งเพื่อสร้างความแตกต่างไปจากผ้าซิ่นตีนจกในรูปแบบเดิมแต่ยังคงอัตลักษณ์ของชุดสีที่ใช้ในลวดลายไว้

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าคะแนนความเหมาะสมการพิจารณาเลือกแบบเพื่อการผลิตต้นแบบจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบรวมจำนวน 3 ท่าน

ข้อ	เกณฑ์การพิจารณา	รูปแบบที่ 1 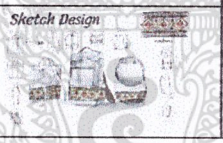	รูปแบบที่ 2	รูปแบบที่ 3 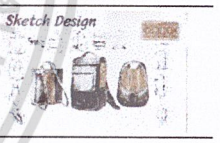
1	การออกแบบที่สัมพันธ์กับคุณภาพของผลิตภัณฑ์			
	- รูปแบบของผลิตภัณฑ์มีความเหมาะสมในการใช้งาน	4.66	4	3.66
	- รูปแบบของผลิตภัณฑ์มีความปลอดภัยในการใช้งาน	4.33	4.33	4
2	- การออกแบบที่สัมพันธ์กับวัสดุและกระบวนการผลิต			
	- วัสดุที่เลือกนำมาใช้มีความเหมาะสมในการผลิต	4.66	4.33	3.66
	- โครงสร้างมีความแข็งแรงทนทาน ต่อลักษณะการใช้งาน	4.33	4	3.66
	- วัสดุที่นำมาใช้เป็นมิตรต่อผู้ใช้งานและสิ่งแวดล้อม	4.33	4.33	4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ข้อ	เกณฑ์การพิจารณา	รูปแบบที่ 1	รูปแบบที่ 2	รูปแบบที่ 3
		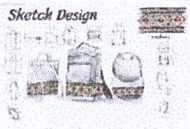		
3	การออกแบบที่สัมพันธ์กับความต้องการของผู้บริโภค			
	- ผลิตภัฑณ์สามารถใช้งานได้สะดวก	4.33	4.33	3.66
	- ผลิตภัณฑ์มีราคาที่เหมาะสม	3.66	3.33	2.66
4	การออกแบบที่สัมพันธ์กับความสวยงาม			
	- รูปแบบของผลิตภัณฑ์มีความสวยงามที่สัมพันธ์ระหว่างรูปทรงของผลิตภัณฑ์และลวดลายผ้าซิ่นตีนจก	4.66	3.66	3.33
	- รูปแบบของผลิตภัณฑ์มีความคิดสร้างสรรค์	3.66	4.33	3.33
	- รูปแบบของผลิตภัณฑ์แสดงถึงอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจกได้อย่างชัดเจน	4	4.33	3.66
	$\overline{X}$	4.26	4.09	3.56
	S.D.	0.37	0.35	0.38

จากตารางที่ 4.8 พบว่าการศึกษาความเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย จำนวน 3 ท่าน ตามกรอบแนวคิดการออกแบบทั้ง 4 ข้อ (วิรุณ ตั้งเจริญ, 2526) ได้แก่ 1) การออกแบบที่สัมพันธ์กับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ 2) การออกแบบที่สัมพันธ์กับวัสดุและกระบวนการผลิต 3) การออกแบบที่สัมพันธ์กับความต้องการของผู้บริโภค 4) การออกแบบที่สัมพันธ์กับความสวยงาม พบว่าทั้ง 3 รูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก สามารถรายงานผลการศึกษาความเห็นได้ดังนี้ รูปแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยที่ลำดับ ($\overline{X}$ = 4.26, S.D. = 0.37) รูปแบบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยที่ลำดับ ($\overline{X}$ = 4.09, S.D. = 0.35) และรูปแบบที่ 3 มีค่าเฉลี่ยที่ลำดับ ($\overline{X}$ = 3.56, S.D. = 0.38)

สรุปว่ารูปแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยที่ลำดับ ($\overline{X}$ = 4.26, S.D. = 0.37) หมายความว่า เหมาะสมมาก ผู้วิจัยจึงนำรูปแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุโขทัย รูปแบบที่ 1 มาทำการพัฒนารูปแบบในครั้งสุดท้ายเพื่อทำการผลิตต้นแบบ จากนั้นจึงนำไปประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อไป

ภาพที่ 4.31 แสดงรูปแบบรายละเอียดผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย รูปแบบที่ 1 ที่ผู้เชี่ยวชาญเลือก

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

จากการเลือกแบบของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้านสรุปผลออกมาในแบบที่ 1 โดยมีจุดเด่นสีเทาของกระเป๋าที่สามารถใช้งานได้ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ลวดลายมีความโดดเด่นแสดงถึงอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ตำแหน่งการจัดวางลวดลายมีความเหมาะสม ผู้เชี่ยวชาญได้ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการออกแบบให้มีการปรับปรุงบางส่วนองค์ประกอบของกระเป๋าบางส่วนอย่าให้มาบดบังรายละเอียดของลวดลายผ้าซิ่นตีนจก ในบางจุดของกระเป๋าสามารถเพิ่มลวดลายลงไปอีกได้เช่น สายสะพายและหูจับของกระเป๋า เพิ่มช่องใส่สิ่งของต่าง ๆ ให้เข้ากับการใช้ชีวิตของผู้บริโภคในปัจจุบันที่จะมีสิ่งของเครื่องใช้ที่เป็นเครื่องมือสื่อสารที่มากขึ้น เพิ่มเรื่องราวความเป็นมาให้กับผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างความเข้าใจที่มากขึ้นกับผู้บริโภคและเพื่อสร้างคุณค่าให้กับผลิตภัณฑ์ที่มีคุณค่าอยู่แล้วให้เพิ่มขึ้น วัสดุที่ใช้ภายนอกของผลิตภัณฑ์กระเป๋าทั้ง 3 แบบควรทำความสะอาดได้ง่ายส่วนภายในของประเป๋าเป้ใบใหญ่ควรบุกฟองน้ำให้มีความหนา 0.5 เซนติเมตรขึ้นไป เพื่อป้องกันและปกป้องสิ่งของภายในไม่ให้เกิดความเสียหายจากการกระแทกหรืออุบัติเหตุต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.8 กระบวนการสร้างต้นแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

4.2.8.1 ขั้นตอนการปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิต

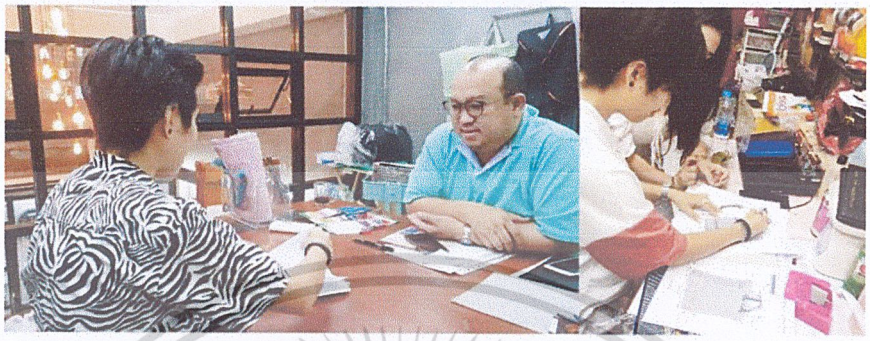

ภาพที่ 4.32 แสดงขั้นตอนการดำเนินงานกับผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิต
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

ภาพที่ 4.33 แสดงขั้นตอนการเลือกใช้วัสดุ
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.34 แสดงขั้นตอนการดำเนินงานกับผู้เชี่ยวชาญด้านการทอผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

ภาพที่ 4.35 แสดงขั้นตอนการทอผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.36 แสดงขั้นตอนการประกอบกระเป๋าจากด้านในสู่ด้านนนอก

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

ภาพที่ 4.37 ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ที่เสร็จสมบรูณ์รูปแบบที่ 1

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

ภาพที่ 4.38 ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ที่เสร็จสมบรูณ์รูปแบบที่ 2

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.39 ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ที่เสร็จสมบูรณ์รูปแบบที่ 3

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินระดับความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

การวิเคราะห์แบบประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจในรูปแบบแบบมาตรฐานประเมินค่าระดับ (Rating Scale) โดยเป็นแบบประเมินที่ผ่านการตรวจแสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยสรุปผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ต่อความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัยที่ได้รับการตรวจจากผู้ทรงคุณวุฒิสามารถใช้ข้อคำถามได้ทุกข้อ โดยกลุ่มเป้าหมายเป็นนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวจังหวัดสุโขทัย จำนวน 100 ท่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย จำนวน 100 คน

ข้อที่	แบบสอบถาม	รูปแบบที่ 1		รูปแบบที่ 2		รูปแบบที่ 3	
						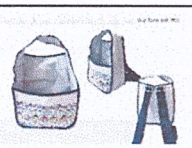	
		$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
1	ด้านความสวยงาม						
	- ผลิตภัณฑ์มีความสวยงามด้านรูปทรง ขนาด สีสัน ลวดลาย	4.16	0.71	4.39	0.71	4.13	0.84
	- รูปแบบของผลิตภัณฑ์น่าสนใจมีความทันสมัย	4.33	0.69	4.41	0.67	4.17	0.84
	- ผลิตภัณฑ์สามารถแสดงถึงอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัยได้อย่างเหมาะสม และสวยงาม	4.31	0.72	4.43	0.69	4.26	0.74
2	ด้านหน้าที่ใช้สอย						
	- หน้าที่ใช้สอยเหมาะสมกับลักษณะของผลิตภัณฑ์	4.39	0.63	4.41	0.64	4.12	0.83
	- หน้าที่ใช้สอยสอดคล้องกับการใช้งานของผู้บริโภค	4.40	0.64	4.41	0.66	4.07	0.87
	- หน้าที่ใช้สอยเหมาะสมต่อการใช้งานในยุคสมัยปัจจุบัน	4.38	0.61	4.51	0.63	4.17	0.84
3	ด้านความปลอดภัย						
	- ผลิตภัณฑ์มีความปลอดภัยในการใช้งาน	4.29	0.73	4.36	0.70	4.02	0.95
	- ผลิตภัณฑ์มีความปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม	4.42	0.70	4.41	0.64	4.23	0.83

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ข้อที่	แบบสอบถาม	รูปแบบที่ 1		รูปแบบที่ 2		รูปแบบที่ 3	
						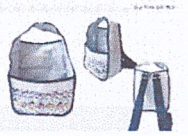	
		$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
4	ด้านความสะดวกสบายในการใช้งาน						
	- ผลิตภัณฑ์สามารถใช้งานได้สะดวก	4.45	0.62	4.47	0.62	4.14	0.86
	- ผลิตภัณฑ์สามารถพกพาเคลื่อนที่ได้ง่าย	4.49	0.65	4.57	0.60	4.26	0.85
	- ผลิตภัณฑ์สามารถดูแลทำความสะอาดได้ง่าย	4.22	0.77	4.28	0.74	4.26	0.80
5	ด้านความแข็งแรงทนทาน						
	- วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม	4.28	0.69	4.35	0.66	4.19	0.79
	- โครงสร้างของผลิตภัณฑ์มีความเหมาะสมกับวัสดุ	4.25	0.69	4.33	0.72	4.15	0.83
	- ผลิตภัณฑ์มีความแข็งแรงทนทานต่อการใช้งาน	4.25	0.66	4.37	0.65	4.10	0.85
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.34	0.67	4.41	0.66	4.16	0.83
ระดับความเหมาะสม		มาก		มาก		มาก	

จากตารางที่ 4.9 แสดงถึงระดับความพึงพอใจในผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ทั้ง 3 รูปแบบพบว่าผู้บริโภคมีระดับความพึงพอใจในผลิตภัณฑ์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทั้ง 3 รูปแบบ โดยสรุปผลได้ดังนี้ รูปแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยรวม ($\overline{X}$ = 4.34 ,S.D.= 0.67) รูปแบบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยรวม ($\overline{X}$ = 4.41 ,S.D.= 0.66) และรูปแบบที่ 3 มีค่าเฉลี่ยรวม ($\overline{X}$ = 4.16 ,S.D.= 0.83) โดยผู้บริโภคมีข้อเสนอแนะดังตาราง 4.10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 แสดงความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ทั้ง 3 รูปแบบ

ลำดับที่	รูปแบบ	ข้อเสนอแนะ
1		- ด้วยรูปทรงเป็นแบบสี่เหลี่ยมอาจจะทำให้ดูเทอะทะเกินไปเวลาสะพายหลังขณะเดินทาง - รูปทรงมีขนาดค่อนข้างใหญ่ พกพาค่อนข้างยาก - เพิ่มเติมให้มีล้อที่จับสำหรับลากกระเป๋า เพื่อความสะดวกในการเคลื่อนที่สำหรับผู้ใช้ผลิตภัณฑ์ - ควรเพิ่มสีสันและวัสดุของกระเป๋าบริเวณด้านล่าง ควรทำเป็นสีเข้มหรือใช้วัสดุที่สามารถป้องกันน้ำได้ในระดับหนึ่ง น่าจะช่วยให้กระเป๋าดูแข็งแรงและสะดวกต่อการใช้งานมากขึ้น
2		- ด้านในควรบุด้วยวัสดุกันน้ำเมื่อเวลาเจอฝนของภายในจะได้ไม่เปียกน้ำ - เพิ่มสีสันที่หลากหลาย
3	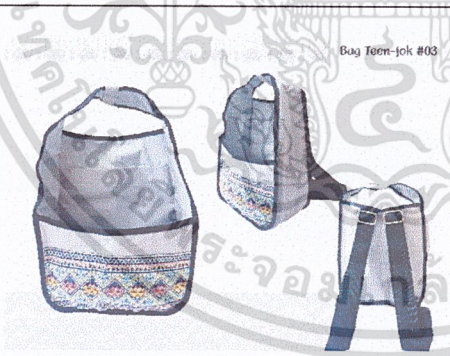	- ด้านหน้าของกระเป๋าอาจเพิ่มวัสดุที่ป้องกันอาหารหรือสิ่งของหกหล่นขณะเคลื่อนที่ - แนะนำให้เพิ่มสีสันหลาย ๆ สี - เพื่อความปลอดภัยในการใช้งานควรเพิ่มซิปซ่อนเพื่อใส่กระเป๋าเงินผู้บริโภคจะได้มีความมั่นใจเมื่อใช้งานมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลพร้อมข้อเสนอแนะดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

จากการศึกษาข้อมูลและวิเคราะห์อัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ร่วมถึงการวิเคราะห์อัตลักษณ์ของชุมชนบ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว การวิเคราะห์ข้อมูลอัตลักษณ์ด้านศิลปะวัฒนธรรมของคนในชุมชนตำบลหาดเสี้ยว และการศึกษาข้อมูลจากศูนย์แหล่งเรียนรู้วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ด้วยการสังเกต สัมภาษณ์และสอบถามข้อมูลพบว่าอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจกนั้น ไม่ได้มีเพียงผ้าซิ่นที่ใช้นุ่งห่มหรือประดับร่างกายให้สวยงามเท่านั้น ทำให้รับรู้และเข้าใจถึงวีถีชีวิตของคนในชุมชนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ความรู้ความเข้าใจ และความเชี่ยวชาญในการผลิตผลงานด้านหัตถกรรมนี้ มีประวัติศาสตร์มาอย่างยาวนาน มีความประณีตและใส่ใจในรายละเอียดทุกขั้นตอนของการผลิต ผลการวิเคราะห์อัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจกได้แก่ลวดลายทั้ง 9 ลาย สีสันที่ใช้ในการสร้างลวดลาย การจัดองค์ประกอบในส่วนต่าง ๆ ของผ้าซิ่นซึ่งผลการศึกษาและการวิเคราะห์ลวดลายของผลิตภัณฑ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยมีลายหลักทั้งหมด 9 ลาย ผู้วิจัยพบว่าลวดลายที่ปรากฏอยู่ผ้าซิ่นตีนจกนั้น ได้แก่ ลายเครือน้อย ลายเครือกลาง ลายเครือใหญ่ ลายมนสิบหก ลายสิบสองหน่วยตัด ลายน้ำอ่าง ลายสองท้อง ลายแปดขอ ลายสี่ขอ และยังมีลายประกอบเล็ก ๆ ที่เสริมให้งดงามอีกหลายลาย ได้แก่ ลายนกคุ้ม ลายนกหมู่ ลายนกแถว ลายนกคาบ ลายดอกหมี่ ลายโจ๊ะหรือลายผีเสื้อ ลายฟันปลา ลายเครือขอ ลายสร้อยหมากหรือสร้อยพร้าว ลายสร้อยสา จากการวิเคราะห์ลวดลายนั้นจะเห็นได้ว่าลวดลายต่าง ๆ จะมีที่มาจากธรรมชาติ เช่น ลักษณะของสัตว์และความเชื่อเกี่ยวกับความหมายดอกไม้ และสถานที่ธรรมชาติ รูปแบบของลายเป็นแบบการจัดวางแบบสมมาตรในกรอบสี่เหลี่ยมและมีระดับความยากง่ายของการจกลวดลายไม่เท่ากัน ทั้งนี้ผู้ที่ทอผ้าซิ่นตีนจกนั้นจะต้องสามารถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สร้างลวดลายได้ครบทุกลวดลายขึ้นอยู่ที่ความชำนาญจากการฝึกฝน ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ชุดสีในผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ผู้วิจัยพบว่าสีที่ใช้ในผ้าซิ่นตีนจก ได้แก่ สีดำ สีขาว สีแดง จะปรากฏอยู่ในทุก ๆ ชุดสีของผ้าซิ่นตีนจก ส่วนชุดสีอื่น ๆ จะเป็นโทนสีที่ใกล้เคียงกันแต่อาจจะมีการเปลี่ยนค่าน้ำหนักของสีที่แตกต่างออกไป โดยส่วนใหญ่แล้วผ้าซิ่นตีนจก 1 ผืนจะมีสีอยู่บนผ้าซิ่น 6 - 8 สี ตามความชื่นชอบของผู้สวมใส่ โทนสีของผ้าซิ่นแต่ละผืนขึ้นอยู่กับผู้สวมใส่อยากให้ผู้ทอผ้าทอออกมาในโทนสีแบบไหน สีโทนร้อน หรือเน้นสีโทนเย็นเป็นหลัก สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความต้องการ เอกลักษณ์อีกอย่างหนึ่งของผ้าซิ่นตีนจกคือมีสีสันที่ตัดกันฉูดฉาดทำให้ลวดลายมีความโดดเด่น และผลการวิเคราะห์ตำแหน่งของลวดลายที่ปรากฏบนผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ผ้าซิ่นตีนจกนั้นมีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ ส่วนหัวซิ่น ส่วนตัวซิ่น และส่วนตีนซิ่น เป็นตำแหน่งที่บ่งบอกถึงลักษณะของผ้าซิ่นและยังเป็นชื่อเรียกของผ้าซิ่นตีนจกเพราะในส่วนตีนของซิ่นจะมีลวดลายปรากฏอยู่ ผู้วิจัยได้ทำการลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลเบื้องต้นจากการสัมภาษณ์และสังเกตกลุ่มชุมชนผู้ทอผ้าซิ่นตีนจก บ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย และได้ทำการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านผ้าซิ่นตีนจกพบว่าในท้องตลาดมีรูปแบบผลิตภัณฑ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ในปัจจุบันมีผลิตภัณฑ์ที่วางขายสามารถแยกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ กระเป๋าและถุงย่าม เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม เครื่องประดับและของที่ระลึก ผู้วิจัยมีความเห็นว่ายังไม่ตอบโจทย์ผู้บริโภคมากนักจึงได้ทำแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย เพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการที่แท้จริงของผู้บริโภคและเป็นแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้ผู้บริโภคส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าควรนำอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจกมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์กระเป๋าจะเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคมากที่สุด ในการออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าในรูปแบบต่าง ๆ นั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์ความต้องการของผู้บริโภคและนำมาวิเคราะห์ด้านการตลาด STP Marketing (ฟิลิป คอตเลอร์.2537: 93) เพื่อกำหนดตำแหน่งและกลุ่มเป้าหมายของผลิตภัณฑ์

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ผลการศึกษาข้อมูลผู้บริโภคก่อนทำการออกแบบผลิตภัณฑ์โดยใช้วิธีการสอบถามความคิดเห็นของผู้บริโภคทั้งเพศชายและเพศหญิงที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไปมีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไปและมีกำลังซื้อสินค้าเพื่อสนองความต้องการของตนเอง มีอาชีพโดยส่วนใหญ่คือพนักงานเอกชนและมีความรู้ด้านผ้าซิ่นตีนจกและความรู้ด้านการออกแบบทำให้ผู้บริโภคเหล่านี้มีความเข้าใจในผลิตภัณฑ์และความต้องการที่แท้จริงว่าตนเองต้องการอะไรและเลือกใช้สินค้าอย่างไร ในชีวิตประจำวันของผู้บริโภคมีการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตมาจากวัสดุผ้าหลายประเภท ผลิตภัณฑ์ที่มีความต้องการและเป็นไปได้ในการใช้งานหากนำอัตลักษณ์จากผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย มาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ผู้บริโภคส่วนใหญ่จะเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าแบบต่าง ๆ มากที่สุด จากนั้นผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จึงได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์หลักการตลาด โดยใช้กรอบแนวความคิดของ(ฟิลิป คอตเลอร์.2537: 93) มาพิจารณาตามหลัก STP Marketing ที่มีการกำหนด Brand Positioning ดังนี้ S = Segmentation การแบ่งกลุ่มผู้บริโภค, T = Targeting กลุ่มเป้าหมาย, P = Positioning ตำแหน่งของผลิตภัณฑ์ โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ S = Segmentation การแบ่งกลุ่มผู้บริโภค ผู้วิจัยได้วิเคราะห์การส่วนแบ่งของตลาดโดยใช้เกณฑ์ตามหลักพฤติกรรมศาสตร์ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ออกเป็น 4 กลุ่ม จากข้อมูลการสอบถามความคิดเห็นของผู้บริโภคทั้ง 70 คน และได้ทำการเลือกกลุ่มผู้บริโภคกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มเป้าหมาย Targeting ซึ่งเป็นกลุ่มผู้บริโภคเพศ ชายหญิง อายุ 20 - 35 ปี มีรายได้ 15,000 บาทขึ้นไป เป็นคนรุ่นใหม่มีลักษณะเด่นคือมีความเป็นตัวของตัวเองสูง มีความรักในธรรมชาติ ชื่นชอบงานศิลปะร่วมสมัยและผลิตภัณฑ์ผ้าทอ มักใช้เวลาว่างไปกับการท่องเที่ยวถ่ายรูปและศึกษาสิ่งที่ตนสนใจ เปิดใจรับสินค้าที่มีความคิดสร้างสรรค์หรือมีแนวคิดแปลกใหม่ เป็นกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในเขตชุมชนเมืองบริเวณพื้นที่ภูมิประเทศที่มีอากาศหลากหลาย อยู่ใกล้สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ทั้งพาหนะ สถานที่ทำงาน ร้านค้าต่าง ๆ อยู่ใกล้ชิดและใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ต้องการความสะดวกรวดเร็วในการใช้ชีวิตมีอัตราการใช้กระเป๋าบ่อยเป็นผู้ที่มีและใช้ผลิตภัณฑ์กระเป๋าประจำอยู่แล้ว ด้านประโยชน์ใช้สอยของผลิตภัณฑ์เน้นความพึงพอใจเป็นหลัก เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่มีโอกาสเลือกใช้และซื้อผลิตภัณฑ์กระเป๋าค่อนข้างสูง จากนั้นผู้วิจัยวิเคราะห์ตำแหน่งของผลิตภัณฑ์ Positioning คู่แข่งอื่น ๆ ร่วมกับผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย เพื่อกำหนดและเปรียบเทียบคู่แข่งได้อย่างชัดเจนให้เห็นถึงความร่วมสมัย รูปลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ วัสดุที่ใช้หน้าที่ประโยชน์ใช้สอย และกำหนดราคาของผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับรายได้ของกลุ่มเป้าหมายที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้

แนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบภาพร่างโดยคำนึกถึงแนวคิดตามหลักการออกแบบทั้ง 4 ข้อ (วิรุณ ตั้งเจริญ, 2526) ได้แก่ 1) การออกแบบที่สัมพันธ์กับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ 2) การออกแบบที่สัมพันธ์กับวัสดุและกระบวนการผลิต 3) การออกแบบที่สัมพันธ์กับความต้องการของผู้บริโภค 4) การออกแบบที่สัมพันธ์กับความงาม โดยทำการออกแบบทั้งสิ้น 24 รูปแบบ 3 ชนิดกระเป๋า ได้แก่ กระเป๋าชนิดกระเป๋าเป้หรือกระเป๋าสะพายหลัง, กระเป๋าสี่เหลี่ยมหรือกระเป๋าถุงผ้าและกระเป๋าสำหรับการใส่ของด้านหน้าทำสำหรับใส่สิ่งของต่าง ๆ ซึ่งกระเป๋าทั้ง 3 ชนิดนั้นมีความแตกต่างในลักษณะการใช้งานเพื่อให้ตอบโจทย์ต่อคนรุ่นใหม่และเทรนด์การรณรงค์ของทั้งภาครัฐและหน่วยงานเอกชนในเรื่องการงดใช้ถุงพลาสติกในร้านค้า ห้างสรรพสินค้า และสถานที่ต่าง ๆ ให้นำถุงผ้าหรือกระเป๋าต่าง ๆ มาใส่สิ่งของแทน จากภาพร่างทั้ง 24 แบบ ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญทางด้านออกแบบผลิตภัณฑ์จำนวน 3 ท่าน โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้ ผลคะแนนความสำคัญตามกระบวนการวิเคราะห์ค่าคะแนนด้วยการประยุกต์ใช้ “หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์” จากการระดมความคิด 24 แบบผู้วิจัยได้คัดเลือกแบบที่เหมาะสมมาจำนวน 3 แบบดังนี้ แบบที่ 5 คะแนนที่ได้ 26 คะแนน คำแนะนำเพิ่มเติมควรเพิ่มเติมช่องใส่ของต่าง ๆ ให้เหมาะสมสำหรับการใส่สิ่งของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในยุคปัจจุบัน เช่น ช่องสำหรับใส่โน๊ตบุ๊ค, ช่องใส่สำหรับอุปกรณ์ที่ชาร์ตแบตสำรองและควรมีฟองน้ำกันกระแทกภายใน แบบที่ 11 คะแนนที่ได้ 25 คะแนน คำแนะนำเพิ่มเติมควรเพิ่มเติมช่องใส่ของต่าง ๆ ภายในและภายนอกเพื่อใส่สิ่งของได้อย่างหลากหลายควรมีซิปเพื่อปิดกระเป๋าป้องกันสิ่งของและแบบที่ 20 คะแนนที่ได้ 25 คะแนน คำแนะนำเพิ่มเติมควรเพิ่มเติมควรมีช่องใส่ของเพิ่มเติมและมีการจัดเก็บที่สะดวกมากขึ้นสำหรับการพกพา สายสะพายด้านหลังควรปรับระดับได้และควรทำซับด้านในเพื่อป้องกันวัสดุสิ่งของสัมผัสร่างกาย จากนั้นผู้วิจัยได้นำรูปแบบทั้ง 3 แบบ มาพัฒนาโดยการได้นำลวดลายของผ้าชิ่นตีนจกทั้ง 3 ลาย ได้แก่ ลายสองท้อง ลายเครือกลางและลายน้ำอ่าง จากทั้งหมด 9 ลวดลาย ซึ่งทั้ง 3 ลายนั้นได้ผ่านการสอบถามความคิดเห็นของผู้บริโภคให้เป็นลวดลายที่ชื่นชอบมากที่สุด มาจัดวางองค์ประกอบและวิเคราะห์เพื่อจัดทำการออกแบบในลำดับต่อไป

ผลการวิเคราะห์ลวดลายนั้นจะเห็นได้ว่าลวดลายต่าง ๆ จะมีที่มาจากธรรมชาติ เช่น ลักษณะของสัตว์และความเชื่อเกี่ยวกับความหมาย ดอกไม้ และสถานที่ธรรมชาติ รูปแบบของลายเป็นแบบการจัดวางแบบสมมาตรในกรอบสี่เหลี่ยม ลายสองท้องภายในเป็นภาพนก 2 ตัวหันหน้าเข้าหากัน 1 คู่กลางลายและมีนกอีก 1 คู่อยู่ด้านบนเล็กน้อยของนกคู่ล่างล้อมรอบด้วยกรอบสี่เหลี่ยมด้านเท่ารอบนอกกรอบสี่เหลี่ยมมีนกอีก 1 คู่จัดวางสลับฟันปลาอยู่ด้านนอกทั้งด้านบนและด้านล่าง ลายเครือกลางมีภายในประกอบด้วยรูปทรงเลขาคณิตสี่เหลี่ยมซ้อนกันและสามเหลี่ยมจัดวางในลักษณะสมมาตรทั้ง 4 ด้าน เป็นลายที่องค์ประกอบภายในสามารถมองได้จากทุกทิศทางเพราะลายมีความสมมาตรในทุก ๆ ด้าน รอบนอกกรอบสี่เหลี่ยมเป็นลักษณะของรูปทรงสามเหลี่ยมเรียงสลับฟันปลาทั้งด้านบนและด้านล่างภายในมีรูปทรงสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ เรียงขนานไปตามกรอบสามเหลี่ยมเพิ่มรายละเอียดให้กับลายลายน้ำอ่างภายในประกอบด้วยนก 1 คู่หันหน้าเข้าหากันอยู่ภายในกรอบสี่เหลี่ยมตรงกลางลาย บริเวณนอกกรอบสี่เหลี่ยมประกอบด้วยรูปทรงสามเหลี่ยมที่ภายในมีนกอีก 1 คู่หันหน้าเข้าหากันเรียงในลักษณะสลับฟันปลาทั้งด้านบนและด้านล่าง ผู้วิจัยได้ทำการนำลวดลายจากผ้าชิ่นตีนจกมาจัดองค์ประกอบบนแบบร่างที่ผ่านกระบวนการวิเคราะห์แบบร่างทั้ง 3 แบบร่าง โดยผู้วิจัยได้ทำการจัดรูปแบบองค์ประกอบไว้ทั้งหมด 8 รูปแบบและได้ทำการวิเคราะห์คัดเลือกโดยการระดมความคิดกับผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบทั้ง 3 ท่าน โดยมีความเห็นว่าการจัดวางองค์ประกอบลวดลายอัตลักษณ์ผ้าชิ่นตีนจกรูปแบบที่ 1 รูปแบบที่ 3 และรูปแบบที่ 4 มีความเหมาะสมที่จะนำไปพัฒนาสู่กระบวนการออกแบบแบบร่างในลำดับต่อไป

ผลการวิเคราะห์ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย จำนวน 3 ท่านนั้น พบว่าทั้ง 3 รูปแบบมีความเหมาะสมมาก โดยมีค่าเฉลี่ยดังนี้ รูปแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยที่ลำดับ ($\overline{X}$ = 4.26, S.D. = 0.37) รูปแบบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยที่ลำดับ ($\overline{X}$ = 4.09, S.D. = 0.35) และรูปแบบที่ 3 มีค่าเฉลี่ยที่ลำดับ ($\overline{X}$ = 3.56, S.D. = 0.38)

สรุปรูปแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยที่ลำดับ ($\overline{X}$ = 4.26, S.D. = 0.37) หมายความว่า เหมาะสมมาก ผู้วิจัยจึงนำรูปแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบที่ 1 มาทำการพัฒนารูปแบบในครั้งสุดท้ายเพื่อทำการผลิตต้นแบบ จากนั้นจึงนำไปประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภค

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินระดับความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินระดับความพึงพอใจในผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ทั้ง 3 รูปแบบพบว่าผู้บริโภคมีระดับความพึงพอใจในผลิตภัณฑ์อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยมีรายละเอียดดังนี้ รูปแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยรวม ($\overline{X}$ = 4.34 ,S.D.= 0.67) รูปแบบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยรวม ($\overline{X}$ = 4.41 ,S.D.= 0.66) และรูปแบบที่ 3 มีค่าเฉลี่ยรวม ($\overline{X}$ = 4.16 ,S.D.= 0.83)

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลการวิจัย โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ตามหัวข้อวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

5.2.1 อภิปรายผลการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ผู้วิจัยพบว่า ผ้าซิ่นตีนจกยังคงเป็นผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในวงจำกัดของตลาดเนื่องด้วยหลากหลายปัจจัยได้แก่ กระบวนการผลิตที่อาจมีความล่าช้าไม่รวดเร็วและทันสมัย ผู้ผลิตส่วนใหญ่มีจำนวนลดลงจากในอดีตและเป็นผู้ที่มีอายุในวัยกลางคนจนถึงวัยสูงอายุ ขาดความรู้ในการผลิตสินค้าและวิธีการนำเสนอในรูปแบบใหม่ ๆ ที่น่าสนใจสามารถดึงดูดผู้บริโภคในกลุ่มอื่น ๆ ทำให้ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะทำการศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจกเพื่อเป็นการส่งเสริมภูมิปัญญาของผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนที่ได้มองเห็นถึงการพัฒนาควบคู่ไปกับการเรียนรู้ในผลิตภัณฑ์ของตนเองว่าสามารถต่อยอดได้อย่างหลากหลายทั้งด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ สีสันที่ใช้มีการนำวัสดุใหม่ ๆ เช่น ผ้าหรือเส้นใยต่าง ๆ เข้าไปผสมผสาน และเกิดประโยชน์ต่อผู้บริโภคที่ได้รับผลิตภัณฑ์ที่มีความเหมาะสมกับการใช้งานจริงในปัจจุบัน สอดคล้องกับแนวคิดของ (ใจภักดิ์ บุรพเจตนา.2555) กล่าวว่า เพื่อเป็นการอนุรักษ์สืบสานอัตลักษณ์ของผ้าทอพื้นถิ่นและตระหนักในคุณค่าความงามของลวดลายผ้าไทยล้านนาในรูปแบบร่วมสมัยในปัจจุบันเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสินค้าเชิงสร้างสรรค์ด้านหัตถกรรมไทยให้คงอยู่ อีกทั้งยังเป็นการสร้างรายได้ให้กลับชุมชนเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการอนุรักษ์ควบคู่กันไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2 อภิปรายผลสรุปผลการออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

เมื่อได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการของผู้บริโภคโดยใช้แนวทางการวิเคราะห์ด้านการตลาด STP Marketing ของ(ฟิลิป คอตเลอร์.2537: 93) เพื่อหาจุดยืนของผลิตภัณฑ์ กลุ่มเป้าหมายและตำแหน่งระหว่างคู่แข่งและผลิตภัณฑ์ที่จะทำการออกแบบ จากนั้นจึงได้มีการนำแนวคิดด้านการออกแบบทั้ง 4 ประการของ (วิรุณ ตั้งเจริญ, 2526) นำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบ ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการสเก็ตภาพร่าง จำนวน 24 แบบ โดยใช้กระบวนการพิจารณาตามหลักการออกแบบทฤษฎีวิศวกรรมย้อนรอย เพื่อทำการคัดเลือกแบบร่างได้จำนวน 3 แบบ จากแบบร่างที่ได้มาผู้วิจัยได้ทำการออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าโดยนำลวดลายจากผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ที่ได้สอบถามความคิดเห็นจากผู้บริโภคมีระดับคะแนนสูงสุด 3 ลาย ได้แก่ ลายน้ำอ่าง, ลายสองท้อง และลายเครือกลาง จากทั้งหมด 9 ลวยลาย นำมาประยุกต์และออกแบบร่วมกับแบบร่างทั้ง 3 แบบร่าง โดยนำรูปแบบกระเป๋าที่ได้ทั้ง 3 แบบมาทำการวิเคราะห์ความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ พบว่าแบบร่างกระเป๋าทั้ง 3 รูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีรายละเอียดดังนี้ รูปแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยที่ลำดับ ($\overline{X}$ = 4.26, S.D. = 0.37) รูปแบบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยที่ลำดับ ($\overline{X}$ = 4.09, S.D. = 0.35) และรูปแบบที่ 3 มีค่าเฉลี่ยที่ลำดับ ($\overline{X}$ = 3.56, S.D. = 0.38) สรุปว่ารูปแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยที่ลำดับ ($\overline{X}$ = 4.26, S.D. = 0.37) หมายความว่าเหมาะสมมาก ผู้วิจัยจึงนำรูปแบบที่ 1 ที่มีความเหมาะสมที่สุดจากทั้ง 3 รูปแบบมาทำการพัฒนารูปแบบในครั้งสุดท้ายเพื่อทำการผลิตต้นแบบ

การออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย นั้นมุ่งเน้นการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับภูมิปัญญาร่วมถึงอัตลักษณ์ของท้องถิ่นได้แก่ ลวดลายอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ สีที่ใช้บนผ้าซิ่นตีนจก ขั้นตอนการผลิตที่มีความประณีต และอัตลักษณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมการแต่งกายตลอดจนความเชื่อความศรัทราที่ยังคงมีอยู่ในชุมชนทอผ้าซิ่นตีนจกส่งต่อไปยังผู้ที่ได้ใช้ผลิตภัณฑ์ ทำให้ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่ไม่ได้มีเพียงความสวยงามของผลิตภัณฑ์เท่านั้นแต่ยังมีคุณค่าทางจิตใจ ทั้งนี้การออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจกยังเป็นการเพิ่มช่องทางสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน และทำให้เกิดกลุ่มลูกค้าใหม่ ๆ เพื่อเป็นการขยายตลาดให้คนรุ่นใหม่หันกลับมาอนุรักษ์ความเป็นไทยที่ผสมผสานกับความร่วมสมัย โดยสามารถใช้งานได้จริงตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคให้ได้มากที่สุดและยังส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยให้คงอยู่ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.3 อภิปรายผลการประเมินระดับความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

การประเมินความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ตามหลักการออกแบบของ (อุดมศักดิ์ สาริบุตร. 2549 : 18-19) นำมาประยุกต์ใช้ในขั้นตอนการหาค่าและประเมินความพึงพอใจโดยผู้วิจัยได้ศึกษาตามกรอบแนวคิดดังนี้ 1) ด้านความสวยงาม 2) ด้านหน้าที่ใช้สอย 3) ด้านความปลอดภัย 4) ด้านความสะดวกสบายในการใช้ 5) ความความแข็งแรง ประชากร ได้แก่ นักท่องเที่ยวและผู้บริโภคผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย จำนวน 200 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่นักท่องเที่ยวและผู้บริโภคผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ จำนวน 100 คน จากการประเมินระดับความพึงพอใจในผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ทั้ง 3 รูปแบบพบว่าผู้บริโภคมีระดับความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจกอยู่ในเกณฑ์ระดับมากทั้ง 3 รูปแบบ โดยมีรายละเอียดดังนี้ รูปแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยรวม ($\overline{X}$ = 4.34 ,S.D.= 0.67) รูปแบบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยรวม ($\overline{X}$ = 4.41 ,S.D.= 0.66) และรูปแบบที่ 3 มีค่าเฉลี่ยรวม ($\overline{X}$ = 4.16 ,S.D.= 0.83)

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องการศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้และเพื่อการทำวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำวิจัยไปใช้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่มีความร่วมสมัยได้อีกจะต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้มีความเหมาะสมกับผู้บริโภค ในขั้นตอนการผลิตปริมาณจำนวนมากจะต้องศึกษาเพื่อสร้างเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่จะช่วยลดระยะเวลาในการผลิตลง เนื่องจากกระบวนการผลิตในทุกขั้นตอนยังคงเป็นการทำด้วยมือในทุก ๆ ขั้นตอนอาจทำให้เกิดความล่าช้าและได้ในปริมาณจำนวนน้อย เนื่องด้วยการออกแบบผลิตภัณฑ์นั้น เพื่อให้ได้คุณภาพของผลิตภัณฑ์ตรงตามความต้องการของผู้วิจัยต้องใช้ความชำนาญในการตัดเย็บผู้ผลิตควรมีทักษะฝีมือในการผลิตต้องคำนึงถึงกรรมวิธีการผลิตข้อจำกัด ของอุปกรณ์ เครื่องมือ รวมถึงการออกแบบ โดยต้องให้มีเหมาะสมและความง่ายต่อการผลิตภัณฑ์ ในการศึกษาและพัฒนาต่อยอดงานวิจัยสามารถพัฒนาลวดลายของผ้าซิ่นตีนจกจากการต่อยอดลายเดิมเพื่อเป็นการสร้างลายใหม่ขึ้นมาให้ตอบโจทย์และสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้บริโภคเพิ่มขึ้น ในส่วนของผ้าแคนวาสที่นำมาใช้ในการผลิตกระเป๋านั้นสามารถเพิ่มลวดลายสกรีนหรือลายปริ้นต่าง ๆ เพื่อสร้างสรรค์ชิ้นงานให้ดูมีความสวยงามและน่าสนใจเพิ่มขึ้น ควรมีกระบวนการป้องกันน้ำบนพื้นผิวของวัสดุผ้าจะเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาเรื่องน้ำที่จะทำให้สิ่งของภายในเปียกได้ นอกจากนี้สามารถเพิ่มวัสดุอื่นเข้าไปในผลิตภัณฑ์กระเป๋าเช่น วัสดุหนัง หรือติด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุประเภทโลหะเข้าไปจะทำให้ดูมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ควรเพิ่มเติมในด้านอัตลักษณ์ของชุมชนและจังหวัดสุโขทัยเข้าไปในชิ้นงานเพื่อบ่งบอกถึงความเป็นมา ต้นกำเนิดของผลิตภัณฑ์และแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของงานหัตถกรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนและจังหวัดสุโขทัยได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปนอกจากประเด็นที่ทำการศึกษาอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจกอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย สามารถศึกษาอัตลักษณ์ผ้าทอของไทยในจังหวัดอื่น ๆ ที่มีความน่าสนใจในการศึกษาและต่อยอดผลิตภัณฑ์ เพื่อเป็นการอนุรักษ์และสืบสานภูมิปัญญาของงานหัตกรรมไทยให้สามารถอยู่คู่กับคนไทยได้ทุกยุคทุกสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำนักงานอนุรักษณ์และตรวจสอบมาตรฐานหม่อนไหม กรมหม่อนไหม. 2560. **เอกลักษณ์ผ้าไทย.** [Online]. Available : http://www.qsds.go.th/silkcotton/k_29.php.

กระทรวงวัฒนธรรม กรมส่งเสริมวัฒนธรรม. 2559. **วัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา.** พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : บริษัท รุ่งศิลป์การพิมพ์.

กมลา กองสุข. 2536. **ผ้าจก กลุ่มลาวครั่งบ้านกุดจอก ชัยนาท-บ้านทับผึ้งน้อย สุพรรณบุรี.** กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.

ใจภักดิ์ บุรพเจตนา. 2555. **การพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทของที่ระลึกของชุมชนบ้านหาดเสี้ยวจังหวัดสุโขทัย.** สาขาวิชาการออกแบบแฟชั่นและศิลปะสิ่งทอ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

เชลียงพล เดือนเพ็ญ, ธนียา เจติยานุกรกุล และ วรลัญจก์ บุณยสุรัตน์. 2559. **การอนุรักษ์และสืบสานลวดลาย ผ้าทอไทพวน บ้านหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย.** วิทยานิพนธ์ หลักสูตรศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ทรงวุฒิ เอกวุฒิวงศา. 2557. **หลักการคิดวิเคราะห์เพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ พื้นฐานการคิดเชิงพัฒนาผลิตภัณฑ์.** พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : หจก. มีน เซอร์วิสซัพพลาย.

เทศบาลตำบลหาดเสี้ยว. 2551. **สืบเชื้อคงสาย ไทยพวนบ้านหาดเสี้ยว.** พิมพ์ครั้งที่ 1. สุโขทัย : พี. ออฟเซ็ทอาร์ท.

ธวัชชานนท์ สิปปภากุล. 2548. **การยศาสตร์และกายวิภาคเชิงกล.** พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : วาดศิลป์.

นวลน้อย บุญวงษ์. 2539. **หลักการออกแบบ.** พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นวลน้อย บุญวงษ์. 2542. **หลักการออกแบบ.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นวลแข ปาลิวนิช. 2542. **ความรู้เรื่องผ้าและเส้นใย.** ปทุมธานี : สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.

โพธิ์ แซมลำเจียก. 2537. **ตำนานไทยพวน.** กรุงเทพฯ : ก. พลพิมพ์พริ้นติ้ง.

พรสนอง วงศ์สิงทอง. 2550. วิธีวิทยาการวิจัยการออกแบบผลิตภัณฑ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มณฑา จันทร์เกตุเลี้ยด. 2541. **วิทยาศาสตร์เบื้องต้น.** กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัฒนะ จูฑะวิภาต. 2555. **ผ้าทอกับชีวิตคนไทย.** โครงการวิจัย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

วิรุณ ตั้งเจริญ. 2526. **การออกแบบ.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วิฒวลอาร์ต

อัจฉราพร ไศละสูตร. 2526. **ความรู้เรื่องผ้า.** กรุงเทพฯ : บริษัทศูนย์หนังสือกรุงเทพฯ.

อุดมศักดิ์ สาริบุตร. 2549. **เทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม.** กรุงเทพฯ. : โอ. เอส. พริ้นติ้งเฮ้าส์.

Kotler, P. 1994. **Principal of marketing.** Englewood Cliff, N.J. : Prentice Hell.

Kotler, P. 2017. **Marketing 4.0**. John Wiley & Sons, Inc.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก	ใบขอความอนุเคราะห์จากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
ภาคผนวก ข	แบบประเมินเพื่อความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัย IOC
ภาคผนวก ค	กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล
ภาคผนวก ง	ภาพขั้นตอนการลงพื้นที่ในการเก็บข้อมูล
ภาคผนวก จ	ภาพถ่ายการเก็บข้อมูล ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ
ภาคผนวก ฉ	ภาพถ่ายการเก็บข้อมูลในการวิจัยกับในด้านการออกแบบ
ภาคผนวก ช	ภาพถ่ายการเก็บข้อมูลในการวิจัยในด้านการประเมินความพึงพอใจผู้บริโภค
ภาคผนวก ซ	ภาพถ่ายผลการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

ใบขอความอนุเคราะห์จากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

หนังสือขอเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

หนังสือขอเชิญผู้เชี่ยวชาญเพื่อการวิจัย

รองรับพิจารณาบทความเพื่อตีพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สจล. ส่วนสนับสนุนวิชาการ โทร.3692
ที่ ศธ 0524.04 **0441** วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบสอบถาม และแบบประเมิน

เรียน ผศ.ดร.ธนินทร์ รัตนโอฬาร

ด้วย นางสาวกมลวรรณ แสงฉวี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจกอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย" โดยมี ผศ.ดร.ธเนศ ภิรมย์การ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.อภิสักก์ สินธุภัค เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบสอบถามและแบบประเมินนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจและประเมินของท่านจะช่วยให้งานวิจัย ของ นางสาวกมลวรรณ แสงฉวี มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้แนบแบบสอบถามและ แบบประเมิน มาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ดร.ราตรี ศิริพันธุ์)
รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สจล. ส่วนสนับสนุนวิชาการ โทร.3692
ที่ ศธ 0524.04 /0441 วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบสอบถาม และแบบประเมิน

เรียน ผศ.ดร.กฤษณา คิดดี

ด้วย นางสาวกมลวรรณ แสงฉวี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าชิ้นตีนจกอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย" โดยมี ผศ.ดร.ธเนศ ภิรมย์การ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.อภิสักก์ สินธุภัค เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบสอบถามและแบบประเมินนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจและประเมินของท่านจะช่วยให้งานวิจัย ของ นางสาวกมลวรรณ แสงฉวี มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้แนบแบบสอบถามและ แบบประเมิน มาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ดร.ราตรี ศิริพันธุ์)
รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

21 มี.ค 62.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สจล. ส่วนสนับสนุนวิชาการ โทร.3692
ที่ ศธ 0524.04 /**0441** วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบสอบถาม และแบบประเมิน

เรียน ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชร์แสงศรี

ด้วย นางสาวกมลวรรณ แสงฉวี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าชิ่นตีนจกอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย" โดยมี ผศ.ดร.ธเนศ ภิรมย์การ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.อภิสักก์ สินธุภัค เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบสอบถามและแบบประเมินนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจและประเมินของท่านจะช่วยให้งานวิจัย ของ นางสาวกมลวรรณ แสงฉวี มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้แนบแบบสอบถามและ แบบประเมิน มาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ดร.ราตรี ศิริพันธุ์)
รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สจล. ส่วนสนับสนุนวิชาการ โทร.3692
ที่ อว7004/ **1652** วันที่ 26 กันยายน 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์

เรียน ศ.ว่าที่ร้อยโท ดร.พิชัย สดภิบาล

ด้วย นางสาวกมลวรรณ แสงฉวี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าชิ้นตีนจกอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย" โดยมี ผศ.ดร.ธเนศ ภิรมย์การ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.อภิสักก์ สินธุภัค เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ ของ นางสาวกมลวรรณ แสงฉวี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ดร.ราตรี ศิริพันธุ์)
รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ อว 7004/1652

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

26 กันยายน 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์

เรียน รศ.กันจณา ดำโสภี

ด้วย นางสาวกมลวรรณ แสงฉวี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจกอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย" โดยมี ผศ.ดร.ธเนศ ภิรมย์การ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.อภิสักก์ สินธุภัค เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ ของ นางสาวกมลวรรณ แสงฉวี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ราตรี ศิริพันธุ์)
รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

รศ.กันจณา ดำโสภี
จนเฉินผู้เชี่ยวชาญด้านการ
ออกแบบผลิตภัณฑ์

ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692
โทรสาร. 02- 329-8436
ติดต่อนักศึกษา โทร. 085-095-4449

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ **0867**

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

22 มีนาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย และด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์

เรียน ผศ.จรูญ คล้ายจ้อย

ด้วย นางสาวกมลวรรณ แสงฉวี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย" โดยมี ผศ.ดร.ธเนศ ภิรมย์การ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.อภิสักก์ สินธุภัค เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย และด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ ของ นางสาวกมลวรรณ แสงฉวี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ราตรี ศิริพันธุ์)
รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692
โทรสาร. 02- 329-8436
ติดต่อนักศึกษา โทร. 085-095-4449

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 0442

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

12 กุมภาพันธ์ 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

เรียน นางจันทรา โกใส

ด้วย นางสาวกมลวรรณ แสงฉวี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย" โดยมี ผศ.ดร.ธเนศ ภิรมย์การ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.อภิสักก์ สินธุภัค เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ของ นางสาวกมลวรรณ แสงฉวี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ราชรี ศิริพันธุ์)
รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692
โทรสาร. 02- 329-8436
ติดต่อนักศึกษา โทร. 085-096-4449

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 0442

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

12 กุมภาพันธ์ 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

เรียน นางสุนทรี วิชิตนาค

ด้วย นางสาวกมลวรรณ แสงฉวี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย" โดยมี ผศ.ดร.ธเนศ ภิรมย์การ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.อภิสักก์ สินธุภัค เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ของ นางสาวกมลวรรณ แสงฉวี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ราตรี ศิริพันธุ์)
รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692
โทรสาร. 02- 329-8436
ติดต่อนักศึกษา โทร. 085-096-4449

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 0442

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

12 กุมภาพันธ์ 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

เรียน นายสาธร โสรัจประสพสันต์

ด้วย นางสาวกมลวรรณ แสงฉวี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย" โดยมี ผศ.ดร.ธเนศ ภิรมย์การ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.อภิสักก์ สินธุภัค เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ของ นางสาวกมลวรรณ แสงฉวี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ราตรี ศิริพันธุ์)
รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692
โทรสาร. 02- 329-8436
ติดต่อนักศึกษา โทร. 085-096-4449

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประชุมวิชาการทางการศึกษาระดับชาติ
การพัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้ในชีวิตจริง
09th การเรียนการสอนยุคใหม่

DEVELOPING

ในประกาศนียบัตร
การนำเสนอผลงานวิจัย

กมลวรรณ แสงฉวี ธเนศ ภิรมย์การ และอภิสักก์ สินธุภัค

REAL-LIFE

นำเสนอบทความเรื่อง

การศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าชิ้นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ณ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วันศุกร์ที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2562

EXPERIENCES

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

LEARNING

ภาคผนวก ข

แบบประเมินเพื่อความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัย IOC

แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

แบบสอบถามความพึงพอใจผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ที่ 1

เพื่อศึกษาและวิเคราะห์อัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามบันทึกการสัมภาษณ์

เพื่อศึกษาและวิเคราะห์อัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย
ขั้นตอนการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

วันที่สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 1

- ผู้ให้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ☐ ด้านผ้าซิ่นตีนจก ☐ ด้านการออกแบบ ☐ อื่นๆ
- อายุ ☐ 20-30 ปี ☐ มากกว่า 30 ปีขึ้นไป
- เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
- วุฒิการศึกษา ☐ ปวชหรือปวส ☐ ป.ตรี ☐ สูงกว่าป.ตรี
- ระยะเวลาในการทำงาน ☐ 3-5 ปี ☐ มากกว่า 5 ปีขึ้นไป
- ชื่อสถาบัน/บริษัท

.....

ตอนที่ 2

1. ประวัติและความเป็นมาของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

.....
.....
.....
.....
.....
.....

2. อัตลักษณ์หรือลักษณะเฉพาะของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย มีอะไรบ้าง (เช่น ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี สิ่งที่ถือปฏิบัติสืบต่อกันมา)

.....
.....
.....
.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ปัจจุบันมีชุมชนไหนบ้างที่ยังคงทอผ้าชิ่นตีนจกในอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. ในปัจจุบันสถานะการของผลิตภัณฑ์ผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ที่มีต่อกลุ่มผู้บริโภคเป็นอย่างไรและมีปัญหาอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

5. มีแนวทางหรือข้อเสนอแนะอย่างไรในการออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

.....

.....

.....

.....

.....

6. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้ให้สัมภาษณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ที่ 2

เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ขั้นตอนการเก็บข้อมูลพฤติกรรมของผู้บริโภค ก่อนจะเริ่มทำการออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

วันที่.....

ตอนที่ 1

- ผู้ให้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ☐ ด้านผ้าซิ่นตีนจก ☐ ด้านการออกแบบ ☐ อื่นๆ
- อายุ ☐ 20-30 ปี ☐ มากกว่า 30 ปีขึ้นไป
- เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
- วุฒิการศึกษา ☐ ปวชหรือปวส ☐ ป.ตรี ☐ สูงกว่าป.ตรี
- ระยะเวลาในการทำงาน ☐ 3-5 ปี ☐ มากกว่า 5 ปีขึ้นไป
- ชื่อสถาบัน/บริษัท

.....

ตอนที่ 2

1. ในชีวิตประจำวันได้ใช้ผลิตภัณฑ์อะไรบ้างที่มีความเกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากวัสดุผ้า

.....

.....

.....

.....

.....

2. รู้จักผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัยหรือไม่ รู้จักจากที่ใด

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ความรู้สึกเมื่อเห็นผ้าซิ่นตีนจกในอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ครั้งแรกเป็นอย่างไร

ภาพประกอบ

.....

.....

.....

4. ลวดลายหลักๆบนผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย มีทั้งหมด 9 ลาย ชอบลายไหนที่สุด เพราะอะไร

ภาพประกอบ

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ถ้านำอัตลักษณ์จากผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย มาทำเป็นผลิตภัณฑ์อะไรจึงจะเลือกใช้ เพราะอะไร

.....

.....

.....

.....

.....

6. คิดอย่างไรถ้านำอัตลักษณ์จากผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย มาพัฒนาและออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์ในยุคปัจจุบัน

.....

.....

.....

.....

.....

7. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

ผู้กรอกแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุดที่ 3

แบบสอบถาม

เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ขั้นตอนการออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าชิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

วันที่.....

ตอนที่ 1

- ผู้ให้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ☐ ด้านผ้าชิ่นตีนจก ☐ ด้านการออกแบบ ☐ อื่นๆ
- อายุ ☐ 20-30 ปี ☐ มากกว่า 30 ปีขึ้นไป
- เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
- วุฒิการศึกษา ☐ ปวชหรือปวส ☐ ป.ตรี ☐ สูงกว่าป.ตรี
- ระยะเวลาในการทำงาน ☐ 3-5 ปี ☐ มากกว่า 5 ปีขึ้นไป
- ชื่อสถาบัน/บริษัท

.....

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์แนวคิดในการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด มี 5 ระดับ โดยกำหนดระดับคะแนนดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยระดับมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยระดับมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยระดับปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยระดับน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยระดับน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	รายการ	รูปแบบที่ 1					รูปแบบที่ 2					รูปแบบที่ 3				
		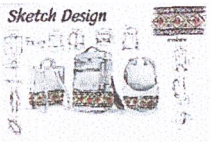										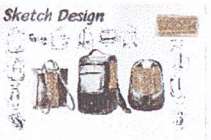				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1	**การออกแบบที่สัมพันธ์กับคุณภาพของผลิตภัณฑ์**															
	1.1 รูปแบบของผลิตภัณฑ์มีความเหมาะสมในการใช้งาน															
	1.2 รูปแบบของผลิตภัณฑ์มีความปลอดภัยในการใช้งาน															
2	**การออกแบบที่สัมพันธ์กับวัสดุและกระบวนการผลิต**															
	2.1 วัสดุที่เลือกนำมาใช้มีความเหมาะสมในการผลิต															
	2.2 โครงสร้างมีความแข็งแรง ทนทาน ต่อลักษณะการใช้งาน															
	2.3 วัสดุที่นำมาใช้เป็นมิตรต่อผู้ใช้งานและสิ่งแวดล้อม															
3	**การออกแบบที่สัมพันธ์กับความต้องการของผู้บริโภค**															
	3.1 ผลิตภัทณ์สามารถใช้งานได้สะดวก															
	3.2 ผลิตภัณฑ์มีราคาที่เหมาะสม															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	รายการ	รูปแบบที่ 1					รูปแบบที่ 2					รูปแบบที่ 3				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4	**การออกแบบที่สัมพันธ์กับความสวยงาม**															
	4.1 รูปแบบของผลิตภัณฑ์มีความสวยงามที่สัมพันธ์ระหว่างรูปทรงของผลิตภัณฑ์และลวดลายผ้าซิ่นตีนจก															
	4.2 รูปแบบของผลิตภัณฑ์มีความคิดสร้างสรรค์															
	4.3 รูปแบบของผลิตภัณฑ์แสดงถึงอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจกได้อย่างชัดเจน															

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ผู้กรอกแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ที่ 3

เพื่อประเมินระดับความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์

ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เพื่อประเมินระดับความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ขั้นตอนสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

วันที่.....

ตอนที่ 1

- ผู้ตอบแบบสอบถาม อายุ ☐ น้อยกว่า 20 ปี ☐ 20-30 ปี ☐ มากกว่า 30 ปีขึ้นไป
- เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
- วุฒิการศึกษา ☐ ปวชหรือปวส ☐ ป.ตรี ☐ สูงกว่าป.ตรี
- อาชีพ .....
- ชื่อสถาบัน/บริษัท .....
- ระยะเวลาในการทำงาน ☐ 3-5 ปี ☐ มากกว่า 5 ปีขึ้นไป
- รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ☐ ต่ำกว่า 10,000 บาท ☐ 10,001 – 20,000 บาท ☐ 20,001 – 30,000บาท ☐ 30,001 บาท ขึ้นไป

ตอนที่ 2

ความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด

มี 5 ระดับ โดยกำหนดระดับคะแนนดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยระดับมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยระดับมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยระดับปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยระดับน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยระดับน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1	**ด้านความสวยงาม**						
	1.1 ผลิตภัณฑ์มีความสวยงามด้านรูปทรง ขนาด สีสัน ลวดลาย						
	1.2 รูปแบบของผลิตภัณฑ์น่าสนใจมีความทันสมัย						
	1.3 ผลิตภัณฑ์สามารถแสดงถึงอัตลักษณ์ของผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัยได้อย่างเหมาะสมและสวยงาม						
2	**ด้านหน้าที่ใช้สอย**						
	2.1 หน้าที่ใช้สอยเหมาะสมกับลักษณะของผลิตภัณฑ์						
	2.2 หน้าที่ใช้สอยสอดคล้องกับการใช้งานของผู้บริโภค						
	2.3 หน้าที่ใช้สอยเหมาะสมต่อการใช้งานในยุคสมัยปัจจุบัน						
3	**ด้านความปลอดภัย**						
	3.1 ผลิตภัณฑ์มีความปลอดภัยในการใช้งาน						
	3.2 ผลิตภัณฑ์มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค						
	3.3 ผลิตภัณฑ์มีความปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม						
4	**ด้านความสะดวกสบายในการใช้งาน**						
	4.1 ผลิตภัณฑ์สามารถใช้งานได้สะดวก						
	4.2 ผลิตภัณฑ์สามารถพกพาเคลื่อนที่ได้ง่าย						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
	4.3 ผลิตภัณฑ์สามารถดูแลทำความสะอาดได้ง่าย						
5	**ด้านความแข็งแรงทนทาน**						
	5.1 วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม						
	5.2 โครงสร้างของผลิตภัณฑ์มีความเหมาะสมกับวัสดุ						
	5.3 ผลิตภัณฑ์มีความแข็งแรงทนทานต่อการใช้งาน						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ค

กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กมลวรรณ แสงฉวี

ภาพที่ ค.1 กรอบแนวคิดการศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย (2561)

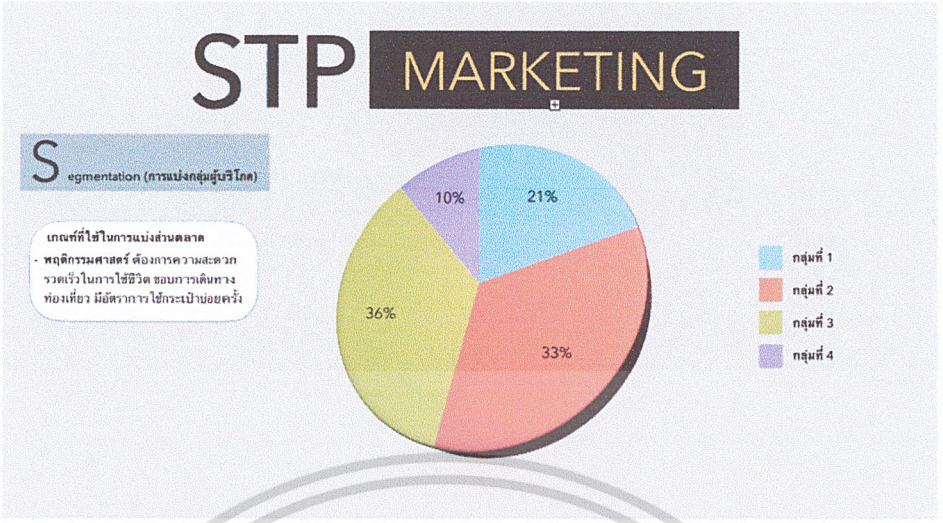

ภาพที่ ค.2 แสดงการวิเคราะห์ด้านการตลาด STP Marketing

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

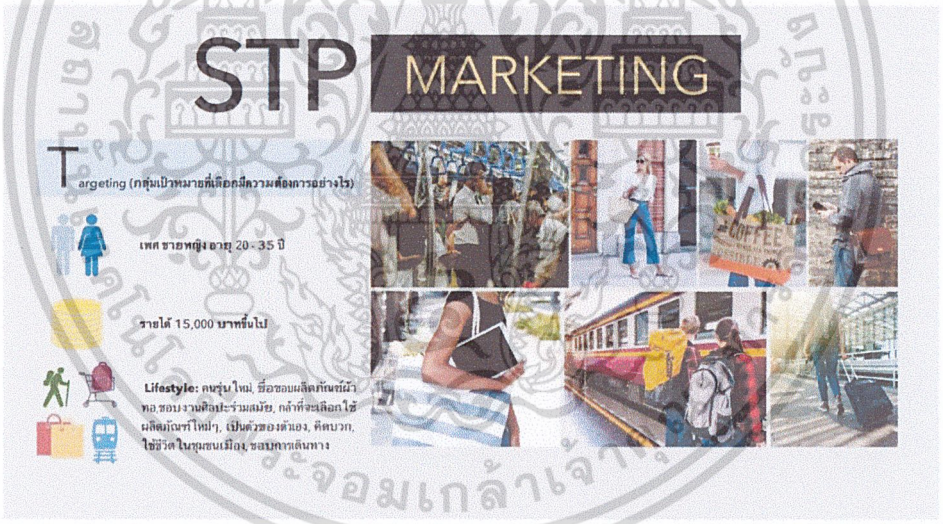

ภาพที่ ค.3 แสดงการวิเคราะห์ด้านการตลาด STP Marketing

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

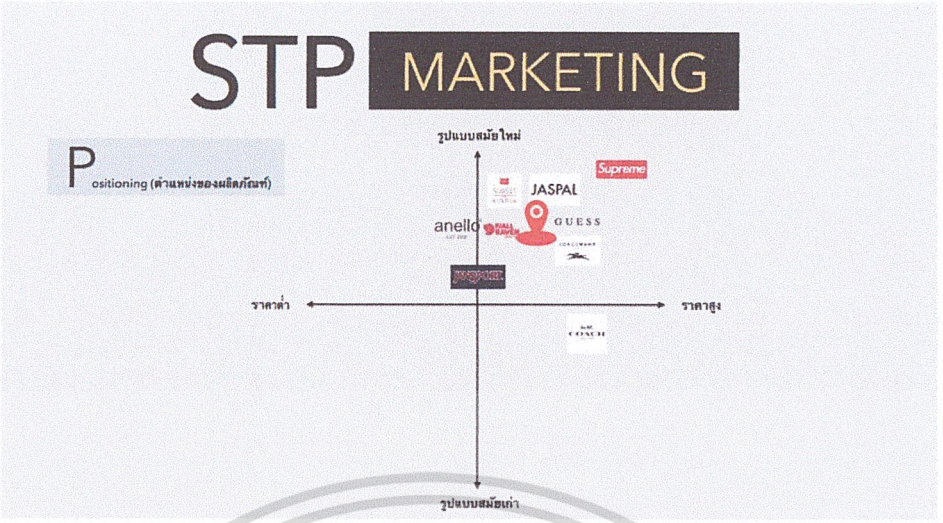

ภาพที่ ค.4 แสดงการวิเคราะห์ด้านการตลาด STP Marketing

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

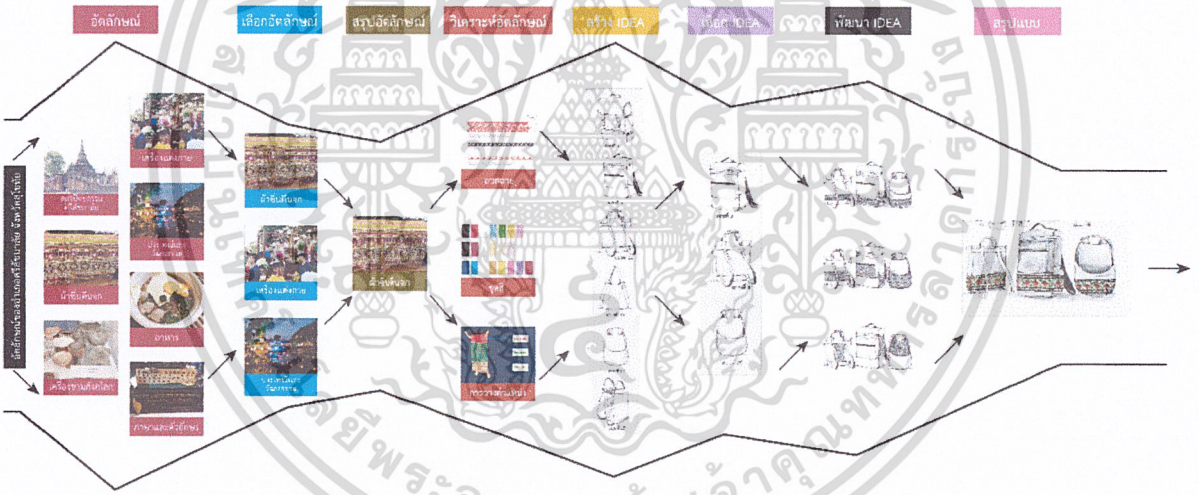

ภาพที่ ค.5 แสดงการวิเคราะห์แนวคิดและการออกแบบผลิตภัณฑ์จากอัตลักษณ์ผ้าซิ่นตีนจกอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางวิเคราะห์วัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์กระเป๋า

ชนิด	คุณลักษณะผ้า	สีสัน	ราคา	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
ผ้าแคนวาส	เนื้อผ้า Cotton 100% ทำจากเส้นใยฝ้ายบริสุทธิ์ คล้ายผ้ากระสอบหรือผ้าดิบ มีความถี่ในการทอที่หนามากกว่า เนื้อผ้าละเอียดกว่ามีความสวยงามมากกว่า สามารถระบายความร้อนได้ดีกว่า รับน้ำหนักได้มาก และตัวเนื้อผ้ามีความนุ่ม คงทน แข็งแรงไม่ขาดง่าย	มาก	100-200 บาท / หลา	●	
ผ้าสปันบอนด์ 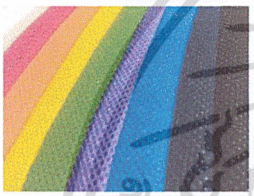	เนื้อผ้าคล้ายกับกระดาษ มีความบางและเบา เหนียวขาดยาก ความหนาและความอยู่ทรงของเนื้อผ้าระดับต่ำ ราคาค่อนข้างถูก เน้นการใช้งานระยะสั้น รับน้ำหนักได้น้อย ไม่สามารถซักทำความสะอาดได้	มาก	25 บาท/ หลา		●
ผ้าฝ้าย Cotton	ยับง่าย รีดยาก หด ย้วย แต่บางเบาหากผลิตเป็นเครื่องนุ่งห่มจะใส่สบาย ซักรีดได้ที่อุณหภูมิ ไม่ไหม้หรือเกิดอาการหดตัว แมลงไม่กินแต่จะขึ้นราได้ง่าย เนื่องจากเป็นใยฝ้าย ผ้าฝ้ายมีความนุ่มเนียนสวยและดูดซับน้ำได้ดี	มาก	55 บาท/ หลา		●

ภาพที่ ค.6 ตารางวิเคราะห์วัสดุสำหรับ

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางวิเคราะห์วัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์กระเป๋า (ต่อ)

ชนิด	คุณลักษณะผ้า	สีสัน	ราคา	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
ผ้าลินิน	คล้ายคลึงกับผ้าฝ้าย ผ้าลินินเหนียวทนทานกว่าผ้าฝ้าย แต่ยืดหดได้น้อยกว่า เส้นใยหักและยับ-ง่าย ดูดซึมน้ำได้ดีกว่า สวมใส่สบายและให้ความรู้สึกเย็นกว่า เนื้อมันกว่าผ้าฝ้าย เนื้อผ้าลินินจะแข็งเหมือนลงแป้ง ยิ่งซักยิ่งมันและดูใหม่เสมอ	มาก	55 บาท/หลา		●
ผ้า600D	เป็นเส้นใยผ้าโพลีเอสเตอร์ที่นำมาผ่านกรรมวิธีการทออย่างเหนียวแน่น และคงทนต่อการใช้งาน ไม่ขาดง่าย สามารถกันน้ำได้ รับน้ำหนักของได้ไม่มากนัก มีสีสันที่สวยงามสดใสและอยู่ทรงตลอดเวลา ไม่ยับง่าย	มาก	70 บาท/หลา		●
ผ้าไนลอน	โครงสร้างเป็นใยสังเคราะห์มีความเหนียวสามารถยืดหยุ่นได้ดีและยืดได้มาก คงรูปได้ดีเยี่ยม สามารถคืนตัวได้ดี ไม่ยับง่าย เนื้อผ้าเพื่อให้คงรูปได้นาน ไวต่อความร้อน หรือเป็นใยสังเคราะห์ประเภทเทอร์โมพลาสติก จึงสามารถใช้ความร้อนจับจีบถาวรได้ และคงรูปได้นาน ทนยับและรีดเรียบได้ง่าย	มาก	150 บาท/หลา	●	

ภาพที่ ค.6 ตารางวิเคราะห์วัสดุสำหรับ (ต่อ)

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

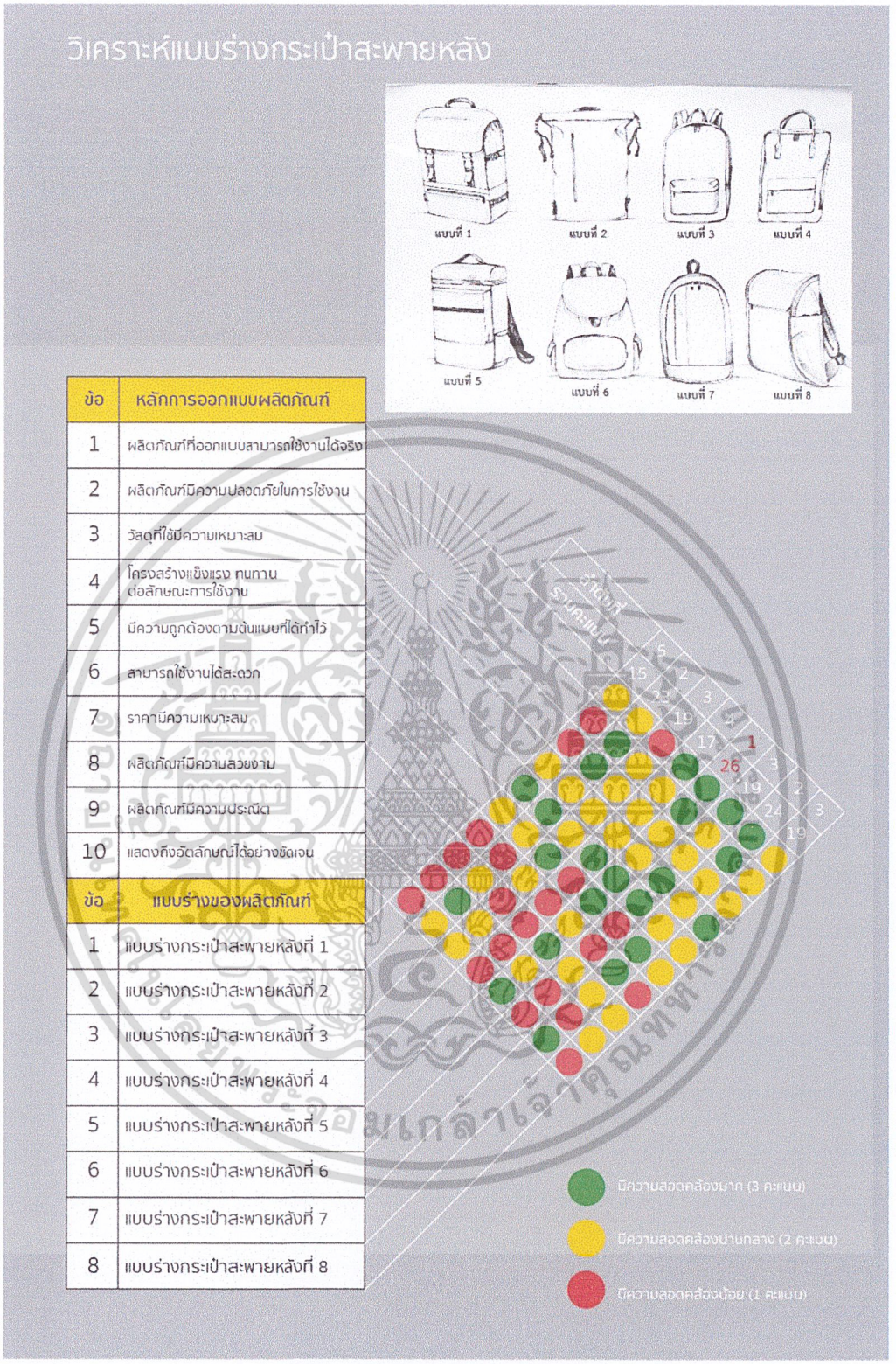

ภาพที่ ค.7 แสดงตารางวิเคราะห์การออกแบบทฤษฎี วิศวกรรมย้อนรอย 1

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

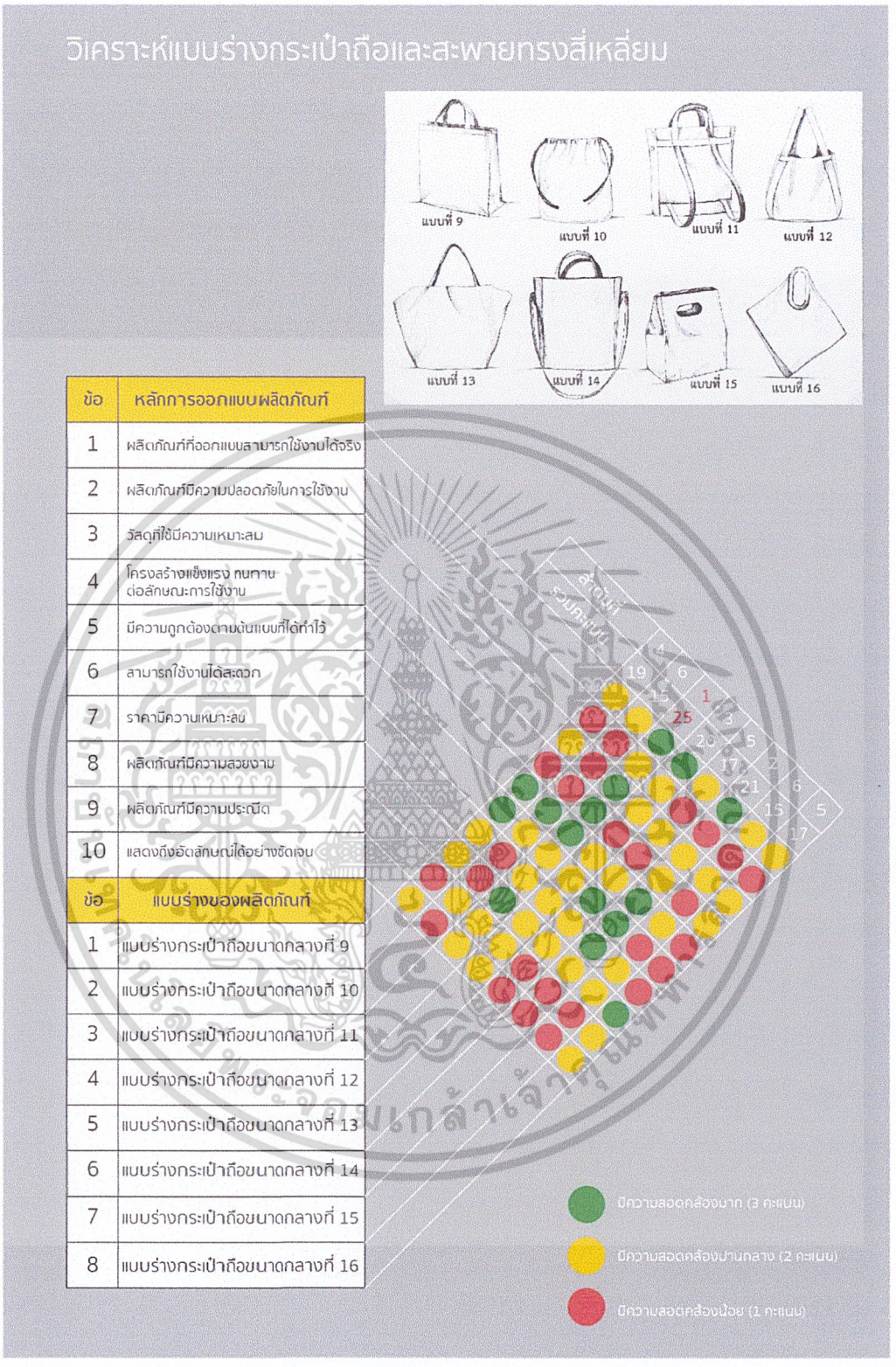

ภาพที่ ค.8 แสดงตารางวิเคราะห์การออกแบบทฤษฎี วิศวกรรมย้อนรอย 2

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

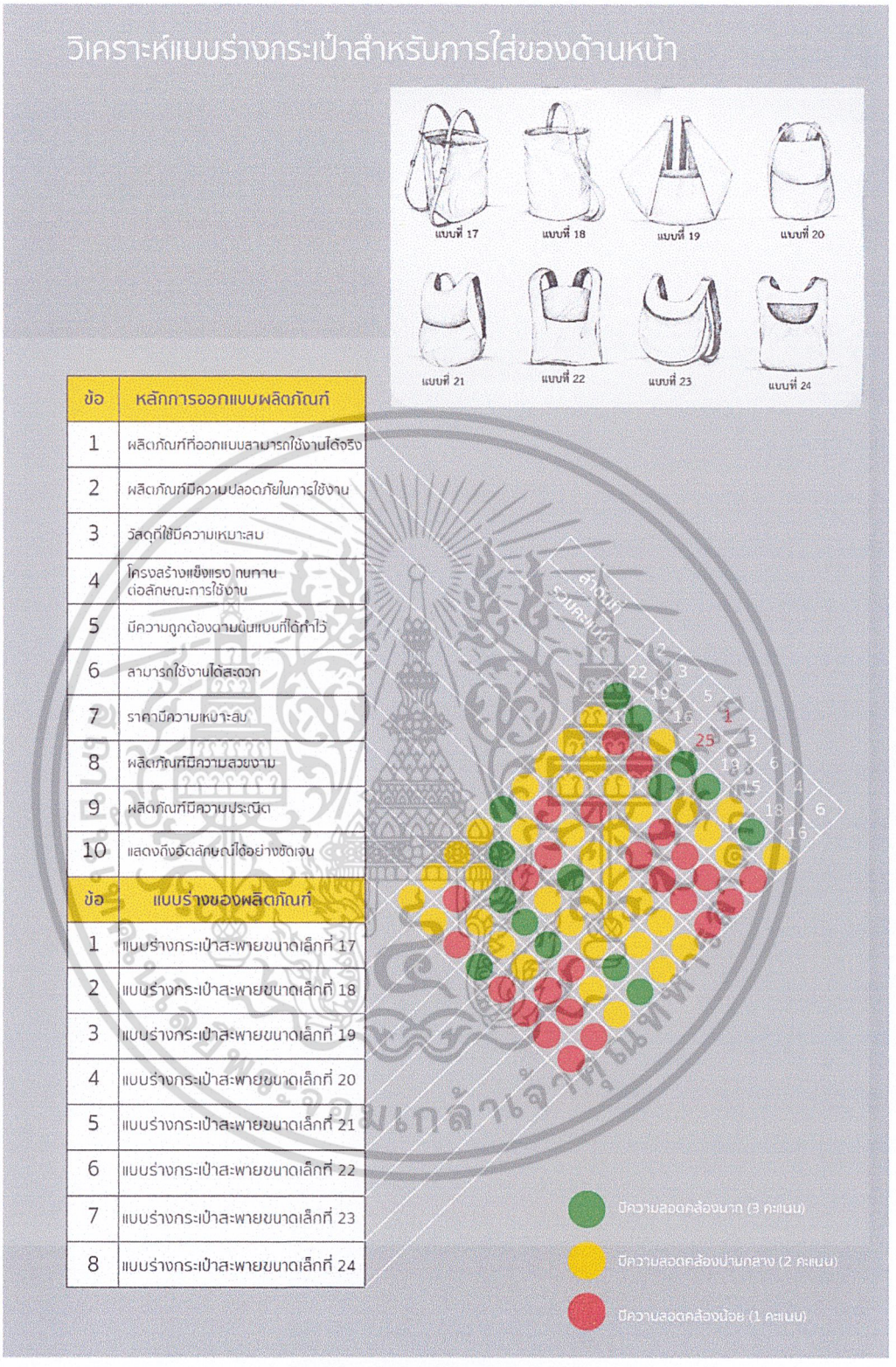

ภาพที่ ค.9 แสดงตารางวิเคราะห์การออกแบบทฤษฎี วิศวกรรมย้อนรอย 3

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ง

ภาพขั้นตอนการลงพื้นที่ในการเก็บข้อมูล

1) ภาพถ่ายการเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์จากผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ที่มีอยู่ตามท้องตลาด

2) ภาพถ่ายการเก็บข้อมูลในการวิจัย ณ ชุมชนบ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

3) ภาพถ่ายการเก็บข้อมูลในการวิจัย ณ สาธรพิพิธภัณฑ์ผ้าทองคำ อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

4) ภาพถ่ายการเก็บข้อมูลในการวิจัย ณ ศูนย์หัตถกรรมพื้นบ้านโบราณหาดเสี้ยว สุนทรีผ้าไทย อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ง.1 ผลิตภัณฑ์จากผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ที่มีอยู่ตามท้องตลาด 1

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

ภาพที่ ง.2 ผลิตภัณฑ์จากผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ที่มีอยู่ตามท้องตลาด 2

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ง.3 ผลิตภัณฑ์จากผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ที่มีอยู่ตามท้องตลาด 3

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

ภาพที่ ง.4 ผลิตภัณฑ์จากผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ที่มีอยู่ตามท้องตลาด 4

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ง.5 การลงพื้นที่เก็บข้อมูล ชุมชนบ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว
อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย 1

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2561)

ภาพที่ ง.6 การลงพื้นที่เก็บข้อมูล ชุมชนบ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว
อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย 2

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2561)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ง.7 การลงพื้นที่เก็บข้อมูล ชุมชนบ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย 3

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2561)

ภาพที่ ง.8 การลงพื้นที่เก็บข้อมูล ชุมชนบ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย 4

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2561)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ง.9 การลงพื้นที่เก็บข้อมูล ชุมชนบ้านหาดสูง ตำบลหาดเสี้ยว
อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย 5

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2561)

ภาพที่ ง.10 การลงพื้นที่เก็บข้อมูล สาธรพิพิธภัณฑ์ผ้าทองคำ อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2561)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ง.11 การลงพื้นที่เก็บข้อมูล สาธรพิพิธภัณฑ์ผ้าทองคำ อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2561)

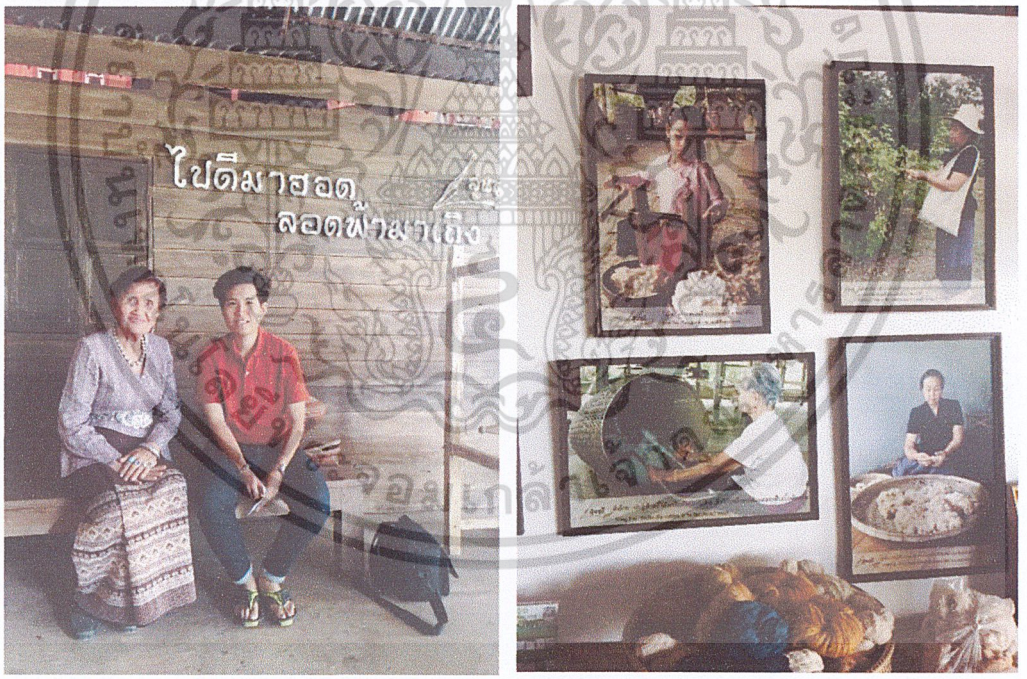

ภาพที่ ง.12 การลงพื้นที่เก็บข้อมูล ศูนย์หัตถกรรมพื้นบ้านโบราณหาดเสี้ยว สุนทรีผ้าไทย อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2561)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ง.13 การลงพื้นที่เก็บข้อมูล ศูนย์หัตถกรรมพื้นบ้านโบราณหาดเสี้ยว สุนทรีผ้าไทย อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2561)

ภาพที่ ง.14 การลงพื้นที่เก็บข้อมูล ศูนย์หัตถกรรมพื้นบ้านโบราณหาดเสี้ยว สุนทรีผ้าไทย อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2561)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ง.15 การลงพื้นที่เก็บข้อมูล ศูนย์หัตถกรรมพื้นบ้านโบราณหาดเสี้ยว สุนทรีผ้าไทย อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2561)

ภาพที่ ง.16 การลงพื้นที่เก็บข้อมูล ศูนย์หัตถกรรมพื้นบ้านโบราณหาดเสี้ยว สุนทรีผ้าไทย อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2561)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก จ

ภาพถ่ายการเก็บข้อมูล ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ จ.1 รศ.กันจณา ดำโสภี อาจารย์ประจำภาควิชาศิลปกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบ
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

ภาพที่ จ.2 รศ.กันจณา ดำโสภี อาจารย์ประจำภาควิชาศิลปกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบ
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ จ.3 ศ.ว่าที่ร้อยตรี ดร.พิชัย สดภิบาล อาจารย์ประจำสาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบ
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

ภาพที่ จ.4 ศ.ว่าที่ร้อยตรี ดร.พิชัย สดภิบาล อาจารย์ประจำสาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบ
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ จ.5 ผศ. จรูญ คล้ายจ้อย ข้าราชการบำนาญ สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบ และผู้เชี่ยวชาญด้านอุตสาหกรรมสิ่งทอ

ภาพโดย : ทีมผู้วิจัย (2562)

ภาพที่ จ.6 ผศ. จรูญ คล้ายจ้อย ข้าราชการบำนาญ สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบ และผู้เชี่ยวชาญด้านอุตสาหกรรมสิ่งทอ

ภาพโดย : ทีมผู้วิจัย (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ฉ

ภาพถ่ายการเก็บข้อมูลในการวิจัยกับในด้านการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

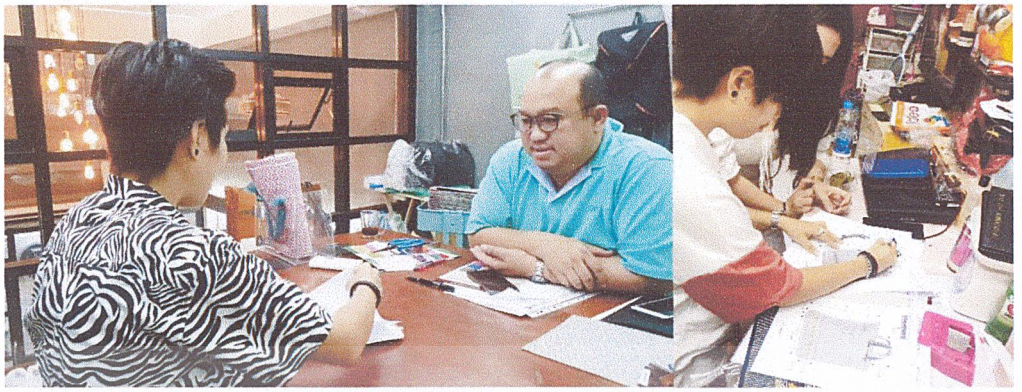

ภาพที่ ฉ.1 : การลงพื้นที่เก็บข้อมูลด้านการออกแบบ ผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตกระเป๋า

ภาพโดย : ทีมงานผู้วิจัย (2562)

ภาพที่ ฉ.2 : การลงพื้นที่เก็บข้อมูลด้านการออกแบบและวัสดุในการผลิตกระเป๋า

ภาพโดย : ทีมงานผู้วิจัย (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ฉ.3 : การลงพื้นที่เก็บข้อมูลด้านการออกแบบและวัสดุในการผลิตกระเป๋า
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

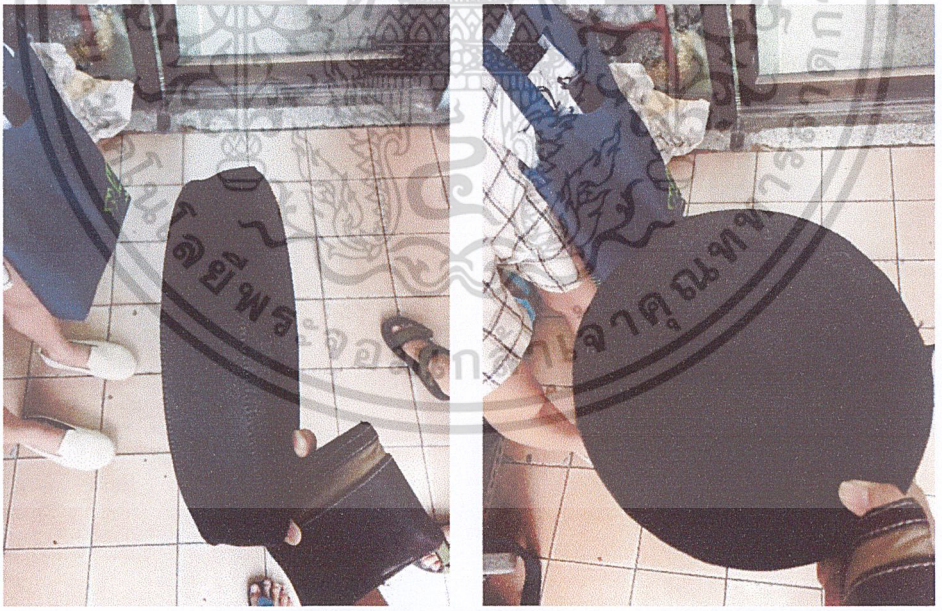

ภาพที่ ฉ.4 : การลงพื้นที่เก็บข้อมูลด้านการออกแบบและวัสดุในการผลิตกระเป๋า
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ฉ.5 : การลงพื้นที่เก็บข้อมูลด้านการออกแบบและวัสดุในการผลิตผ้าซิ่นตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

ภาพที่ ฉ.6 : ขั้นตอนการทอผ้าซิ่นตีนจกเพื่อนำมาผลิตกระเป๋า

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ฉ.7 : แสดงขั้นตอนการออกแบบ (SKETCH DESIGN)

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

ภาพที่ ฉ.8 : แสดงขั้นตอนการออกแบบ (SKETCH DESIGN)

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

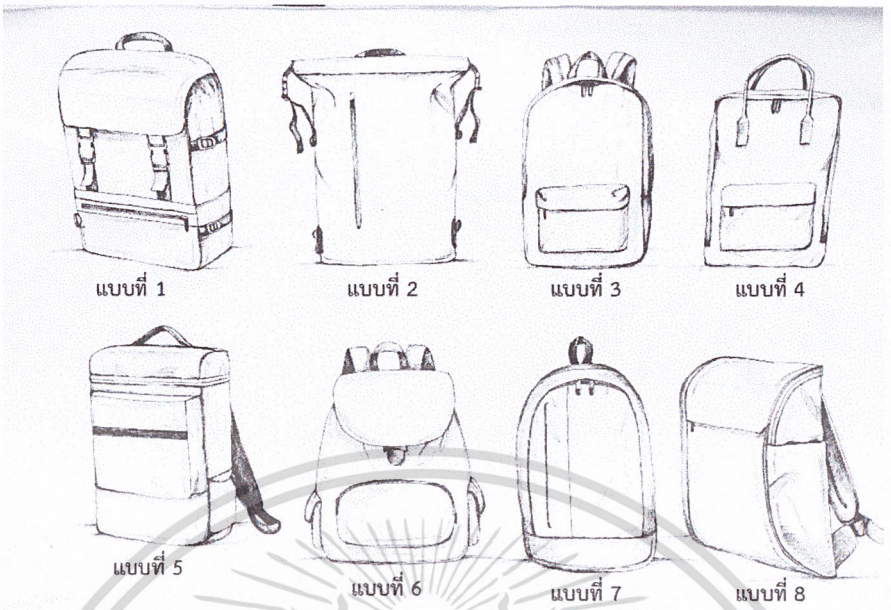

ภาพที่ ฉ.9 : แสดงขั้นตอนการออกแบบร่าง (SKETCH) แบบที่ 1 - 8

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

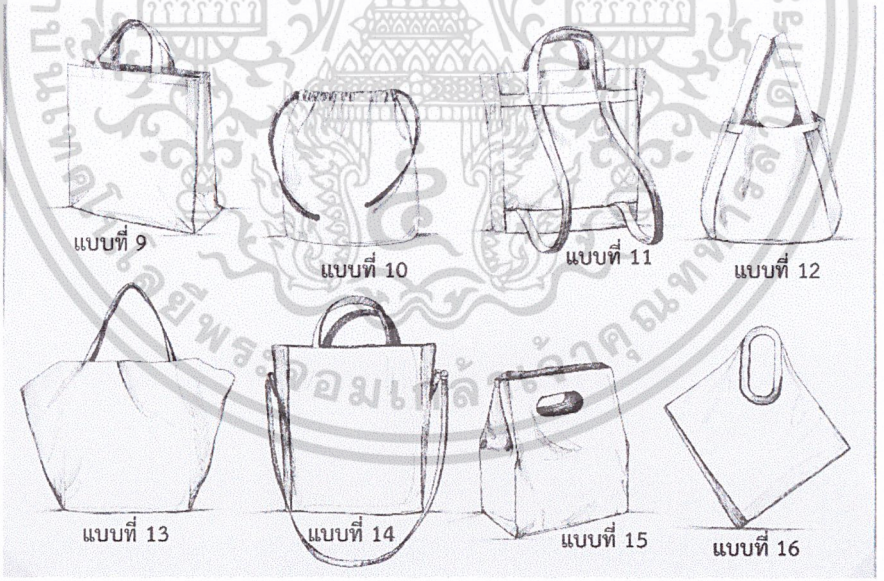

ภาพที่ ฉ.10 : แสดงขั้นตอนการออกแบบร่าง (SKETCH) แบบที่ 9 - 16

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

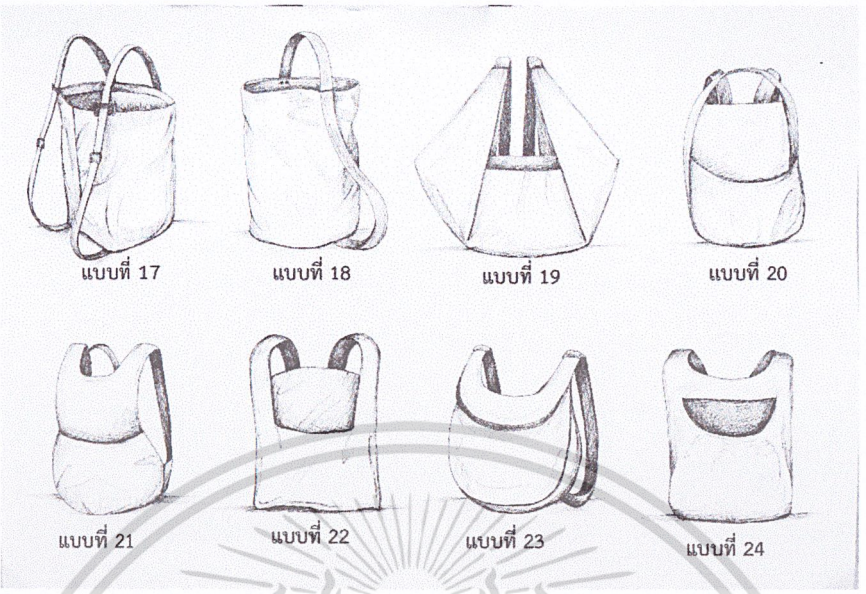

ภาพที่ ฉ.11 : แสดงขั้นตอนการออกแบบร่าง (SKETCH) แบบที่ 17 - 24
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

ภาพที่ ฉ.12 : แสดงขั้นตอนการออกแบบ (SKETCH DESIGN)
ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

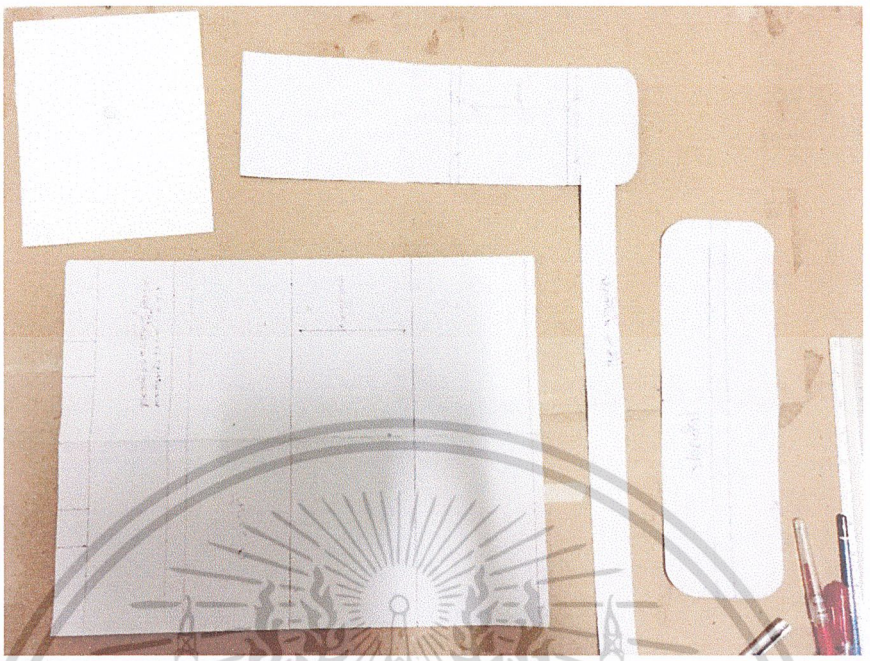

ภาพที่ ฉ.13 : แสดงขั้นตอนการออกแบบ การทำ pattern

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

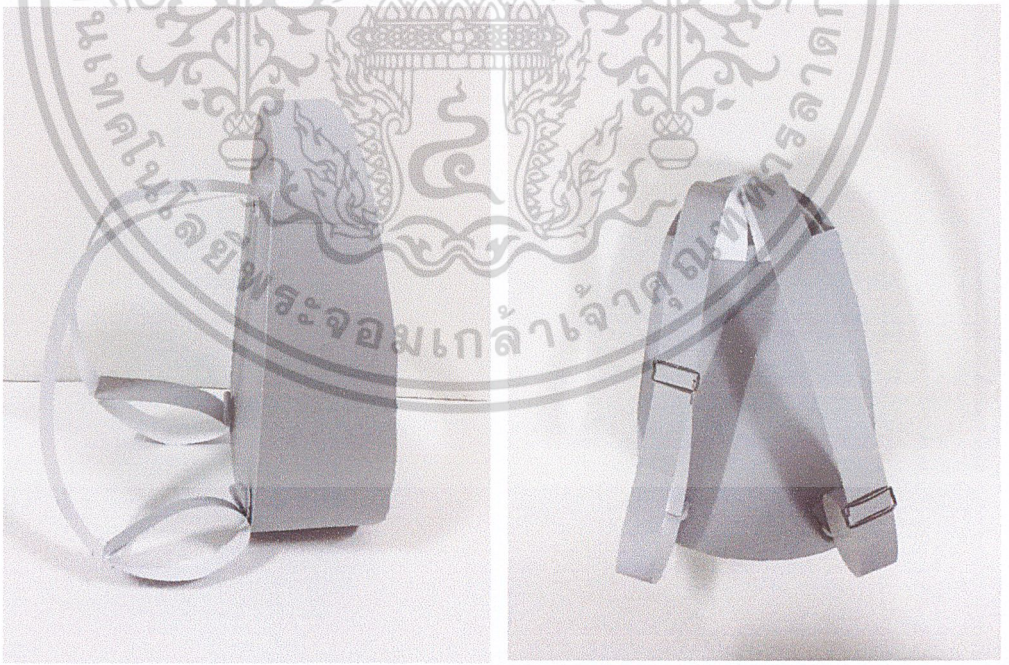

ภาพที่ ฉ.14 : แสดงขั้นตอนการออกแบบ การทำ pattern

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

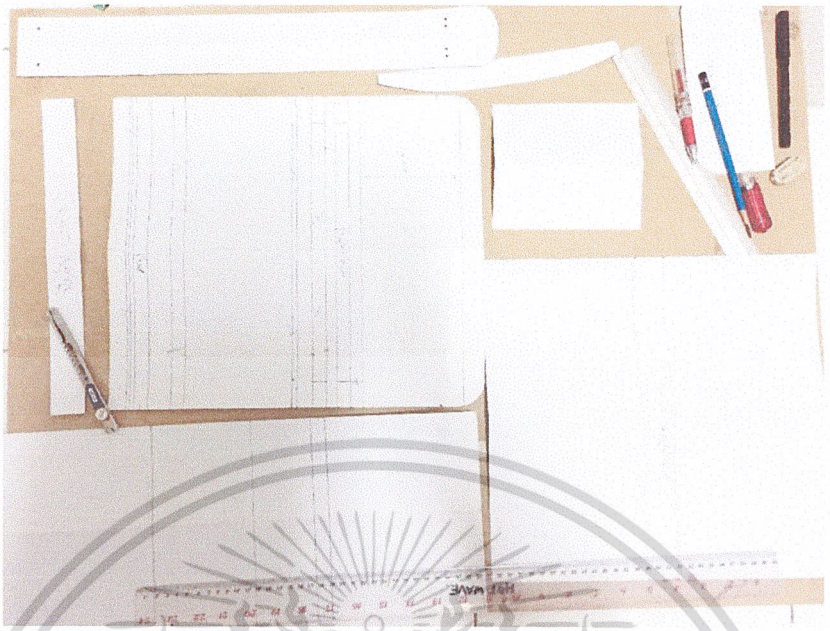

ภาพที่ ฉ.15 : แสดงขั้นตอนการออกแบบ การทำ pattern

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

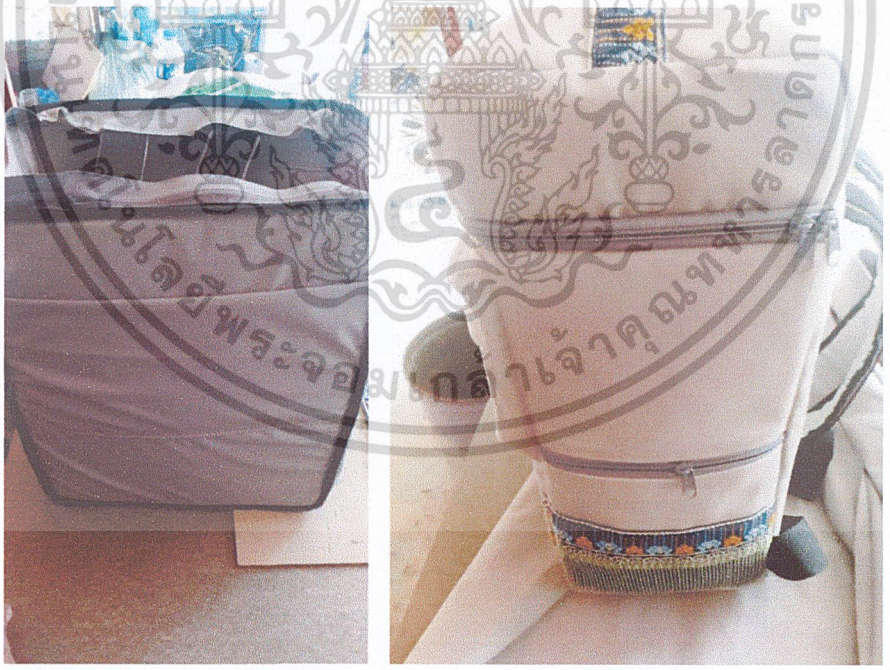

ภาพที่ ฉ.16 : แสดงขั้นตอนผลิตกระเป๋า

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ฉ.17 : แสดงขั้นตอนผลิตกระเป๋า

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

ภาพที่ ฉ.18 : ชิ้นงาน

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ฉ.19 : ชิ้นงาน

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

ภาพที่ ฉ.20 : ชิ้นงาน

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ช

ภาพถ่ายการเก็บข้อมูลในการวิจัยในด้านการประเมินความพึงพอใจผู้บริโภค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

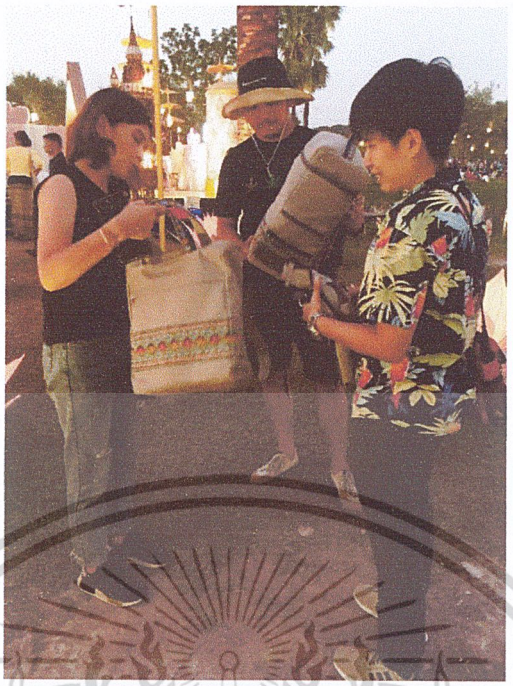

ภาพที่ ช.1 : การประเมินความพึงพอใจผู้บริโภค โดยนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสุโขทัย

ภาพโดย : ทีมงานผู้วิจัย (2562)

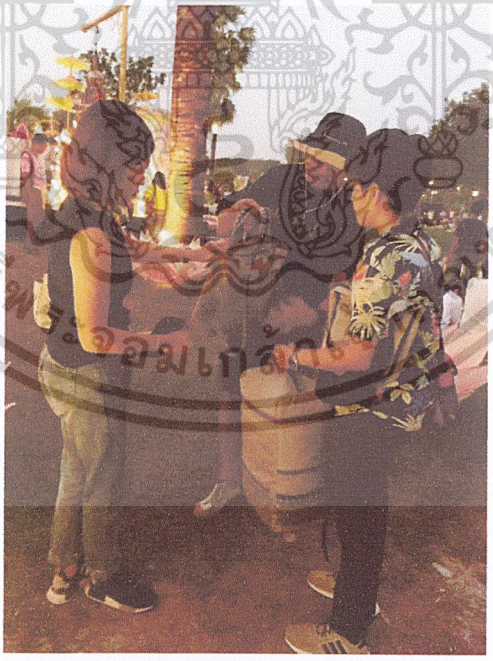

ภาพที่ ช.2 : การประเมินความพึงพอใจผู้บริโภค โดยนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสุโขทัย

ภาพโดย : ทีมงานผู้วิจัย (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

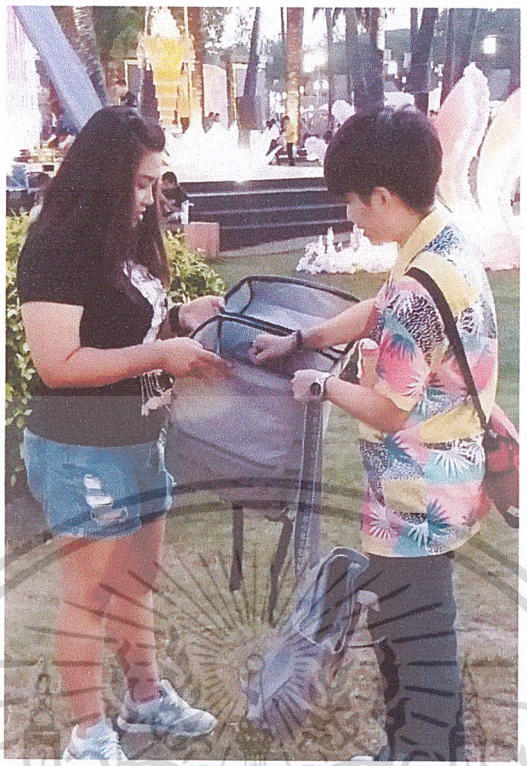

ภาพที่ ช.3 : การประเมินความพึงพอใจผู้บริโภค โดยนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสุโขทัย
ภาพโดย : ทีมงานผู้วิจัย (2562)

ภาพที่ ช.4 : การประเมินความพึงพอใจผู้บริโภค โดยนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสุโขทัย
ภาพโดย : ทีมงานผู้วิจัย (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

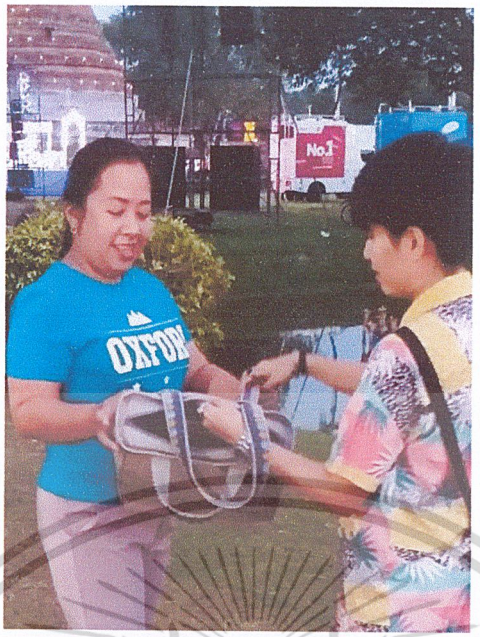

ภาพที่ ช.5 : การประเมินความพึงพอใจผู้บริโภค โดยนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสุโขทัย

ภาพโดย : ทีมงานผู้วิจัย (2562)

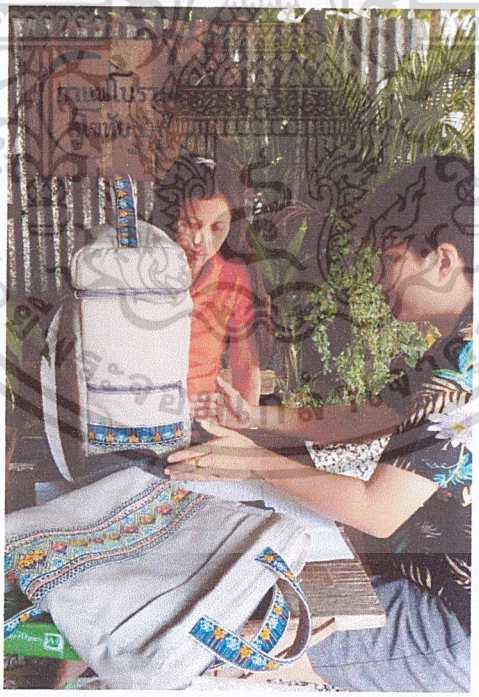

ภาพที่ ช.6 : การประเมินความพึงพอใจผู้บริโภค โดยนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสุโขทัย

ภาพโดย : ทีมงานผู้วิจัย (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ซ

ภาพถ่ายผลการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

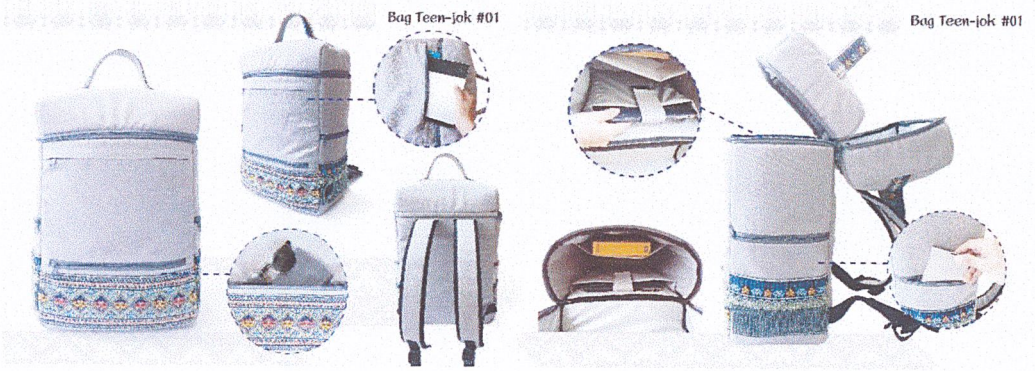

ภาพที่ ซ.1 : ผลการออกแบบ

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

ภาพที่ ซ.2 : ผลการออกแบบ

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

ภาพที่ ซ.3 : ผลการออกแบบ

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ซ.4 : ผลการออกแบบ

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ซ.5 : ผลการออกแบบ

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ซ.6 : ผลการออกแบบ

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

ภาพที่ ซ.7 : ผลการออกแบบ

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ซ.8 : ผลการออกแบบ

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

ภาพที่ ซ.9 : ผลการออกแบบ

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ซ.10 : ผลการออกแบบ

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

ภาพที่ ซ.11 : ผลการออกแบบ

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ซ.12 : ผลการออกแบบ

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

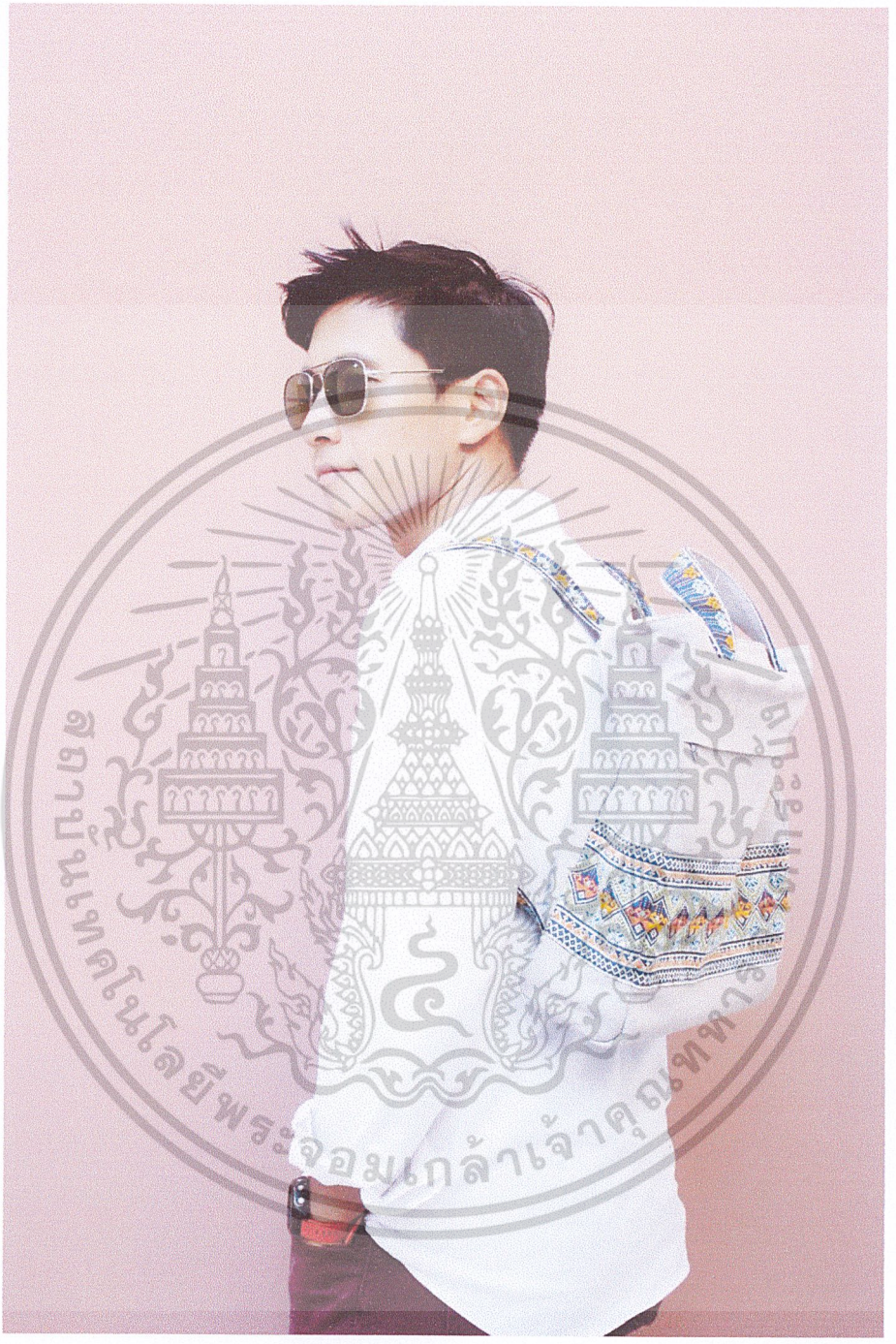

ภาพที่ ซ.13 : ผลการออกแบบ

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ซ.14 : ผลการออกแบบ

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ซ.15 : ผลการออกแบบ

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ซ.16 : ผลการออกแบบ

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

ภาพที่ ซ.17 : ผลการออกแบบ

ภาพโดย : กมลวรรณ แสงฉวี (2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นามสกุล	นางสาวกมลวรรณ แสงฉวี
วัน-เดือน-ปีเกิด	18 มกราคม พ.ศ. 2536
ที่อยู่ปัจจุบัน	43/283 หมู่ 8 ซอย ลาดกระบัง 14/1 ถนน อ่อนนุช - ลาดกระบัง แขวงราชาเทวะ เขตบางพลี สมุทรปราการ 10540
ประวัติการศึกษา	2547 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดลานบุญ
	2553 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่มเกล้า
	2558 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาวิจิตรศิลป์ สาขาวิชาจิตกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
	2562 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้